СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 116 (3616)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

28 червня — День Конституції України

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Конституційна реформа і першочергові пріоритети державного будівництва в Україні

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України

Конституція України ґрунтується на традиціях та ідеях українського конституціоналізму, започаткованих Гетьманом Війська Запорізького Пилипом Орликом у Пактах і конституції законів та вольностей Війська Запорізького (1710 рік) і розвинутих у проектах Конституції Слов'янських Сполучених Штатів (Кирило-Мефодіївське братство, 1846—1847 роки), проекті Основаній устава українського общества «Вольний Союз» — «Вільна Спілка» (М. Драгоманов, 1884 рік), проекті Основного Закону Самостійної України (М. Міхновський, 1905 рік), проекті конституційної перебудови Російської Імперії (М. Грушевський, 1905 рік), Третьому універсалі Центральної Ради (листопад 1917 року), Четвертому універсалі Центральної Ради (січень, 1918 року), Конституції Української Народної Республіки (Статут про державний устрій, права і вольності УНР, 1918 рік), Законах про тимчасовий державний устрій України (1918 рік), Тимчасовому Основному Законі про державну самостійність українських земель бувшої Австро-Угорської монархії (Конституція ЗУНР, 1918 рік), Акті Соборності України (січень 1919 року), Законі про тимчасове верховне управління та порядок законодавства в Українській Народній Республіці (1920 рік), проекті Основного державного Закону УНР (1920 рік), конституціях УСРР 1919 і 1929 рр., конституціях УРСР 1937 і 1978 рр.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

Основний Закон. Стаття 8

В Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

За результатами опитування на тему «Для кого писана Конституція України?», проведеного в Києві серед 1200 молодих людей, 88,5% столичної молоді визнали, що Конституція України порушується. При цьому 61% опитаних вважає, що порушують конституційні норми інститути державної влади.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Їсти і їздити будемо безпечно

Ранкове засідання 24 червня

Під час оголошення депутатських заяв нову владу критикували не лише представники опозиції, перепало їй на горіхи і від нашоукраїнця Володимира Яворівського. «Ми не в захопленні від усього того, що робить нова влада, і від того, що відбувається в нашій державі», — зазначив він. Ми усвідомлюємо помилки, які вона допускає, й болісно їх переживаємо, проте ми не дамо владі розслабитися і не чекайте, що ми постійно захоплюватимемося її діями, наголосив депутат.

(Закінчення на 2-й стор.).

Четвірка з мінусом

Учора в Києві відбулося чергове засідання Групи високого рівня з формування найсуперечливішого пострадянського проекту, в якому бере участь Україна. Ідеться про Єдиний економічний простір.

Напередодні головний переговорник від Києва міністр економіки Сергій Терьохін попередив, що коли сторони не домовляться про пакет першочергових нормативно-правових документів, які мали підготувати до підписання на саміті «четвірки» 1 липня в Києві, то долю ЄЕП доведеться вирішувати на політичному рівні самим президентам.

(Закінчення на 5-й стор.).

Поборювання патріотизмів

Учора Президент України Віктор Ющенко та Президент Республіки Польща Олександр Квасневський урочисто відкрили два меморіали — вояків Української Галицької Армії та Польські військові поховання 1918—1920 рр. на території Личаківського цвинтаря у Львові.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ В ДОБРУ ПУТЬ!

Випускникам шкіл і вчителям України

Щиро вітаю випускників 2005 року із закінченням шкільного курсу навчання.

Школа з честю виконала свою високу місію — долучила вас до джерел культури й духовності, збагатила скарбами рідної мови та гуманістичними цінностями, вказала на високі горизонти національної свідомості та громадянського сумління, прищепила пагони історичної пам'яті та гордості за велич Батьківщини.

Разом із випускниками та батьками низько вклоняюсь учителям і вихователям за духовне подвижництво, за самовіддану і творчу працю на ниві освіти й культури.

Від усього серця бажаю випускникам вдалого старту в самостійне життя, успіхів у здійсненні задумів і мрій, а вчителям — життєвих сил і натхнення на нові щедрі засіви та ужинки.

Нехай випускний вечір назавжди залишиться в серці та пам'яті радісним святом прощання з безтурботним дитинством і стане першим світанковим кроком назустріч дорослому життю — назустріч його випробуванням, відповідальності та злетам.

Вирушаючи у далеку й незвідану дорогу, візьміть із собою благословення батьків і вчителів — вічні, як рідна земля, напутні слова, які додадуть вам віри в завтрашній день, надії на власні сили, цілеспрямованості та сміливості у досягненні високих ідеалів і омріяних цілей вашого щасливого майбутнього життя.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Творити себе своїми руками і серцем

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин взяв участь в урочистостях з нагоди випуску лікарів і провізорів у Національному медичному університеті. Вітаючи випускників, глава українського парламенту наголосив, що головне завдання політиків — «не заважати молоді створити себе своїми руками, серцем». «Кожному належить жити так, щоб потім можна було з гордістю звітувати перед своїми дітьми, самим визначати напрям розвитку галузі», — сказав він.

На думку Голови Верховної Ради, саме медики покликані «зберегти народ і націю у фізичному та моральному плані». В. Литвин висловив переконання, що Україна врешті-решт стане європейською країною в реальному вимірі: «Ми на це приречені, і ми це зробимо».

Під час урочистостей працівникам Національного медичного університету було вручено відзнаки Верховної Ради України.

Вл. інф.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир ЛИТВИН: «Нові нагальні запити суспільства, що розвивається, завжди долають букву закону, що їм протистоїть, і занадто повільні форми змін конституції у практичному плані лише множать випадки насильницьких державних переворотів»

Конституційна реформа і першочергові пріоритети державного будівництва в Україні

(Початок на 1-й стор.).

Конституція України 1996 року втілила досягнення вітчизняної та світової конституційної науки і практики конституційного будівництва. У ній враховані європейські стандарти демократичної держави і стан розвитку українського суспільства, що притаманні українському конституціоналізму. Прийняття Конституції України стало значним досягненням українського народу щодо його самовизначення та розвитку, важливою віхою новітньої історії Української держави.

Конституція України є надзвичайно важливим політико-правовим документом довгострокової дії, фундаментом не лише сучасних, а й майбутніх перетворень у суспільстві, основою його консолідації. Для цього вона має бути найстабільнішим нормативно-правовим актом держави.

Однак стабільність є непоганою рисою до певних меж, тобто до того моменту, поки не «консервує» проблеми і не перешкоджає розвитку суспільства та держави. У практичній юриспруденції немає «священних корів».

Слід зауважити, що практично немає держав, які б не вносили змін до своїх конституцій.

Нові нагальні запити суспільства, що розвивається, завжди долають букву закону, що їм протистоїть, і занадто повільні форми змін конституції у практичному плані лише множать випадки насильницьких державних переворотів.

Водночас слід враховувати, що будь-які масштабні зміни до Основного Закону країни, пов'язані з організацією і поділом влади, об'єктивно призводять до певної дестабілізації суспільно-політичної ситуації, гальмують законодавчий процес. Ось чому їх слід вносити якомога рідше, ретельно підготувавши і швидко реалізувавши.

Конституція України є результатом політичного компромісу, досягнутого в умовах гострого протистояння між Президентом і Верховною Радою України, що не могло не спричинити недосконалість деяких її положень, особливо тих, що стосувалися розподілу владних повноважень між зазначеними державними інститутами.

Закріплена в Конституції модель поділу влади є неефективною та неоптимальною для сучасного стану Української держави. Спостерігалося явище, яке в юридичній науці дістало назву «розходження норм юридичної і фактичної Конституції». Крім того, в Основному Законі закріплено швидше конфліктність, а не баланс законодавчої і виконавчої гілок влади.

Не можна було не помічати перманентного протистояння між виконавчою і законодавчою владою, яке виснажувало державу і суспільство.

Відбувся розрив між конституційним визначенням Верховної Ради як єдиного органу законодавчої влади та її фактичним становищем у державі. Широке і не завжди обґрунтоване використання Президентом України відкладального вето набуло таких масштабів, що саме глава держави фактично став домінантною фігурою здійснення законодавчої влади.

Парламент так і не набув вагомих важелів впливу на діяльність Кабінету Міністрів України та інших органів виконавчої влади. Закладені в Конституції суперечності не дозволяють Верховній Раді України адекватно реагувати на суспільно-політичні та соціально-економічні процеси, що відбуваються в державі. У рамках чинної Конституції розвиток українського парламентаризму є значно ускладненим.

Мають місце також певна недосконалість і наявність окремих прогалин у конституційно-правовому закріпленні становища українського уряду в механізмі поділу влади.

Крім того, в Україні не були прийняті закони, необхідні для забезпечення діяльності основних суб'єктів та учасників формування й реалізації державної політики.

У зв'язку з цим в умовах недосконалості чинного законодавства, відсутності належного правопорядку та низької правової культури суспільно-політичні процеси в Україні почали розвиватися у напрямках, які суперечили Конституції. Виникла кризова ситуація, суть якої полягала в тому, що конституційна система під впливом існуючих у державі політичних сил не стала еволюціонувати в бік класичної демократії, як закладено в Конституції, а натомість почали проявлятися тенденції до поступового формування авторитарної моделі політичної системи.

Зростаючий розрив між офіційно проголошеними демократичними гаслами і практикою політичного процесу, дедалі більша бюрократизація управлінського апарату, взаємна байдужість, за словами Володимира Винниченка, народу і влади — все це не могло не призвести до «закостеніння» нашої політичної системи. З рушійної сили суспільно-економічного життя вона почала перетворюватися на гальмо його розвитку.

Очевидною стала необхідність оновлення змісту Конституції України, насамперед щодо вдосконалення моделі поділу влади. Це не суперечить тому, що конституційна модель поділу влади залишається до кінця не сформованою і водночас за своєю природою інтерпретується як така, що містить хронічні гальмівні механізми розгортання демократичного потенціалу принципу поділу влади.

Слід зауважити, що спроби внести зміни до Конституції України розпочалися відразу після її прийняття і неодноразово здійснювалися представниками різних політичних сил, однак до грудня минулого року були невдалими. Не заглиблюючись у зміст законопроектів про внесення змін, достатньо зауважити, що вони присвячувалися питанням зменшення чисельності депутатського корпусу, розширення повноважень Верховної Ради України та її

Омолодження політики і влади

Сьогодні головне завдання — омолодження політики і влади. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, виступаючи перед учасниками Форуму молодіжних лідерів, який відбувся вчора у Києві.

Глава парламенту відзначив, що нині в Україні спостерігається певна динаміка у бік омолодження влади: ще рік тому середній вік керівників усіх рівнів становив 48—50 років, нині — 44—45 років. Але, на думку Володимира Литвина, цю вікову «планку» варто тримати приблизно на рівні 40 років, коли в людини вже є певний досвід і є енергія та бажання працювати. Голова Верховної Ради висловився за те, щоб українська молодь мала свої політичні структури, виробляла власну програму і пропонувала владі політичні шляхи її реалізації. «Я вбачаю три основні складові реалізації молодіжної політики: освіта, житло і робота», — сказав В. Литвин.

Учасники форуму обговорили шляхи вдосконалення державної молодіжної політики в Україні, перспективи молодіжного руху, найважливіші соціально-економічні проблеми студентства, розвиток студентського самоврядування, політичної освіти молоді напередодні парламентських виборів. Ініціаторами проведення зібрання стали регіональні молодіжні організації за сприяння Народної партії. Молодіжні лідери схвалили на форумі Маніфест єднання українського суспільства.

Вл. інф.

На перехресті цивілізацій і світів

У двосторонніх відносинах між Україною та Філіппінами є багато резервів для поглиблення відносин у всіх сферах — особливо в економічній, гуманітарній, науки та туризму. Про це заявив в інтерв'ю журналістам Голова Верховної Ради України Володимир Литвин після перемовин зі Спікером Палати представників Конгресу Республіки Філіппіни Хосе де Венесіа, котрий відвідав Україну з офіційним візитом.

Оскільки Україна розташована на перехресті цивілізацій у Європі, а Філіппіни — єдиний християнський осередок в Азії, Володимир Литвин підтримав пропозицію Хосе де Венесіа започаткувати глобальний діалог між християнами та мусульманами з участю політичних і релігійних лідерів різних країн світу. «Це діалог двох світів, який не може не привести до зміцнення стабільності у світі, зменшення терористичної небезпеки», — наголосив В. Литвин. Голова Верховної Ради також підтримав й іншу ініціативу глави філіппінського парламенту — перевести борги 100 найбільших країн світу на рахунки конкретних суспільно-освітніх програм у цих країнах. Як повідомив журналістам Хосе де Венесіа, ця ініціатива вже знайшла підтримку в деяких країнах Європи, а в Паризькому клубі навіть створено технічний комітет для вивчення можливостей реалізації такого проекту. Докладно її розглядатимуть у вересні цього року в Нью-Йорку (США) під час саміту глав парламентів світу.

Глави українського та філіппінського парламенту домовилися систематизувати співпрацю на рівні міжпарламентських груп дружби та комітетів. Хосе де Венесіа запросив Володимира Литвина відвідати його країну на чолі парламентської делегації з офіційним візитом. Налагодження плідної співпраці також має сприяти відкриття посольств в обох країнах.

За рішенням Конгресу Республіки Філіппіни Х. де Венесіа вручив В. Литвину найвищу нагороду філіппінського парламенту — «Орден Конгресових досягнень».

Юліана ШЕВЧУК.

Їсти і їздити будемо безпечно

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
24 червня

(Початок на 1-й стор.).

Після оголошення заяв парламентарії перейшли до розгляду порядку денного.

Сесія підтримала в першому читанні низку законопроектів. Зокрема, про загальну безпеку продукції, згідно з яким виробник і розповсюджувач зобов'язані розміщувати на ринку лише доброякісну продукцію. До того ж будь-який споживач, який придбав продукцію, але має сумніви в її безпеці, матиме право звернутися до відповідного органу з проханням її перевірити. Парламент ухвалив також проект закону про деякі питання ввезення на митну територію України транспортних засобів. За словами міністра економіки Сергія Терьохіна, документ забороняє ввозити до країни автобуси та вантажні автомобілі, що виготовлені або експлуатуються більше восьми років. Проте це обмеження не стосується автомобілів, що ввозяться як гуманітарна допомога або транзитних. Водночас законопроект дозволяє реєструвати автомашини, які експлуатувалися більше п'яти років, коли вони відповідають стандартам «Євро-3».

Сесія проголосувала (у першому читанні) за зміни до закону про розвиток автомобільної промисловості України (щодо скасування умов локалізації) та внесла до порядку денного проект закону про розробку й застосування стандартів технічних регламентів та процедуру оцінки відповідальності.

А на початку ранкового засідання головуючий, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк привітав з днем народження депутата Сергія Жижка **(на знімку)**.

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Клади мандат — сідай у крісло

Вечірнє засідання
23 червня

Парламент продовжив розгляд законопроектів, прийняття яких є однією з передумов вступу нашої держави до СОТ. Але одностайності в сесійній залі знову не було. Депутати схвалили в першому читанні лише два законопроекти: про зміни до Закону «Про аудиторську діяльність» (приведення до вимог СОТ) та до статті 2 Закону «Про страхування» (про філії компаній-нерезидентів). Перший законопроект надає право на здійснення аудиторської діяльності в Україні фізичним особам незалежно від громадянства, тобто не лише громадянам України. А відповідно до другого законопроекту філіям страховиків-нерезидентів буде дозволено здійснювати страхову діяльність в Україні через п'ять років після вступу України до СОТ. Водночас зміни до законів про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину, відходи та брухт чорних металів навіть не вдалося внести до порядку денного — не вистачило голосів.

У цілому схвалено зміни та доповнення до законів «Про державну виконавчу службу» та «Про виконавче провадження». А після блокування парламентської трибуни представниками фракції СДПУ(о) парламент прийняв у першому читанні два законопроекти про депутатів-сумісників, подані депутатами цієї фракції. Згідно з законопроектом про виконання вимог про несумісність статусу народного депутата з іншими видами діяльності, якщо депутат-сумісник упродовж 15 днів добровільно не складає депутатський мандат, Президент або Кабмін повинні прийняти рішення про звільнення цієї людини з посади. А запропоновані зміни до закону про статус народного депутата передбачають доповнити чинний закон положенням, згідно з яким особа, яку призначено або обрано на посаду, несумісну з депутатським мандатом, допускається до виконання обов'язків лише після припинення депутатських повноважень.

Ганна ШЕВЧЕНКО.

комітетів, створення двопалатного парламенту.

Передбачалося також посилення парламентського впливу на формування та діяльність Кабінету Міністрів України, дострокове припинення повноважень народного депутата, зменшення обсягу депутатської недоторканності тощо. Головна мета цих та інших законопроектів полягала у переході від президентсько-парламентської до парламентсько-президентської республіки.

Оновленню Конституції завадили гострі суперечки між основними політичними гравцями, а також кон'юнктурність у вирішенні питання про проведення політичної реформи шляхом внесення до Конституції України таких змін, які не сприяли б подальшому поступальному розвитку держави, а, навпаки, могли призвести до ситуації, за якої довелося б знову і знову корегувати, змінювати Основний Закон, знижуючи його ефективність і дієвість.

Події останніх місяців 2004 року дали Україні історичний шанс кардинально перебудувати державний устрій на демократичних засадах.

Його було значною мірою реалізовано з прийняттям Верховною Радою 8 грудня 2004 року Закону «Про внесення змін до Конституції України», спрямованого на вдосконалення механізму функціонування державної влади, розподілу повноважень між Президентом України та органами державної влади, забезпечення балансу між усіма гілками влади, ефективної співпраці парламенту та уряду, їх взаємної відповідальності за здійснення державної політики, насамперед у соціально-економічній сфері.

Політична реформа покликана розвинути і зміцнити політичні інститути, сформувати умови для їх функціонування на засадах європейських цінностей.

Центральним питанням оптимізації політичної системи і проведення політичної реформи є вдосконалення організації державної влади і визначення форми державного правління.

На початковому етапі утвердження Української держави, коли йшлося про забезпечення її територіальної цілісності, соборності та безпеки, зосередження влади в одних руках вважалося виправданим. На сучасному етапі, коли доленосними для подальшого поступального розвитку держави є розвиток парламентаризму та активізація ініціативи на місцях, необхідно розосередити владу як між Президентом, парламентом і урядом, так і між центральними та місцевими органами, забезпечивши умови для розвитку місцевого самоврядування.

Зменшення концентрації влади в одній інституції зміцнить демократичний потенціал країни, посилить взаємну довіру між народом і владою, створить умови для динамічного розвитку суспільства.

Практична вага оновлення Конституції полягає в планомірному впливі на суспільні відносини для досягнення конституційно значущого результату — побудови правової держави, а також формування комплексу чинників і головних умов становлення та розвитку громадянського суспільства в Україні.

Політична реформа розпочинає новий період розвитку.

Тепер на порядку денному — парламентська, судова, адміністративна реформи та реформа місцевого самоврядування. Причому першочергового значення набуває саме реформа місцевого самоврядування. Вже всім зрозуміло, що зміни до Конституції України, прийняті 8 грудня минулого року, не набудуть чинності з 1 вересня 2005 року. Немає висновку Конституційного Суду України про проект змін до Основного Закону щодо місцевого самоврядування, а головне — Верховній Раді України в даний час бракує політичної волі для затвердження цих змін двома третинами від конституційного складу парламенту. Найпевніше, реально зміни до Конституції, а отже, і конституційна реформа запрацюють лише після сформування нового парламенту у 2006 році.

Не можна оминути увагою спроби ревізії конституційних змін. У цьому випадку виникають різні ідеї щодо грудневого рішення Верховної Ради про внесення змін до Конституції: від звернення до Конституційного Суду — до скасування цього рішення самим парламентом або навіть всеукраїнським референдумом. Не виключено, що наслідками таких ініціатив можуть бути нове протистояння в парламенті та напруженість у суспільстві. Такий варіант цілком можливий, оскільки руйнуються «пакетні» домовленості, що, як усі пам'ятають, допомогли вгамувати пристрасті, покінчити із загрозою ескалації напруженості в суспільстві і мирно та цивілізовано вийти з політичної кризи, пов'язаної з президентським виборами.

Утім, автори зазначених ініціатив забувають давно відому істину: не можна говорити про майбутнє, воюючи з минулим. За спробами перегляду змін до Конституції легко прочитується бажання окремих людей якомога міцніше й надійніше утвердитися при владі. Тож не оригінальними видаються чергові спроби наступу на парламентаризм в Україні через заклики прийняти ті чи інші рішення на догоду будь-кому, тільки не власному народові.

Нині головним пріоритетом державного будівництва слід поставити завдання консолідації, подолати відкрите і латентне протистояння в суспільстві, працювати спільно на досягнення суспільного консенсусу щодо стратегічних напрямів дальшого розвитку України.

Основна соціальна цінність Конституції полягає в тому, що її положення створюють основу, необхідну для регулювання найважливіших суспільних відносин, забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя, подальшого розвитку нашої держави.

Конституція є вагомим політико-правовим документом, у якому політика і право представлені в органічно цілісному вигляді, збалансовані у внутрішньо узгоджену єдність.

Політична спрямованість Конституції — одна з найважливіших якостей, що зумовлюють її особливу роль у правовій системі, значну соціальну роль у суспільстві.

Політичне значення Конституції насамперед полягає в тому, що її прийняття відкрило якісно новий етап в історії країни — розвитку безпосереднього народовладдя й демократії.

Конституція є вагомим суспільним договором, що створює принципові засади зміцнення стабільності в суспільстві і атмосферу морально-психологічної єдності народу. Вона сформувала необхідні політичні умови для розбудови в Україні громадянського суспільства.

Конституція закріпила основоположний принцип правової держави — принцип верховенства права, який означає насамперед підпорядкованість держави та її інститутів праву і його пріоритет щодо них.

Конституція має велику цінність як правовий акт і є основним джерелом нашого законодавства.

Закріплення пріоритетної ролі Конституції серед інших нормативно-правових актів, наділення її найвищою юридичною силою слугують зміцненню правопорядку, є стабілізуючим чинником у державі.

Значення Основного Закону полягає і в тому, що вперше в історії українського конституціоналізму в ньому передбачено, що норми Конституції є нормами прямої дії, а звернення до суду для захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина гарантується безпосередньо на підставі Конституції.

Першочергове значення для реалізації Конституції мають конкретизація і розвиток її положень у поточному законодавстві. Це не означає суперечність положенню, згідно з яким Конституція — акт прямої дії. В ній містяться статті, в яких безпосередньо зафіксовано необхідність прийняття законів, спрямованих на розкриття їх змісту.

Окрім очевидних позитивів, які дала Конституція у внутрішньополітичному житті та міжнародних відносинах України, є й негативи — суспільні розчарування і втома від реформ. Очевидно, головною причиною такого стану, коли сподівання людей на краще життя не справдилися, якраз і виступає нереалізованість Конституції через конкретні закони або й нехтування вже прийнятими законами.

Отже, надзавдання України — провести конституційну реформу у якомога коротші терміни і отримати якомога ефективніші результати.

Президенту України В. А. ЮЩЕНКУ
Генеральному прокурору України С. М. ПІСКУНУ

Відкритий лист Ради ветеранів Ленінського району Луганська

Шановні Вікторе Андрійовичу і Святославе Михайловичу!

Ви знаєте, що за всіх часів людство прагнуло до торжества справедливості, а несправедливість завжди викликала протести і збурення народу.

Десятки тисяч виборців, ветеранів Ленінського району Луганська, були вкрай обурені, коли довідалися, вже в день виборів — 31 березня 2002 року, що знято з реєстрації кандидата в народні депутати України В. Е. Коломойцева-Рибалку. Зроблено це було незаконно, грубо, безцеремонно. Припинено було голосування й оголошено, що в бюлетенях буде поставлений штамп «вибув» напроти кандидатури В. Е. Коломойцева-Рибалки, тому що його було знято з реєстрації тоді, коли багато виборців уже за нього проголосували.

Понад 40 тисяч виборців проголосували за кандидатуру В. Е. Коломойцева-Рибалки, а потім напроти його прізвища проставили штамп «вибув», і бюлетені громадян, що проголосували за нього, визнали недійсними. Таким беззаконням величезна кількість виборців були позбавлені свого конституційного права на голосування.

Ось так у нас було продемонстровано кучмівську демократію, котра спричинила величезний протест ветеранів. Рада ветеранів Ленінського району Луганська написала й відправила відкритий лист президенту Л. Кучмі з настійним проханням дати доручення провести перевірку фактів порушення Закону України «Про вибори народних депутатів України», дати їм правову оцінку і скасувати результати виборів по 107-му виборчому округу Луганська, щоб справедливість перемогла. Проте гарант Конституції жодних заходів не вжив і навіть не відповів на наш лист.

Обурення ветеранів спричинило те, що нашого народного депутата В. Е. Коломойцева-Рибалку, який заслужив повагу і довіру виборців, був депутатом другого і третього скликань Верховної Ради України, зняли з виборів 31 березня 2002 року, а дату на постанові окружної комісії про зняття з виборів голова окружної комісії поставив 30 березня 2002 року, чим позбавив можливості оскаржити і скасувати цю незаконну постанову. **Зроблено це було з єдиною метою — закрити кримінальну справу стосовно зловживань обласних керівників, з якими В. Е. Коломойцев-Рибалка боровся за права виборців.**

Щойно Валерія Едуардовича не допустили до виборів, 25 квітня 2002 року кримінальну справу за фактами розкрадання коштів державних підприємств Луганської області прокуратура Дніпропетровської області закрила.

За фактами грубого порушення Закону «Про вибори народних депутатів України» у 107-му виборчому окрузі Луганська обласна прокуратура, коли Генеральним прокурором України був С. М. Піскун, порушила кримінальну справу. Три роки минуло, а кримінальна справа незакінчена, тому що обвинувачуваний, а потім підсудний, голова окружної виборчої комісії почав усіма способами перешкоджати цьому, а його заступники йому сприяли. Коли С. М. Піскуна Л. Кучма звільнив з посади Генерального прокурора України, було здійснено декілька спроб забрати вищезгадану кримінальну справу із суду до прокуратури на дослідування і закрити її. **Нам стало відомо, що тільки після повернення С. М. Піскуна і його команди в Генеральну прокуратуру України за підтримки державного обвинувачення прокуратурою справу стосовно порушень на парламентських виборах у 107-му виборчому окрузі знову почали розглядати в суді.**

Ветерани задоволені, що після виборів Президента України в 2005 році, завдяки вашому, Вікторе Андрійовичу, втручанню, вжито заходів для розгляду справи в судовому порядку відповідно до законодавства України. Ця справа має великий суспільний резонанс серед виборців Луганщини. Справедливий вирок у цій, єдиній в Україні кримінальній справі стосовно виборів 2002 року, що перебуває в суді, доводить десяткам тисяч ветеранам 107-го округу, що новий Президент України В. А. Ющенко, Генеральний прокурор України С. М. Піскун будують правову державу, в якій усі рівні перед законом!

Боротьбу за справедливість потрібно вести в усіх напрямах. Ветерани підтримують узятий Президентом і Кабінетом Міністрів України курс на боротьбу з корупцією, із протизаконними діями в економіці, с розгулом цін на ринку.

Ми схвалюємо підвищення пенсій, необхідно й далі вживати конкретних заходів для підвищення пенсій і ліквідації дискримінації в пенсійному забезпеченні ветеранів.

У нас в Луганську практично не виписують рецептів на безплатні ліки для ветеранів. Для виконання конституційних гарантій і дотримання Закону України «Про статус ветеранів війни і праці і гарантії їх соціального захисту» ми вимагаємо відкрити аптеки для ветеранів, котрі за рахунок бюджетного фінансування у повному обсязі забезпечуватимуть ветеранів безплатними ліками.

Ми вимагаємо вирішити питання про виділення відповідно до законодавства України безплатних путівок ветеранам за рахунок бюджету або компенсації за путівки в повному обсязі — вартість путівок вимірюється тисячами гривень, а компенсують сто гривень.

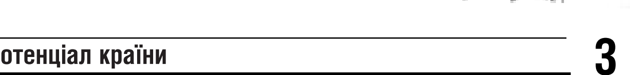
Шановний Вікторе Андрійовичу, ми вас підтримуємо в розв'язанні пенсійних проблем ветеранів і сподіваємося на вашу твердість у виконанні вашої передвиборної програми з дотримання пільг для ветеранів усіх категорій!

Шановний Станіславе Михайловичу! Ми вдячні вам за те, що справа стосовно порушення конституційних прав ветеранів на виборах до Верховної Ради України в 2002 році в 107-му виборчому окрузі — єдина кримінальна справа стосовно порушень на парламентських виборах 2002 року, що дійшла до суду, — під вашим контролем і за підтримки Генеральної прокуратури України знову розглядається в суді відповідно до законодавства України, і чекаємо справедливого законного вироку у цій справі.

Ми вимагаємо поновлення незаконно закритих кримінальних справ представників старої влади і доведення їх до суду з винесенням справедливих законних вироків.

Справедливість і законність мусять перемогти. «Щоб навчити людей любити справедливість, потрібно показати їм її наслідки» — так каже народна мудрість.

З повагою, члени президії Ради ветеранів Ленінського району Луганська.

НОВИНИ

СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 116 (3616)

Україна сплачуватиме за туркменський газ тільки в іноземній валюті і по ціні 44 дол. США за тисячу кубометрів на кордоні Туркменії з Узбекистаном

Олександр ТУРЧИНОВ заявляє: в СБУ немає інформації, що Володимир Сацюк перебуває за кордоном

■ У НОМЕР

«Крапки» в суді не буде…

Львів. Судовий розгляд справи у Скнилівській трагедії добігає кінця, але із проголошенням вироку не завершується історія неймовірних людських страждань. Адже 27 липня 2002 року сталася одна з найбільших техногенних катастроф. Тоді під час авіашоу загинуло 77 осіб, потерпілими визнано 570. А винуватці трагедії раз у раз повторюють: ми — не вбивці. Представник потерпілих Володимир Кравчук заявив під час судових дебатів: «Цього б не сталося, якби кожен на своєму місці робив те, що вимагає закон. Причина трагедії — людський фактор, а не проблема техніки».

Державна комісія визнала головною причиною катастрофи помилку командира екіпажу Володимира Топонаря. Згідно з вироком суду його позбавлено волі на 14 років, члена екіпажу Юрія Єгорова — на 8 років, керівника польотів у пілотажній зоні Юрія Яцюка на 5 років, заступника командувача 14-го авіакорпусу з бойової підготовки Анатолія Третьякова — на 6 років, начальника служби безпеки польотів 14-го авіакорпусу Анатолія Лукіних на 4 роки. А в діях шостого обвинуваченого — командира військової частини в селищі Озерному Житомирської області Анатолія Зубецького не знайдено складу злочини. Усі засуджені не визнають своєї вини і найвірогідніше звертатимуться у вищі судові інстанції.

Зокрема Володимир Топонар наполягає на версії втручання в хід польоту неопізнаного літаючого об'єкта і на несправності літака, який несподівано став некерованим. Його дружина і водночас адвокат заявляла в суді, що причиною катастрофи могла бути неналежна якість пального.

А потерпілі в залі суду знову і знову переживають свою втрату. У всіх мокрі від сліз обличчя. Громадська організація «Скнилівська трагедія» звернулася до міської ради з пропозицією перейменувати вулицю Авіаційну — на вулицю Пам'яті.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Вивертай кишеню, пасажире…

На Вінниччині на 25—30 копійок подорожчав проїзд в автобусах приміських маршрутів

Ініціатором запровадження нових тарифів виступило обласне управління автомобільного транспорту. А розпорядженням голови облдержадміністрації встановлено граничні тарифи на перевезення пасажирів і багажу: проїзд одного кілометра на приміських маршрутах довжиною до 50 кілометрів не має перевищувати 12,5 копійки (без ПДВ), на міжміських (у межах області) — 8 копійок. Усі перевізники запровадили максимальну ціну, передбачену у нових тарифах, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Дипломи, кортики, погони і медалі

Севастополь. Сьогодні більш як сто двадцять курсантів місцевого військово-морського інституту ім. П. С. Нахімова отримають лейтенантські погони, кортики і дипломи. Путівки в життя одержать і 60 курсантів військово-морського коледжу, створеного при інституті. Багато офіцерів і мічманів закінчили навчання на «відмінно», п'ять лейтенантів будуть удостоєні золотої медалі. Але найголовніше, що всі випускники вже одержали призначення в різні підрозділи ВМСУ, до частин Міноборони й у прикордонні війська.

Військово-морський інститут готує не тільки молоде поповнення, тут підвищують свій рівень і офіцери. Цього року післядипломне навчання закінчили 26 чоловік. Троє з них — на «відмінно», а один одержить золоту медаль.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У музеї українського декоративного мистецтва, що на території Києво-Печерської лаври, триває виставка українського одягу.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Ліжко є, але без зручностей

Кримчани заходилися підвищувати ціни за відпочинок біля моря

Традиційно орієнтований здебільше на незаможних туристів півострів пропонує дешевий відпочинок і відповідно невибагливий сервіс.

Ліжко нині здають скрізь зазвичай за 20 грн. Переночувати у приватних пансіонатах сьогодні можна у середньому за 100 грн. Дедалі більшає комфортабельніших міні-готелів з початковою ціною від 250 і більше гривень.

На 100—300 грн. порівняно з торішніми подорожчали дитячі путівки. Нині їх вартість — у середньому від 700 до 1000 грн. День перебування дітей біля моря коштує їхнім батькам від 40 до 80 грн. До того ж кількість дитячих таборів і оздоровниць невпинно скорочується.

Туроператори скаржаться: подорожчання путівок відлякує бажаючих організовано відпочити й отримати лікувальні послуги у Криму. Пояснюють ці «удари по кишенях» потенційних курортників скасуванням нульової ставки ПДВ на надання послуг в`їзного туризму, подорожчанням бензину і продуктів харчування. Номери в санаторіях, які торік коштували 100 грн. на день, уже сьогодні продають за 150.

Традиційно найвищі ціни в Ялті. Номер зі зручностями в санаторії сьогодні коштуватиме одному курортнику від 125, без зручностей — 85 гривень. Зростає спектр пропозицій номерів за кілька сотень доларів. Ціна зростає у суворій відповідності з наявністю й рівнем комфорту та наближеністю до моря.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Після столиці кримських курортів набуває популярності ошатна Євпаторія, де комфортабельних санаторіїв і оздоровниць дедалі більшає, а ціни нижчі. Номер зі зручностями коштує від 83 гривень на день, без них — 60—70. Приблизно такі само ціни в Алушті, Судаку й Феодосії, Коктебелі, Саках, де майже всі путівки в санаторії та оздоровниці вже розпродано до жовтня. Привабливішим стає «сімферопольський пляж» —Ніколаєвка, у якому днями вдалося встановити аж два туалети на все багатокілометрове узбережжя. Та й тут можна зняти середнього рівня номер на день не дешевше як за 200 грн., заспокоївшись хоча б тим, що такий у Ялті коштував би удвічі дорожче. Приватні готелі для небагатих туристів пропонують свої послуги, починаючи від 50 до 80 гривень за добу. Вербувальники у приватний сектор просять сьогодні від 18 грн. за ліжко, добряче віддалене від моря, і 20—25 гривень — на узбережжі. Звісно, зручності — у дворі, холодильник і газова плитка — комунального користування. Найпомірніші ціни на ще вільних від напливу відпочивальників Тарханкутському й Керченському півостровах, де збережено переважно дерев'яні бази відпочинку та санаторії-профілакторії з «комфортом» радянських часів. Тут можна придбати номер від 40, а переночувати у приморських селищах за 8—10 гривень.

Літо у розпалі, а в Криму працює лише третина із 630 оздоровниць. Решта має жалюгідний стан або ще не отримала всіх належних дозволів.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Переджнивна перспектива: «дизелька» — вгору, зерно — вниз

■ УРОЖАЙ—2005

Українська зернова асоціація наполягає на погашенні заборгованості з ПДВ перед зернотрейдерами до початку нового маркетингового року. Інакше трейдери погрожують знизити закупівельні ціни на пшеницю. «Якщо нам не повернуть ПДВ, то ми змушені будемо знизити ціни десь на 88 гривень на тонні. Сьогодні фуражна пшениця коштує в порту близько 100 доларів, ПДВ у них становить 16,67 долара, або 88 гривень», — заявив генеральний директор УЗА Володимир Клименко. Він поскаржився, що виплати ПДВ провадять вибірково і вкрай нерівномірно. Так, останнім часом було ліквідовано заборгованість перед двома іноземними зернотрговими компаніями Каргіл і Глінкор на суму понад 200 мільйонів гривень, тоді як національним трейдерам не виплатили нічого. На його думку, у такий спосіб вноситься дисбаланс, створюються нерівні умови для роботи на зерновому ринку. За даними гендиректора УЗА, на сьогодні борг з ПДВ перед зернотрейдерами становить майже 500 мільйонів гривень.

Цю переджнивну проблему покликана вирішити Державна податкова адміністрація, де спеціально для цього створено робочу групу. Водночас на живному обрії вимальовується ще одна малоприємна перспектива. Міністр агрополітики Олександр Баранівський припускає, що подорожчає дизпаливо, яке, за його словами, саме під час жнив зазвичай і зростає в ціні.

Іван ЛАЗНЮК.

Поки ходиш за запаскою

Дніпропетровська область. Якщо у вас з незрозумілої причини прокололося колесо, будьте пильні! У Кривому Розі співробітники «Беркута» затримали злочинну групу. Її членами були громадяни Грузії, що спеціалізувалися на крадіжках з автомобілів. Усі вони перебували в Україні нелегально. Свою жертву видивлялися в центральній частині Кривого Рогу. Коли водій залишав машину, зловмисники проколювали ліве переднє колесо. Водій повертався, рушав з місця і через якийсь час виявляв несправність. Поки він міняв колесо, із салону його машини викрадали особисті речі. Примітно, що п'ять років тому у Кривому Розі затримали аналогічну групу: теж із жителів Грузії, що промишляли таким само способом.

Сергій КОРОБКОВ.

Молодь обирає свого президента

Тернопіль. Студентська республіка до Дня молоді розкинула свої намети у парку ім. Тараса Шевченка. Тут усе, як у справжній державі: кордони, органи самоврядування, партії. Організатори заходу мають на меті формувати у нової генерації риси лідерів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Митниця менша — доходи більші

Хмельницький. Понад вісімдесят вісім мільйонів гривень податків і зборів перерахувала до Державного бюджету Хмельницька митниця, що майже на третину більше за торішні збори. Показово, що під час реформування Подільської регіональної митниці і перетворення її на Хмельницьку, значно скоротило її структурні одиниці. Тепер вона охоплює територію тільки однієї області і не має виходу на кордон, але, на думку нового керівництва, це не заважає їй працювати ефективно. Чесна і відкрита співпраця з місцевими промисловцями і підприємцями — основне джерело наповнення бюджету.

Ірина КОЗАК.

■ МОРСЬКІ ПРИГОДИ

Не розминулися на Дунаї

Одеська область. У Ренійському морському торговельному порту сталося зіткнення пасажирського теплохода «Молдова» з буксиром «Иркутск», у хвості якого рухалися шість навантажених барж. Такі аварії — рідкісне явище, бо під час маневрів в акваторії портів і на рейді морські судна перебувають під контролем диспетчерів.

На борту пасажирського теплохода було 138 пасажирів і 86 членів екіпажу. Ніхто з людей не постраждав. Одна з барж дістала механічні ушкодження і дала течу. Ушкоджене судно відбуксирували в порт Рені і розвантажили. «Молдова» продовжила свій рейс.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Горів «Сімеїз»

В Уругваї внаслідок пожежі на українському риболовецькому судні «Симеїз» загинули 11 членів команди (індонезієць і 9 китайців), у тому числі капітан — громадянин України. Пожежа сталася в порту Монтевідео, куди судно пришвартувалося для вивантаження улову. Приборкували вогонь протягом доби. Екіпаж шхуни налічував 39 осіб, решта з них на момент загоряння були на суші. Розпочато розслідування причин пожежі, **повідомляють інформагентства.**

Четвірка з мінусом

(Початок на 1-й стор.).

У Києві вже нібито вирішили, що ЄЕП не суперечить нашій євроінтеграції. Обіцяне подання до Конституційного Суду стосовно відповідності Угоди про ЄЕП та Концепції його формування нашому Основному Закону десь забарилося, а експерти вже мурують фундамент нового об'єднання. Першочерговий пакет з 29 документів-«цеглин» Україну не влаштував, і наші переговорники запропонували обмежитися чотирнадцятьма документами плюс позапланова Угода про торгівлю послугами. Решта проектів угод містили або відсилання, або прямі вказівки на делегування країнами ЄЕП частини економічного або політичного суверенітету наднаціональному органові. За словами Сергія Терьохіна, за станом на 22 червня 2005 року було повністю погоджено тексти чотирьох документів (Угоди про спрощення порядку митного оформлення і митного контролю на кордонах між державами—учасниками Угоди про формування ЄЕП, Угоди про єдині принципи стягнення непрямих податків у взаємній торгівлі, Угоди про порядок реекспорту товарів, які походять з територій цих держав, Угоди про визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митні кордони), а також трьох угод про спрощення переміщення фізичних осіб.

Директора Центру миру, конверсії та зовнішньої політики Олександра Сушка тішить, що сьогодні принаймні вже є прозорість у цьому питанні, відкритий доступ до проектів документів, які розробляють у рамках ЄЕП. Але засмучує, «що далеко не всі ті угоди, котрі незабаром виносяться на підписання, справді стосуються режиму вільної торгівлі, як це заявляє наш уряд». «Навіть з пакета 14+1 багато угод виходять за межі зони вільної торгівлі, тому що проголошують, наприклад, концепцію внутрішніх кордонів, чого в ЗВТ взагалі немає — ні зовнішніх кордонів, ні внутрішніх! Ідеться про уніфікацію якихось принципів, які не мають прямого стосунку до режиму торгівлі», — каже експерт.

Директор міжнародних програм Центру Разумкова Валерій Чалий упевнений, що «зоною вільної торгівлі обмежитися просто нереально — Росія не погодиться на інтеграцію нижчу за митний союз».

Здається, з цим згодний і сам Сергій Терьохін. Виступаючи за два дні до засідання Групи високого рівня у Верховній Раді, він констатував: сьогодні Росія «не погоджується з позицією України про першочерговість створення зони вільної торгівлі без вилучень і обмежень і вимагає від сторін цього проекту приступити до більшого ступеня інтеграції і в бюджетних, і в субсидіарних, і в тарифних питаннях, ніж цього вимагає класичний режим зони вільної торгівлі без вилучень і обмежень». Без коментарів.

Анна ЛУКАНСЬКА.

До нас прилетить генсек НАТО

У понеділок в Україну з одноденним візитом прибуде генеральний секретар НАТО Яап де Хооп Схеффер. Напередодні візиту до Києва генсек альянсу відвідав Москву, де намагався переконати вище російське керівництво в тому, що Україна в НАТО вигідна Росії.

Нинішні візити Яапа де Хоопа Схеффера до Росії та України проходять зовсім в іншій обстановці, ніж торішні. Адже на колишній території СРСР, яку Москва продовжує вважати своєю зоною відповідальності, відбулися ще дві революції. Прокремлівські політологи убачили у зміні влади в Україні і Киргизії інтерес НАТО. На їхню думку, ці країни цілковито можуть стати новими північноатлантичними плацдармами. Тому лейтмотивом переговорів генсека стане доля колишніх радянських республік у контексті нової Європи. На думку українських аналітиків, нині інтереси російської влади і натовського керівництва деінде збігаються — процес розширення затягти в часі.

Яна СТАДІЛЬНА.

Поборювання патріотизмів

(Початок на 1-й стор.).

Урочистості розпочалися із покладання квітів до могили Івана Франка. Потому делегація рушила до меморіалу воякам УГА, який освятили владики обох конфесій. Після цього Віктор Ющенко і Александр Квасневський, українська і польська офіційні делегації вклонилися пам'яті польських воїнів. Спільними зусиллями (дипломатичними і політичними) споруджено «пам'ятник» мудрості і порозумінню.

Відкриттям меморіалів не завершується процес увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій. Варшавський протокол, що був підписаний за підсумками міждержавної зустрічі 6 червня, передбачає, що кожна із сторін впорядкує на території сусідньої держави по 44 об'єкти.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Наші цукровари, як наркокур'єри, ховають сировину в какао

■ ЦЕ Ж ТРЕБА!

Ну дуже цікаву інформацію подало нещодавно інтернет-видання «Сейчас». Нібито, не чекаючи, доки влада визначиться з порядком і тарифним регулюванням торгівлі цукром-сирцем відповідно до стандартів СОТ, його почали завозити на цукрозаводи під виглядом какао.

Процитую: "Як стало відомо кореспонденту видання від джерела, яке виявило бажання лишатися не названим, на початку цього місяця на кордоні Львівської області митники затримали 84 вагони нібито з нелегальним цукром-сирцем, який призначався Володимир-Волинському цукровому заводу (входить до корпорації «Укрпромінвест»). Цей продукт є одним з інгредієнтів для наповнення цукерок. А Володимир-Волинський завод — партнер кондитерської фабрики «Р...н»... Арешт зняли. Але цей випадок можна розглядати як прецедент у боротьбі із впровадженням пільгового режиму для імпорту цукру-сирцю. Побутує думка, що відкриття кордонів збільшить потік контрабанди в країну».

Сказати, що це неймовірно — нічого не сказати. З другого боку, галузь вже давно потерпає від дефіциту цукрових буряків, попри силу-силенну переробних заводів, — і неймовірне дуже скидається на очевидне. На Ягодинській митниці підтвердили, що такий факт справді мав місце, до речі, не вперше і, мабуть, не востаннє. Проте без пересмикувань в Інтернеті не обійшлося. Вантаж з «какао мікс» належав не власне заводу, а компанії при ньому. Ніхто вантаж не заарештовував, його затримали до одержання висновку Центральної лабораторії Митної служби.

Телефоную до лабораторії, де мене з'єднують із заступником начальника Людмилою Малаховою. Цікавлюся, що є для хіміка какао мікс і чую:

— Звичайна суміш очищеного цукру і какао. До того ж уміст цукру до такої міри високий, що гріх цим не скористатися. Скажімо, на кордоні можна видати підакцизний цукор за какао, яке користується ще й митними преференціями в рамках міждержавних угод, абощо. Розумієте, законодавством ця проблема не врегульована.

Я лише тільки починав розуміти. З'ясувалося, в лабораторії перевіряли вміст 16 вагонів, і кількість цукру в суміші коливалася від 91 до 98 відсотків залежно від вологості. Виокремити ці 2 відсотки какао із суміші неважко — і маєш знову профільний бізнес.

Існування такої схеми підтвердили у виробничому відділі асоціації «Укрцукор». Назватися відмовилися, натомість визнали, що завозиться цукор під виглядом какао до України доволі часто. І додали: не було б вигідно, не завозили...

Наскільки це вигідно, я спробував було з'ясувати в компанії «Р...н», але комерційні довідкові давали телефон одного й того ж складу. Може, саме там і розфасовують білий порошок?!

Валерій СТРИЖ.

■ ФОТОФАКТ

Представники Української народної партії та Партії зелених України провели у селищі Вишневому, що під Києвом, акцію протесту проти спорудження в єдиному парку відпочинку багатоповерхового житлового будинку.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Київські зустрічі македонського президента

Завтра в Україну з офіційним візитом прибуде президент Республіки Македонія Бранко Црвенковський. Голова Верховної Ради Володимир Литвин проведе переговори з гостем. Заплановані також зустрічі Бранко Црвенковського з Президентом України Віктором Ющенком «віч-на-віч» і переговори офіційних делегацій під головуванням глав двох держав, за результатами яких підпишуть низку двосторонніх документів.

План врегулювання в Наддністрянщині набирає сили?

Молдова найближчим часом передасть Україні свої пропозиції з реалізації першого етапу плану Віктора Ющенка — врегулювання придністровської проблеми.

Про це президент Молдови Володимир Воронін повідомив телефоном секретаря Ради національної безпеки і оборони України Петра Порошенка. Сторони домовилися, що найближчим часом відбудеться зустріч повноважних представників України і Молдови, на якій обговорюватимуться питання придністровського врегулювання.

У «Плані Ющенка» пропонується провести до кінця 2005 року під наглядом Євросоюзу, ОБСЄ, Росії і США вибори до Верховної Ради Наддністрянщини як складової частини Молдови. Київ також погодився на міжнародний моніторинг своїх кордонів з цим регіоном, де, за свідченням молдавської влади, процвітають контрабанда, торгівля наркотиками і зброєю.

Наш внесок у супутниковий зв'язок в Америці

З Тихого океану запущено україно-російську ракету Зеніт-3SL з супутником, який призначений для забезпечення послуг зв'язку в Північній і Південній Америці, а також в районі Карибського моря, Гавайських островів. Це третій запуск у нинішньому році в рамках проекту «Морський старт». Супутник розрахований на 15 років роботи на орбіті, **повідомляє УНІАН.**

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАН

Вибори на фінішній прямій

Учора відбувся другий тур президентських виборів. За найвищу державну посаду змагалися представник консервативно-релігійних кіл Махмуд Ахмадінеджад та колишній президент Ірану Акбар Хашемі Рафсанджані, який вважається досить поміркованим політиком.

ІРАК

Спецбатальйон смертників

В Іраку створено батальйон терористів-смертників. Людей до нього набирають виключно з числа іракців. Виходить, тероризм у країні набуває національних рис, коли свої воюють зі своїми.

КИРГИЗІЯ

Узбецьких громадян не депортують

Про це оголосив на зустрічі з правозахисниками генеральний прокурор Киргизії. Напередодні правозахисні організації звернулися до влади з закликом не допустити передачі 29 осіб, які залишили Узбекистан після трагічних подій в Андижані. На їхню думку, там до них можуть застосовувати тортури.

ШВЕЙЦАРІЯ

Поїзди знову стали

У франкомовній частині Швейцарії знов було паралізовано залізничне сполучення через аварію на лініях електропередач. Тисячі людей застрягли в дорозі. Причина нового інциденту — блискавка, що вдарила в електростанцію в місті Вернайя.

РОСІЯ

Лазівка для переобрання Путіна?

Саме так російські ЗМІ прокоментували схвалення поправок до виборчого законодавства. Поправки дозволяють чиновникові, який пішов у відставку (президентові або губернаторові), балотуватися ще раз, якщо дострокові вибори визнані такими, що не відбулися. Такими вони визнаються, коли явка виборців менше 50% чи коли кандидат «проти всіх» набрав більше, ніж будь-хто з політиків.

АФГАНІСТАН

Бої тривають

На півдні країни триває наступ на бойовиків. За три дні запеклих боїв у цьому регіоні вбито більш як 100 повстанців. Це найкривавіші сутички з часу повалення режиму талібів три роки тому.

ПАРИЖ

Спека плюс потоп

Напередодні протягом години на французьку столицю випало півметра опадів. Місцями злива супроводжувалася градом. За попередніми даними, стихія не завдала місту значних збитків. Незважаючи на дощі, які, очікується, йтимуть аж до наступного четверга, спека в столиці Франції не спаде.

■ **ФОТОФАКТ**

У столиці розпочалися урочистості з нагоди 60-річчя Параду Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр., який відбувся на Красній площі у Москві.

На знімку: учасник Параду Перемоги 1945 року заслужений снайпер СРСР, полковник запасу Василь Юхимович Поспєлов з дружиною Вірою Олексіївною біля меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ **ЩОДЕННИК**

Не так, як сподівалися

Понеділок. МЗС Чехії спростувало заяву Президента Віктора Ющенка про легалізацію в Чехії наших заробітчан, бо вона не відповідає дійсності та не належить до інтересів цієї країни. Тим часом у Берліні відновила роботу спеціальна комісія Бундестагу, що вивчає обставини зловживання візами передовсім українським нелегалам. Слідчі не встановили, чи загрожує безпеці країни візова практика німецького МЗС.

А може, нам не слід так уже тиснути на країни ЄС, щоб вони запрошували нас у гості та ще й удавали, що нам раді?..

Вівторок. Міністр закордонних справ України Борис Тарасюк брав участь у конференції щодо відбудови Іраку. В інтерв'ю Бі-бі-сі він сказав, що Україна відіграла помітну роль у стабілізації як миротворець і надалі допомагатиме в підготовці військових та правоохоронців Іраку. А також заявив, що ми маємо великі можливості для надання іншої допомоги: в радянські часи українські фахівці, зокрема нафтогазової галузі, брали активну участь у будівництві та відкритті нафтових і газових родовищ в Іраку.

Це — пам'ятаємо. А які перспективи нині? Адже вояків Україна начебто й посилала в Ірак, щоб після війни відбудовувати його господарство.

Середа. Якщо на наступному засіданні групи високого рівня з формування ЄЕП російська сторона не погодиться з позицією України про першочерговість створення зони вільної торгівлі без вилучень і обмежень, подальшу долю проекту вирішуватимуть президенти України і Росії, — заявив міністр економіки Сергій Терьохін, виступаючи на парламентських слуханнях щодо перспектив євроінтеграції України та її участі у формуванні ЄЕП.

А як з цим розібратися пересічному громадянинові? Адже недавня опозиція, а нинішня влада навіть вважала участь України в ЄЕП мало не зрадою національних інтересів? Якщо щось змінилося, то урядовцям не завадило б розповісти й нам...

Четвер. Кабінет Міністрів затвердив програму зайнятості населення на 2005 рік. Вона спрямована на розвиток малого бізнесу, створення нових робочих місць. А в самих урядових колах не вщухають суперечки щодо зменшення податків для малого бізнесу. Рада підприємців при Кабінеті Міністрів закликала Президента Ющенка підписати ухвалений парламентом закон, згідно з яким вони зменшуються. Інакше бізнес піде в тіньову економіку. Рада підприємців вважає, що «політика стосовно малого підприємництва непослідовна». Натомість міністр фінансів Віктор Пинзеник переконаний, що закон не дасть змоги забезпечити держбюджет, і обіцяє піти у відставку в разі його підписання.

Поспівчуваємо малому підприємництву, а водночас і тим, хто мав би завдяки йому отримати нові робочі місця?

П'ятниця. У Києві відбулася презентація фотоальбому — хроніки подій помаранчевої революції «Ми йдемо!». Учасники революції поділилися враженнями. Зокрема, глава МВС Юрій Луценко сказав, що під час Майдану «Україна жила», а сьогодні «настали будні», і визнав, що «все сталося не так, як сподівалися: ми тотально змінили еліту, яку висунув народ і призначив Президент, але повністю залишилася місцева бізнесова, адміністративна, кримінальна, яка завгодно еліта. Тому проблемою виборів 2006 року має бути зміна оточення, в якому діють обрані нами люди».

То, може, якось замінити населення України — щоб залишилися тільки «обрані»?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення висловлює глибоке співчуття з приводу передчасної смерті народного депутата України
Ігоря Олександровича ПЛУЖНИКОВА
— людини, діяльність якої дала поштовх розвиткові новітніх телевізійних технологій та сприяла розбудові та становленню професійного телебачення незалежної України.

Пам'ять про цю людину та її справи надово збережеться в наших серцях.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення.

Бережімо українські архіви!

Останнім часом ніби за чиєюсь вказівкою засоби масової інформації зарясніли **дезінформацією**, яка заторкує честь і гідність нашого комітету. Зокрема, наполегливо формується химерний ряд «Янукович—Табачник—Толстоухов—Танюк», часом долучають і Жулинського, —як перелік осіб, нібито причетних до розкрадання архівів і «допитаних прокуратурою». А деякі газети вже й зовсім не соромляться виходити з нісенітницями на кшталт «Дмитро Табачник, міністр Анатолій Толстоухов і народний депутат Лесь Танюк, у яких, **нагадаємо, також виявили зниклі документи зі Львівського архіву»**.

Щоб не вводити громадськість в оману, змушені повідомити, що після перших же інформацій про сумнівну акцію пп. Табачника і Толстоухова комітет (Лесь Танюк, Микола Жулинський, Павло Мовчан, Ярослав Кендзьор, Михайло Косів, Петро Ющенко, Михайло Поплавський, Валерія Заклунна, Станіслав Пхиденко), дізнавшись про крадіжку, першим ударив на сполох, зажадавши розслідування. До комітету був негайно запрошений голова держархіву Геннадій Боряк, щоб надати детальну інформацію про те, що сталося. Водночас Танюк і Жулинський звернулися з депутатським запитом до Генерального прокурора України С. Піскуна із вимогою негайно відкрити кримінальну справу за фактом крадіжки.

Подаємо цей депутатський запит від 16 грудня 2004 р. № 235/55, **після якого,** наголошуємо, було відкрито кримінальну справу за фактом крадіжки документів.

Лесь ТАНЮК

Микола ЖУЛИНСЬКИЙ

Шановний Святославе Михайловичу!

Центральний державний історичний архів України у м. Львові є одним із найбільших в Україні, де зберігаються як особисті колекції українських громадських, політичних та культурних діячів, так і колекції державних, релігійних, просвітницьких, видавничих, кооперативних організацій, інституцій тощо.

Протягом останнього десятиліття цей архів був остаточно описаний і систематизований, окремим виданням вийшов путівник по фондах і колекціях архіву.

Цінність матеріалів ЦДІАЛ безперечна, особливо якщо врахувати, що архів є сталою, сформованою колекцією —однією з найбільших в Україні.

Окремі факти про зникнення матеріалів із ЦДІАЛ були відомі ще в травні 2003 р. Цей процес набирав обертів і в кінці 2003-го — на початку 2004 р. матеріали з ЦДІАЛ уже майже відкрито продавалися на чорному ринку в м. Києві.

На початок липня 2004 р. на ринку з'явилися архівні матеріали з фондів ЦДІАЛ:

фотоматеріали з фонду Студинського № 362, опис 1, справи 491-193;

фотоматеріали з фонду Пристая № 782, опис 1, справа 68-70.

В цей само час на чорному ринку з'являються цілі окремі справи:

з фонду Наукового товариства ім. Шевченка (фонд № 309), опис 1, справа 1283 «Альбом гравюри і газетних вирізок Гелени Дивидович, 1928—1929 рр.»;

справа 2379 «Листи Пантелеймона Куліша до Огоновського, 1888—1891 рр»;

з фонду О. Назарука № 359, опис 1, справа 56 «Роксолана. Рукопис».

У 20-х числах липня 2004 р. у пресі з'являється інформація про урочисте вручення листів М. Грушевського Українському державному історичному музею: віцепрем'єр з гуманітарних питань Дмитро Табачник передав ці листи до музею від імені Прем'єр-міністра України В. Януковича. На запитання журналістів про їх походження Д. Табачник відповів, що вони були куплені в Америці за 50 доларів. Науковці, які займаються епістолярною спадщиною М. Грушевського, одразу ж поцікавилися листами і від адміністрації музею одержали відповідь, що листи адресовані Івану Кревецькому (1904—1911 рр.), відомому галицькому мемуаристу, бібліотекарю НТШ. Як відомо, архів і листування Кревецького, а також зібрані ним матеріали були на зберіганні в ЦДІАЛ у фонді № 309 (НТШ), де, згідно з описом фонду, листи М. Грушевського до І. Кревецького мали зберігатися у справі 988. Отже, справа була викрадена з архіву і через міністра Кабінету Міністрів Толстоухова передана В. Януковичу для урочистого вручення Національному музею історії України. Віце-прем'єр Д. Табачник, як науковець і доктор історичних наук, який працював з архівними матеріалами, не міг не бачити, що листи М. Грушевського до І. Кревецького оформлені й підшиті як архівна справа, на ній були атрибути ЦДІАЛ, що свідчили про приналежність документів до державного архіву. В результаті оприлюднення факту передачі листів у мас-медіа українські науковці, що знали про приналежність матеріалів до ЦДІАЛу, звернулися до архіву. Працівники підтвердили, що це дійсно справа, яка належить архіву.

Після того, як факт викрадення вручених Д. Табачником від імені В. Януковича документів став відомий серед науковців, директор ЦДІАЛ Д. Пельц повідомила голову Держкомархіву Г. Боряка про те, що документи походять з ЦДІАЛ. Архівна справа була терміново і вже без повідомлень у пресі повернута в архівосховище.

30 вересня 2004 р. у «Львівській газеті», № 177 з'явилася публікація про події, пов'язані з листами М. Грушевського до І. Кревецького. У статті «Хто підставив Януковича» викладалася версія, що листи могли бути передані митницею, як затримані під час спроби вивезення. Згідно з цією публікацією директор ЦДІАЛ Діана Пельц начебто не знає (!) ані про те, що листи зберігалися в архіві, ані про їх викрадення, ані про їх повернення. А заява невідомого «експерта» про те, що вони можуть коштувати чи 100 грн., чи 100 дол., взагалі виходить за рамки професійної етики науковця, оскільки будь-який фахівець розуміє, що ці матеріали становлять національну культурну спадщину держави.

За інформацією, що широко побутує серед працівників Національного музею історії України, справа з листами М. Грушевського була передана міністру Кабінету Міністрів Толстоухову київським колекціонером Кіркевичем. Саме він останнім часом широко пропонує для продажу матеріали ЦДІАЛ, зокрема з фонду О. Назарука № 359, опис 1, справи 470, 471 «Родинні фотоальбоми». Відчуття безкарності і вседозволеності привело до того, що, пропонуючи ці матеріали, Кіркевич показує (на підтвердження оригінальності фотографій) обрізаний корінець архівної справи та обрізану титульну сторінку папки. У приватних розмовах Кіркевич неодноразово згадував про те, що вже були продані листи М. Драгоманова (вони так само могли бути у фонді № 309 (НТШ).

Пропонувалися до продажу також рукописи статей А. Крушельницького, Я. Окуневського, інші листи та рукописи М. Грушевського, особисті документи (зокрема паспорти) митрополита А. Шептицького, а також велика кількість фотоматеріалів. Серед фотографій найцінніші: фотографії Українських Січових Стрільців 1914—1917 рр., проводу Директорії 1920—1921 рр., вояків Армії УНР у таборах для інтернованих у Польщі (1921 р.), групові фотографії членів НТШ.

Відомо також, що фотографії із фондів ЦДІАЛ трапляються на чорних ринках Польщі, у приватних колекціях Росії тощо.

Звернення до працівників ЦДІАЛ свідчить, що в архіві не була проведена перевірка наявності справ у фондах, відсутності окремих аркушів та фотографій у справах, тому ці документи досі не є предметом розшуку відповідних правоохоронних органів. Унікальні архівні документи безкарно продають на чорному ринку, вивозять за кордон, що вже саме по собі створює можливості і для подальшого розкрадання матеріалів ЦДІАЛ. Мало того, з певного часу з боку дирекції архіву на рядових працівників чиниться тиск із метою приховання фактів зникнення документів і справ. Питання про викрадені матеріали залишається відкритим, до цього часу їхня доля невідома. Наведена вище проблема потребує негайного реагування та вжиття термінових заходів, що насамперед унеможливлять зникнення історичних раритетів, які мають неабияку культурну цінність для України.

Враховуючи сказане вище, із метою збереження національної культурної спадщини України, просимо вас розслідувати факти, що наведені в цьому зверненні, та притягнути до відповідальності осіб, винних у вчиненні злочинів. Уже на даний час можна стверджувати про триваючі факти розкрадань, зловживань посадовим становищем, контрабанди історичних та культурних цінностей, що потребують негайного припинення. Про факти виявлення злочинів та притягнення до відповідальності винних у їх скоєнні осіб просимо повідомити суб'єктів цього звернення, Кабінет Міністрів України, Державний комітет архівів України.

З повагою,
Микола ЖУЛИНСЬКИЙ,
народний депутат України, в/о 235;
Лесь ТАНЮК,
народний депутат України, в/о 237.

Отже, саме Комітет з питань культури виступив **ініціатором** розслідування цієї справи, і не слід заангажованим на сенсацію засобам масової інформації видавати біле за чорне, формуючи у читачів негативне ставлення не лише до тих, хто дарує крадені документи, а й до тих, хто їх при цьому хапає за руку.

Крім того 11 лютого 2005 р. (06-7/9-74) Л. Танюк як голова комітету звернувся особисто до Президента Віктора Ющенка з листом, в якому попередив його про можливість подальших «операцій» з архівними документами, виклав суть справи і попросив Президента взяти розслідування під свій особистий контроль.

Копії цих документів і були надані нами слідству. Тому подавати прізвища членів нашого комітету в одному ряду з пп. Толстоуховим і Табачником щонайменше неетично.

Наполягаємо на якнайшвидшому спростуванні цієї нісенітниці. Громадянам України небайдуже, **хто є хто,** особливо у випадку, що стосується саме нашого комітету, котрий був і завжди буде на сторожі цінностей української національної культури. Саме ми домоглися державного фінансування Бібліотеці Вернадського, коли там прорвало труби й залило водою цінні книги і манускрипти. Саме комітет першим ударив у дзвони, коли ченці Московського патріархату (з необереженості?) спалили унікальний Волинсько-польський архів у Кам'янці-Подільському. Не могли ми пасти задніх і у справі Толстоухова—Табачника—Януковича. Тому, незважаючи на всі провокації і бажання закутніх сил знеславити нашу працю, комітет і надалі триматиме це розслідування під своїм контролем.

З повагою,
Лесь ТАНЮК,
голова Комітету з питань культури і духовності;
Микола ЖУЛИНСЬКИЙ,
член комітету.

17 червня. Запоріжжя. Чемпіонат України з пожежно-прикладного спорту.

18 червня. Випускник — інженер-механік Львівського військового інституту імені гетьмана Петра Сагайдачного Національного університету «Львівська політехніка» п'є шампанське з автомобільного піддона після церемонії випуску молодих офіцерів.

19 червня. Київ. У Музеї народної архітектури та побуту (Пирогів) святкували Трійцю.

20 червня. Чернігівська область. Внучка і правнучка композитора й диригента Григорія Верьовки Марія Семироз та Ірина Кочаровець на святі української народної пісні «Менський край — пісенна сторона» в селищі Березна, присвяченому 110-річчю від дня народження Григорія Верьовки.

21 червня. Крим. Пошуково-рятувальні роботи на пляжі біля селища Кача, де на відпочивальників впало майже 700 тонн глиняних порід.

22 червня. Київ. Міністр оборони України Анатолій Гриценко, київський міський голова Олександр Омельченко, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Президент України Віктор Ющенко, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко (*зліва направо*) поклали квіти до могили Невідомого солдата з нагоди 64-ї річниці початку Великої Вітчизняної війни.

23 червня. Народні депутати України ухвалили в цілому закони «Про місто-герой Севастополь», «Про організацію формування та обігу кредитних історій», «Про міжнародне приватне право».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Михайла МАРКІВА, Укрінформу та УНІАН.

ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ

СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2005 ▪ № 116 (3616)

Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Конституція України. Стаття 3

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

28 червня 1996 р. Конституцію України прийнято!

Феномен

Народний депутат України Ігор ШАРОВ, кандидат історичних наук, автор восьми поправок до Конституції України, у своїй статті розповідає про «Велику Хартію Вольностей» — документ, який залишив незгладимий слід в історії боротьби людини за свої права.

Доля цього історичного документа особлива. І досі вражає майже непояснення, ота «вседолаюча» енергія, закладена в ньому 790 років тому. Більшість пунктів Magna Charta Libertatum (таке його друге, латинське, ім'я) — не що інше, як зобов'язання короля перед землевласниками. Але, незважаючи на оцю доволі обмежену мотивацію його «укладачів», Велика Хартія Вольностей стає потужним «генератором» демократичних імпульсів для багатьох країн протягом століть.

Утім, як кажуть англійці, step-by-step, — про все по порядку.

В англійському суспільстві на початку XIII сторіччя були свої правила гри, що визначалися загальним характером феодального устрою. Жоден із королів і не сподівався, що йому вдасться розхитати невиразні, проте суворі умови феодальної угоди зі своїми васалами, в якій втілилося співвідношення сил усередині тогочасного феодального суспільства. Король був зобов'язаний пильнувати мир у державі, бути полководцем під час війни, забезпечувати васалам недоторканність їхніх володінь, а також збирати податки та приймати від підлеглих феодальну присягу на вірність. А землевласники за виконання зобов'язань отримували натомість право безперешкодного переходу землі до спадкоємця після сплати встановленого внеску.

У разі невиконання феодальної угоди королем за баронами (барон — неспадковий васал короля. — **І. Ш.**) як крайній засіб зберігалося право повстати. Однак це була справа ризикована і безнадійна, адже в Англії влада корони була надзвичайно сильною, а барони заслабкі.

І ось 1199 року на політичній арені Англії після короткого правління короля Річарда І Левове Серце з'являється його брат — король Іоанн, на прізвисько Безземельний. Історики дають йому несподівану характеристику: безпринципний, загребущий, здібний, слабкий, марнотратник, самодур, не переймався законами й звичаями, не церемонився у стосунках із церквою. Додайте до цього провал зовнішньої політики: втрата провінцій, включно із графствами Анжу, Мен і Турень та герцогством Нормандським, що належало його батьку.

Останнє сприймалося лендлордами (великими землевласниками. — **І. Ш.**) як серйозне застереження — вони теж втратили свої родові маєтки за кордоном. Стало зрозуміло: їхні землі в Англії — так само під загрозою, а на короля, який не виконує покладеного на нього головного обов'язку

■ **ОПИТУВАННЯ**

Усе життя мрієш прочитати й весь час відкладаєш

Чи знаєте ви, що статті Конституції України — це норми прямої дії?

Валентина ІВАНИЦЬКА, лікар, 45 років:

— Ні, не знаю, нічого про це не чула. А взагалі ми люди темні, у цих питаннях безграмотні, неотесані. Радянська влада народові багато чого знати не дозволяла. Ми до цього звикли, а тепер навіть лінуємося що-небудь пізнавати. Отак і існуємо — за інерцією.

Степан ШАМАЄВ, студент, 18 років:

— Щоб відповісти на це питання, треба, мабуть, почитати Конституцію. А цього в нашій країні ніхто не робить. Ну, хіба політики. А студентам цікавитися значенням подібного набору слів ні до чого. Адже ми з цим не зіштовхуємося.

Наталя ФЕДОРОВА, управлінець, 42 роки:

— Це значить, що її розпорядження повинні поширюватися на всю вертикаль влади, і закони потрібно приймати тільки відповідно до Конституції. Але в Україні це не догма. Наприклад, видається закон, а потім його коректують під чиєсь бажання, приймаючи виправлення, вносячи зміни через підзаконні акти. От зараз, напевно, підправлять закон про вибори, можливо, навіть так, що від його первісної редакції мало що залишиться.

Андрій НУЖНИЙ, швець, 26 років:

— Якщо чесно, не замислювався над тим, як закони впливають на наше життя. Хоч і шкодую про це і збираюся коли-небудь на цю тему що-небудь почитати. Може, навіть і Конституцію. Напевно, це як Біблія: усе життя мрієш її прочитати й весь час відкладаєш на потім. А через її незнання — профан у найпростіших житейських ситуаціях.

Микола ПЕРЕВЕРЗЄВ, пенсіонер, 55 років:

— Знаю. Інша справа, як це втілюється в життя. На мій погляд, реалізація Основного Закону чимось нагадує фразу зі старої інтермедії: «Тут граємо, тут не граємо, а тут рибу загортаємо».

Юрій БАШКО, підприємець, 44 роки:

— Так. Конституція — це закон для всіх громадян, що там написано, так тому і бути. Але дуже мало цей принцип використовується в реаліях. Україну мало хто любить, тому й закони її порушують. І просте населення занадто неосвічене в подібних питаннях, немає в нас політичної культури.

Записав Микола КОСИЙ.

Харків.

■ **ДУМКИ З ПРИВОДУ**

Декларація чи найвища сила?

Згідно з Основним Законом статті Конституції є нормами прямої дії. То чому, захищаючи основні права і свободи людини, вітчизняне судочинство не використовує конституційні норми? Це запитання ми адресували народним депутатам України.

Михайло ПОТЕБЕНЬКО, екс-генпрокурор України, депутатська група «Демократична Україна»:

— Це можна пояснити лише недотриманням вимог самої Конституції, адже вона — найвищий закон держави, на якому має базуватися решта законів. Конституцію не повинен роз'яснювати ніхто — навіть пленум Верховного Суду, адже в ній усе чітко записано. Якщо якісь рішення суперечать Конституції, мусить втручатися лише Конституційний Суд. На жаль, нині судді справді не використовують пряму дію Конституції. Щоб жити за Основним Законом, треба посилити вимоги до осіб, які реалізують законодавство, застосовують його під час розгляду конкретних справ, скарг і заяв. На жаль, ми створили таку структуру, що судді практично стали безконтрольними.

ОБРУЧ І

Забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави — гласить стаття 3 Конституції України. Однак, як свідчить історія, саме держава та її структури часто виступають головними порушниками людських прав і свобод. Головну роль у захисті цих прав і свобод відведено судам, як незалежній гілці влади. Суд вирішує справи на підставі Конституції, інших законодавчих актів та міжнародних договорів. А якщо відповідний закон, котрий має регулювати спірні відносини, відсутній? Чи застосовують тоді служителі Феміди напряму статті Конституції, які є нормами прямої дії? Чи зрештою сповна нині діє Основний Закон, який має найвищу юридичну силу?

Ось один із прикладів судових рішень, у яких застосовано норми Конституції, як норми прямої дії, з яким можна ознайомитися на офіційному сайті Верховного Суду України. Рішення було винесено судовою палатою у цивільних справах Верховного Суду України у жовтні 2003 року. 1998 року громадянина К. було незаконно засуджено. Євпаторійський міський суд АР Крим постановив стягнути за його незаконне засудження п'ять тисяч гривень із Держказначейства. Проте це рішення не виконувалося, і пан К. у серпні 2001 знову звернувся до суду з позовом до держави Україна (оскільки Держказначейство є державним органом), просячи стягнути з відповідача-Держказначейства на відшкодування моральних збитків 17 тис. грн. Однак той само Євпаторійський міськсуд та Апеляційний суд АРК відмовили громадянину К. у задоволенні позову.

Верховний Суд України таки визнав касаційну скаргу К. обгрунтованою і задовольнив її, оскільки ст. 56 Конституції гарантує право кожного на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державлади.

...За образним висловом Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, Конституція — це «своєрідний обруч, який скріплює націю у найвідповідальніші періоди історії, особливо на її контекстно-перехідних етапах», а «крилами» кожної Конституції держави є закони, передбачені самою Конституцією. Адже від того, чи гратимуть у нашому посвякденному житті визначальну роль закони, а не «понятія» чи телефонне право, залежатимуть і рівень розвитку нашої держави, і місце України у світі.

Лілія ГРИГОР'ЄВА, суддя Верховного Суду України, заслужений юрист України:

— Конституція створила надійний фундамент для подальшого розвитку і зміцнення України як демократичної, соціальної, правової держави, в якій людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю.

Уперше в правовому акті такого рівня було закладено норми про те, що саме держава функціонує для людини, відповідає перед нею за свою діяльність, а не навпаки.

Значення Конституції України полягає і в тому, що її норми як Основного Закону держави мають найвищу юридичну силу, а оскільки вони є нормами прямої дії, громадяни мають змогу захищати свої права, безпосередньо посилаючись на положення Конституції.

Поклавши на суди обов'язок захищати права та свободи людини і громадянина, Конституція України піднесла статус суду на принципово новий рівень. Конституція чітко визначила межі повноважень кожної складової частини державної влади, зазначивши у статті 124, що здійснення правосуддя віднесено до виключної компетенції судів України, юрисдикцію яких поширено на всі правовідносини, що виникають у державі.

Після прийняття нової Конституції необхідно було кардинально змінити старі стереотипи здійснення правосуддя, які існували з радянських часів та ставлення до самої Конституції — не як до якоїсь декларації, а як до Основного Закону, норми якого діють безпосередньо.

Перший важливий крок у цьому було зроблено Верховним Судом України буквально в перші місяці дії Конституції, коли 1 листопада 1996 року Пленум Верховного Суду України прийняв постанову «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя». Цією постановою Верховний Суд України визначив напрями та процедуру реалізації судами положень Конституції України як правового акта найвищої сили, спрямував судову діяльність на захист прав і свобод людини як безпосередньо діючих, зосередив увагу на визнанні та дії принципу верховенства права.

За роки, які минули з моменту прийняття Конституції, поступово відбувалася трансформація ролі суду — від органу примусу до гілки влади, яка покликана здійснювати державний захист прав і свобод людини. Відповідним чином формувалася і суспільна свідомість, про що свідчить той факт, що з року в рік збільшується кількість цивільних справ, які надходять до суду.

Це обумовлено і зростанням довіри населення до суду, і тим, що цивільне судочинство, враховуючи політичні та економічні зміни в державі, дедалі більше наповнюється новим змістом, породжує нові правовідносини.

На сьогодні майже кожна друга заява до суду, подана з метою захисту порушеного права, містить посилання на норми Конституції як норми прямої дії.

Можна навести найхарактерніші приклади судових спорів.

Поширеними є порушення конституційного права на працю, що позбавляє особу

Хартії Вольностей

— збереження володінь, покластися не можна. Барони, що очолили боротьбу із королівською владою, заручилися підтримкою лицарства, городян і вільних селян. Перед королем було висунуто низку вимог, викладених у т. зв. «баронських статтях». Вони й стали основою Великої Хартії Вольностей, яку Іоанн, захоплений баронами на острові Раннімед, що на Темзі, підписав під примусом 15 червня 1215 року.

Очевидно: Хартія — перш за все, феодальний документ. Поширюючись виключно на вільних людей, вона не торкалася інтересів віланів (в Англії вілан — кріпак. — **І. Ш.**). Складається Хартія із 63 статей, розташованих безсистемно. Вона містить опис здійснених Іоанном порушень і вимогу припинити це беззаконня. Питання обмеження королівської влади, а також надання деяких прав лицарям і міському населенню, зокрема Лондону, знаходимо у статтях 12-й, 14-й, 39-й, 61-й. Про захист матеріальних інтересів різних верств населення йдеться у статтях 1-й, 13-й, 15-й, 16-й; стаття 17-та має судово-адміністративне застосування.

Найвідоміший 39-й параграф проголошував: «Жодна вільна людина не буде арештована і ув'язнена, або позбавлена майна, або оголошена поза законом, або вигнана, чи в якийсь інший спосіб знедолена, і ми не підемо на неї і не пошлемо на неї інакше, як за законним присудом рівних їй і згідно до законів країни». Зрозуміло, що на той час слова «вільна людина» не стосувалися всього загалу, і тільки набагато пізніше, коли кріпосний лад занепав, цей параграф набув нового змісту і нового звучання. До речі, стосовно «присуду рівних» — то це і є власне система судів присяжних, згідно до якої суд здійснюють особи, за становищем рівні підсудному.

Важливість статті 12-ї полягала у поновленні старофеодального права: обкладання податками слід було попередньо узгоджувати із васалами (за винятком трьох випадків: викуп із полону, посвячення в лицарі первородного сина та видача заміж первородної дочки першим шлюбом).

Стаття 14-а сповіщала про т. зв. загальну раду королівства, яка складалася в основному з великих феодалів; саме вона визначала і розмір податків (а це вже прообраз податкової служби, чи не так?). Лицарі і міське населення (за винятком Лондона) не мали права посилати своїх представників до цієї ради.

...В історії багато що зникає безслідно. Але деякі її фрагменти дивним чином стають передумовою до появи інших форм соціального устрою. Так трапилося і з цією статтею: рада королівства стала прототипом майбутнього парламенту, хай навіть і в «зародковому» стані.

Таким чином було визначено місце «The Great Charter» у становленні британського парламенту.

А 20-а стаття Хартії — у випадку штрафу гарантувала власнику недоторканність основного майна навіть кріпакам. (До речі, це — єдина стаття, в якій вони згадуються). Хоча, зрозуміло, за цим крилися лише побоювання феодалів щодо зв'язку між розоренням віланів і несплатою ними повинностей.

Але не тільки проблема податків турбувала баронів—укладачів Хартії. У ній знайшлося місце і, сказали б сучасною мовою, питанню держстандартизації, а це відповідало інтересам не тільки мешканців міст, а й інтересам всього населення країни: «Одна мірка вина нехай буде по всьому нашому королівству, і одна мірка пива, і одна мірка хліба, а саме лондонська чверть (англійська кварта, quart, дорівнювала 1,1361 дм3. — **І. Ш.**), і одна ширина фарбованого сукна і нефарбованого для обладунку, а саме два лікті (лікоть — міра довжини в X—XVI ст., дорівнювала 38—46 см. — **І. Ш.**) поміж краями; те саме, що про мірки, нехай стосується і ваги...»

Що ж до судово-адміністративних розпоряджень, то вони мали на меті боротьбу із зловживаннями королівських чиновників, з одного боку, і повинні були сприяти зміцненню нової системи судочинства — з другого: «Загальні позови не має розглядати наша курія (за середньовіччя — рада і суд при сеньйорі з його найближчих васалів. — **І. Ш.**), але вони повинні розглядатися в якомусь визначеному місці» (стаття 17-та). Послуговуючись звичною для нас термінологією, можна зазначити, що ця стаття мала прямий стосунок до судово-адміністративної реформи.

Майже натхненно звучить 13-й параграф: «І місто Лондон повинне мати всі древні вольності та вільні свої звичаї як на суходолі, так і на воді. Окрім того, ми прагнемо і зізволюємо, щоб усі інші міста, і бурги (укріплений замок у Західній Європі за середньовіччя. — **І. Ш.**), і містечка, і порти мали всі свої вольності і вільні свої звичаї».

Співзвучно до сьогоднішніх проблем малого та середнього бізнесу, товаровиробників і переробників звучать положення 41-ї статті стосовно права купецтва вільно й безпечно пересуватися країною та поза її межами, платити лише законне мито, враховувати при цьому стосунки із воюючою з Англією державою, поводитися із затриманими так, як поводяться в тій країні з англійцями. Зверніть увагу: в цьому параграфі не обійдено увагою і питання дипломатичних стосунків з іншими державами.

Остання стаття передає контроль над дотриманням Великої Хартії Вольностей спеціальному комітету 25 баронів, який був зобов'язаний боронити всі привілеї феодалів. У разі порушення їх королем і непокори його комітетові барони мали право повстати проти короля «громадою всієї землі».

Заснування «баронського комітету» стало поштовхом до створення урядового апарату, який був би здатний усувати причини повстань (ось вам і прообраз майбутніх міністерств — внутрішніх справ, соціального захисту та ін.). На перший погляд то не видавалося ефективним, але бачимо (вже вкотре!), як від цього першопочаткового формування проростають у майбутнє своєрідні паростки демократії. А там, у далекій середньовічній Англії, саме барони фактично вперше виборoли собі право вести свою політичну боротьбу як суспільний клас, а не як одинаки.

Кого-кого, а Іоанна Безземельного Хартія так нічого й не навчила: щойно барони роз'їхалися, він почав збирати військо. Барони у відповідь на це оголосили короля поваленим. Невблаганний причинно-наслідковий зв'язок у перебігові історичних подій обумовив і подальше. Отже, — громадянська війна як наслідок політики короля-дурисвіта. Вона була перервана його смертю у жовтні 1216 року.

Подальша доля Хартії також непроста. За часів занепаду феодалізму зникла практична потреба в ній. Про неї забули.

Англійський історик і публіцист Артур Леслі Мортон стверджував: «Шекспір у своїй драмі «Король Іоанн» жодного разу не згадує про Велику Хартію, цілком можливо, ніколи про неї і не чув». Коли за часів правління Стюартів буржуазія увійшла в революційну смугу свого розвитку, Хартію витягли на світ божий і, неправильно витлумачивши її, використали як засіб претензії від парламенту. Аж до XIX ст. цей документ вважали наріжним каменем демократичних прав.

Ми ж мусимо, відчувши отой її імпульс «уседолаючої» енергії, зрозуміти: Хартія є найвищою точкою, що позначила кульмінацію феодальних суспільних відносин і вихід тогочасного суспільства за рамки тих відносин, а водночас спричинила і потребу випрацювання спільних стандартів поведінки для цивілізованих націй.

Під впливом Великої Хартії Вольностей англійський філософ-матеріаліст Джон Локк і французький письменник і філософ Жан Жак Руссо почали вчити: керманичі мусять захищати права громадян або ж забиратися геть із політичної арени; її опосередкованого впливу зазнали і Конституції майже всіх європейських країн. Видатний політичний і державний діяч Індії, соратник Магатми Ганді — Джавахарлал Неру писав про значення Хартії: «Це було першим кроком у тривалій боротьбі за свободу в Англії».

Magna C(h) arta — таке ще одне, сучасне йменння Великої Хартії Вольностей — недарма вважають поворотним пунктом в англійській історії. Це твердження справедливе лише до певної міри, адже Хартія вже й тоді, 790 років тому, належала майбутньому. А вже згаданий причинно-наслідковий зв'язок укотре «породив» іще один історичний факт. Коли 1948 року ООН ухвалювала Декларацію Прав Людини, один із її співавторів — Елеонора Рузвельт — назвала її, за аналогією, — «Великою Хартією Вольностей усього людства».

Ніч з 19 на 20 січня 2005 р. Засідання Верховного Суду України, під час якого суд відмовив у задоволенні скарги кандидата у Президенти України Віктора Януковича і дозволив публікацію в офіційних ЗМІ результатів повторного голосування на виборах, на яких переміг Віктор Ющенко.

Фото Івана ФРОЛОВА (УНІАН).

КРИЛА

можливості заробляти собі на життя (ст. 43).

Хронічні неплатежі, тривала затримка у виплаті заробітної плати примушують людей звертатися до суду за захистом права на своєчасне отримання винагороди за працю.

Значна частина справ стосується захисту проголошеного ст. 41 Конституції як непорушного права — права власності.

На жаль, окремі власники розуміють це право однобоко і, відстоюючи своє право, не рахуються з правами та інтересами інших осіб. Як приклад можна навести випадки зведення будинків у районах щільної забудови, у зв'язку з чим зносяться дитячі та спортивні майданчики, сквери і парки; використання власниками своїх земельних ділянок з порушенням прав суміжних землекористувачів і землевласників тощо.

Суди, застосовуючи ст. 41 Конституції, правильно виходять з того, що власність є непорушною, але її використання не може завдавати шкоди правам та інтересам інших громадян, інших власників, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

Значно збільшилася кількість справ про захист честі та гідності. Водночас суди, застосовуючи ст. 34 Конституції України, забезпечують особі гарантоване цією нормою право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Все ще залишаються поширеними випадки вчинення дій, бездіяльності чи прийняття органами державної влади, місцевого самоврядування, посадовими і службовими особами незаконних рішень, які зумовлюють надходження до судів значної кількості справ за статтями 55, 56 Конституції України, в яких, крім оскарження цих рішень, дій чи бездіяльності ставиться питання про відшкодування за рахунок держави матеріальної та моральної шкоди, завданої такими діями.

Непоодинокими є справи про оскарження дій щодо збирання інформації про особу (ст. 32 Конституції), зокрема, щодо захисту таємниці банківського вкладу, про які ще декілька років тому не могли виникнути і питання.

Минулий рік був позначений і значною кількістю справ за скаргами на рішення та дії виборчих комісій, які виникали під час підготовки і проведення виборів Президента України.

На мій погляд, рішення Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України від 3 грудня 2004 року у справі за скаргою довіреної особи кандидата у Президенти України В. А. Ющенка на дії, рішення та бездіяльність Центральної виборчої комісії, хоча і викликало у окремих осіб різку критику і неприйняття, однак на практиці продемонструвало дію проголошеного Конституцією України принципу верховенства права та його застосування судом.

І якщо в зазначеній вище постанові від 1 листопада 1996 року Верховний Суд України в загальних рисах лише сформулював поняття цього принципу, то своїм рішенням Верховний Суд показав, як принцип верховенства права перетворює суд з пасивного тлумачника букви закону на активного дієвого захисника прав, свобод та інтересів людини, в тому числі й від закону, якщо він суперечить конституційним нормам про права людини.

Виходячи з положень ст. 71 Конституції України, якими проголошено вибори вільними, а виборцям гарантовано право на вільне волевиявлення, та використовуючи принцип верховенства права, а не конкретні норми закону — Закону «Про вибори Президента України», які не забезпечували дотримання цих прав, Верховний Суд України на практиці продемонстрував, що конституційні принципи мають найвищу юридичну силу як норми прямої дії.

Юліана ШЕВЧУК.

■ **ОПИТУВАННЯ**

Незалежність навпаки

Чи знаєте ви, що статті Конституції України — це норми прямої дії?

Віктор БОНДАРЧУК, екскаваторник ВАТ «Полянківський фарфоровий завод»:

— Конституція України гарантує кожному право на працю і на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Тому більше 130 працівників заводу звернулися до суду, щоб змусити власників і керівників підприємства виконувати цю пряму норму Основного Закону. Зароблених грошей не бачимо з початку року. Борг становить 210 тисяч. Кожному сума невелика, бо навіть у гарячому цеху робітникам нараховують значно менше від мінімуму, передбаченого законом. Намагався добитися, щоб бодай це виплачували, а мене звільнили з роботи. Суд відновив. Але на заводі сказали, що моєї роботи... вже нема. Знову звертатимусь до суду...

Валентина ХАРЧЕНКО, тимчасово не працює, економіст за освітою:

— Щоб усі положення, зафіксовані в Конституції, справді були нормами прямої дії, потрібно, щоб запрацювала економіка. Звідки візьмуться кошти на зарплату бюджетникам, на розвиток медицини, освіти, культури, якщо в Житомирі всі великі підприємства — банкрути?

Святослав ВАСИЛЬЧУК, керівник обласної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка:

— Якось приїжджали до нас керівники Товариства української мови з Чикаго. Плекають там українську мову, збирають кошти для видання книг в Україні. Хоч на чотирнадцятому році незалежності не діаспора нам, а ми їй мали б допомагати, як це й зафіксовано в статті 12 Конституції: «Україна дбає про задоволення національно-культурних і мовних потреб українців, які проживають за межами держави». До того ж у нас уперто нехтують норму статті 10 Конституції: «Державною мовою в Україні є українська мова». Вітчизняна книга значно дорожча за привезену з Росії, а багато телеканалів тільки умовно можна вважати українськими.

Записав Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Наш Основний Закон

Основний Закон України як вираження народної волі, прийнятий від імені українського народу, діє передусім для нього, нинішнього та прийдешніх поколінь, тому досягнення конституційних цілей і завдань має стояти в центрі політичного і суспільного життя країни. Основні з них, викладені у преамбулі та розділах Конституції України, полягають у забезпеченні прав і свобод людини та гідних умов її життя, зміцненні громадянської злагоди, розвитку України як демократичної, соціальної, правової держави, консолідації та розвитку української нації, створення такого суспільства, в якому забезпечується вільний і всебічний розвиток кожної людини як особистості тощо.

Як політико-правовий документ Конституція України включає комплекс ідей, принципів і норм, які самі по собі і у взаємодії утворюють широкий простір конституційно-правового регулювання різних сфер суспільного життя, організації та форм діяльності держави, а також закладають концептуальну основу для більш детального правового регулювання відповідних суспільних відносин. Це — стратегія, дороговказ для подальших державних та суспільних трансформацій, нової нормотворчості. Абсолютний характер Конституції покликаний забезпечувати єдність системи права України у її правових та ціннісних вимірах — закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України, повинні відповідати їй.

Поліфункціональність Конституції як Основного Закону держави загальновідома. Явища суспільного життя країни лише актуалізують той чи інший аспект утвердження її цінностей та принципів. Одним з найважливіших з них є закладення в Конституції України засад реалізації народного суверенітету, форм безпосередньої та представницької демократії.

Ключовим є також значення Конституції України як основної складової правозахисного механізму, що містить сучасний, адекватний міжнародно-правовим актам у цій сфері, каталог прав і свобод людини і громадянина.

Правовий характер держави Україна є однією з її основних конституційних ознак: людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю, а її права і свободи є невідчужуваними і непорушними.

Конституція України передбачає зумовленість змісту і спрямованості діяльності держави правами і свободами людини. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. Під час прийняття нових законів або внесення змін до чинних не допускається звуження змісту та обсягу наявних прав і свобод. Обмеження конституційних прав і свобод не допускається, крім випадків, передбачених Конституцією України. Отже, права і свободи людини є пріоритетними щодо прав та інтересів інших суб'єктів суспільного життя, владних структур.

Більше того, Конституція України закріпила принцип відповідальності держави перед людиною за свою діяльність, який проявляється передусім у конституційному визначенні обов'язків держави. Важливо, що така відповідальність, як зазначив в одному із своїх рішень Конституційний Суд України, не зводиться лише до політичної чи моральної відповідальності публічної влади перед суспільством, а має певні ознаки юридичної відповідальності як застосування заходів публічно-правового характеру за невиконання чи неналежне виконання своїх обов'язків.

У галузі утвердження і забезпечення прав і свобод людини, перелік яких, закріплений Конституцією, не є, до речі, вичерпним, слід підкреслити однакове юридичне значення всіх конституційних прав і свобод людини і громадянина в українській конституційно-правовій системі. Це знаково з огляду на наявні тенденції надання пріоритету політичним і громадянським правам стосовно, зокрема, економічних, соціальних та культурних прав. Інша річ, що має місце фактичне, а іноді і юридичне зниження рівня гарантованості останніх. Проте, враховуючи суспільні ідеали соціальної справедливості, очікування їх реального наповнення, це неприпустимо не лише з правової точки зору, а й через те, що сам соціум надає реалізації таких прав дуже важливого значення. До того ж конституційно-правових підстав безпосередньо пов'язувати забезпечення в Україні визначених Конституцією соціально-економічних прав громадян з матеріальними та фінансовими можливостями держави немає.

Як наголосив Конституційний Суд України в одному із своїх рішень, визначення України соціальною державою зобов'язує її відповідно регулювати економічні процеси, встановлювати і застосовувати справедливі та ефективні форми перерозподілу суспільного доходу для забезпечення добробуту всіх громадян. До основних завдань соціальної держави, згідно з рішеннями Конституційного Суду України, належать створення гідних умов для життя людини, забезпечення захисту її соціально-економічних прав, функціонування ефективної системи соціальних послуг.

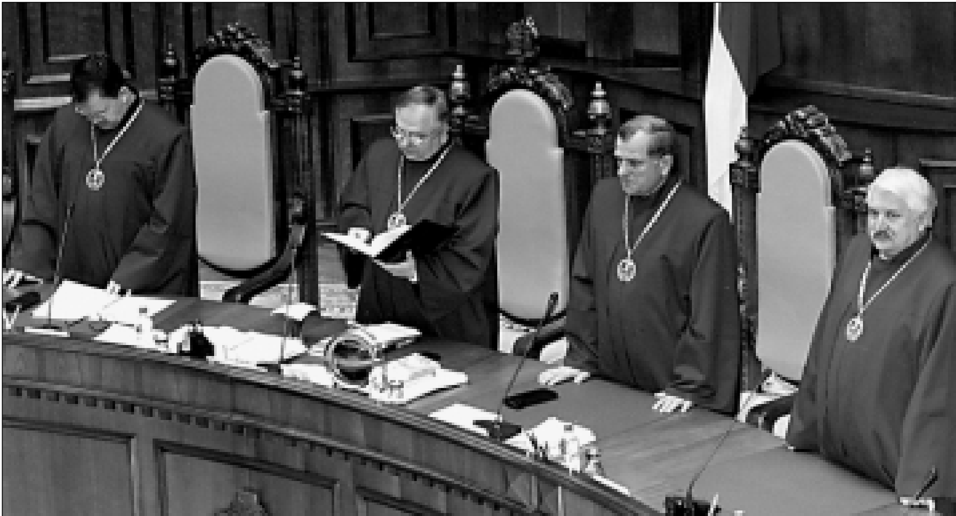

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

23 березня 2004 р. Конституційний Суд України оприлюднює рішення, яким визнано конституційними низку положень закону «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів».

У захисті конституційних прав і свобод людини і громадянина, на мій погляд, є роль єдиного органу конституційної юрисдикції в Україні, який, зокрема, шляхом здійснення судового конституційного контролю, а також офіційного тлумачення конституційних положень забезпечує в Україні дію конституційного принципу верховенства права.

У своїй практиці Конституційний Суд України неодноразово визнавав такими, що не відповідають Конституції України, положення законів про державний бюджет України на різні роки у зв'язку із зупиненням (обмеженням) пільг, компенсацій і гарантій, наданих чинним законодавством передусім найменш соціально захищеним верствам населення України. Йдеться про звільнення або зменшення плати за житло, комунальні послуги, електроенергію, газ, паливо, безплатний проїзд пасажирським (комунальним) міським та приміським транспортом тощо. Приймаючи рішення у справах, Суд враховував, що ці пільги, компенсації, гарантії слугують певною соціальною допомогою, підтримкою, додатком до основних джерел існування і спрямовані на реалізацію конституційного права кожного громадянина на достатній життєвий рівень для себе та своєї сім'ї і є його необхідною складовою.

Конституційний Суд роз'яснив зміст права на безоплатну медичну допомогу, яку повинні надавати в державних та комунальних закладах охорони здоров'я усім громадянам у повному обсязі без попереднього, поточного або наступного їх розрахунку за її надання.

Правове регулювання відносин у галузі освіти має ґрунтуватися на конституційних принципах доступності і безоплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних та комунальних навчальних закладах. Конституційний Суд України наголосив, що нікому не може бути відмовлено у праві на освіту. Держава має створити відповідні можливості для реалізації цього права, в тому числі без внесення громадянами плати у будь-якій формі, зокрема за користування підручниками у загальноосвітніх школах. Безоплатність вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах зобов'язує державу створити відповідні умови для її здобуття громадянами України без внесення плати в межах обсягу потрібних державі та суспільству фахівців.

Не можна не сказати про поновлення Конституційним Судом України права

■ ОПИТУВАННЯ

Що заробиш своїми руками — те й маєш

Чи знаєте ви, що статті Конституції — це норма прямої дії?

Валерій КОЗАЧЕНКО, працівник приватної фірми:

— Термін «норма прямої дії» для мене маловідомий. Але уявляю собі це так: усі норми і статті, проголошені в Конституції, мають виконуватися без будь-якого посилання на інші законодавчі акти. Але якщо подивитися на наші закони, вони таки суперечливі, що Конституція відходить десь на задній план.

Ігор ПРИТУЛА, студент:

— Із Конституцією ми знайомилися на лекціях з правознавства та історії, а от у житті стикатися впритул із виконанням її статей не доводилося. Взагалі мене цікавлять конкретніші речі: майбутня робота, зарплата, житло, а Конституція — це як теорія, котра далека від життя.

Оля САЩЕНКО, випускниця школи:

— Дуже хочу, щоб усі статті Конституції виконувалися, бо вони правильні. Взяти хоча б статтю про те, що кожен має право на освіту. Але як його реалізувати? Думаю, мені це право дадуть батьки, котрі зможуть заплатити за навчання, а не закон.

Віктор ГРАЧ, водій:

— Я Конституцію читав іще в школі, але то була зовсім інша конституція, іншої країни. А нині знаю погано. Та й для чого вона мені? Що заробиш своїми руками —те й маєш. А більше ніхто нічого не гарантує.

Записала Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Роль буфера і найвищого

Етапи розвитку Конституційного Суду України відображають не лише недосконалість чинного законодавства у молодій українській державі та чергові «перемоги демократії», а й різні періоди взаємин між гілками влади. Досить часто у «гучних» справах, які розглядає КС, відбиваються суперечливі погляди різних політичних сил. І в цій невидимій боротьбі КС має грати роль буфера і найвищого судді.

Як повідомили у прес-службі Конституційного Суду, упродовж дев'яти років його діяльності (1996—2005 рр.) станом на 1 червня цього року суд отримав 37 867 документів. Серед них — 550 конституційних подань від Президента України, Верховної Ради, народних депутатів, Верховного Суду, Уповноваженого ВРУ з прав людини, Верховної Ради Криму, органів державної влади та місцевого самоврядування, 1027 конституційних звернень і 2454 звернень-листів від громадян України та юридичних осіб. Найбільше конституційних подань надійшло від народних депутатів України (237), органів місцевого самоврядування (110) і державної влади (106). Український парламент 16 разів звертався до Конституційного Суду для отримання висновків щодо відповідності Основному Законові законопроектів про внесення змін до Конституції України. За цей час КС прийняв 178 рішень, виніс 15 висновків і 569 ухвал. Найчастіше у конституційних поданнях було порушено питання про офіційне тлумачення законів (167 разів), конституційність правових актів Верховної Ради України (162 рази) та офіційного тлумачення положень Конституції України (81 раз). Із конституційними зверненнями громадяни та юридичні особи найчастіше зверталися для офіційного тлумачення законів України (638 разів). За період діяльності КС із листами до нього звернулися понад 27 тисяч громадян і юридичних осіб. Майже у чверті цих листів порушувалися питання соціального та пенсійного забезпечення (6646 листів), у 4982 листах було прохання розтлумачити і роз'яснити положення Конституції, законів України та інших нормативних актів, 3443 листи містили скарги на судові рішення, 828 листів — скарги на дії посадових осіб, а 1479 листів стосувалися знецінення та повернення грошових вкладів населення.

Першою справою, яку розглянув КС навесні 1997 року, було питання про офіційне тлумачення статей Конституції та Цивільного процесуального кодексу України щодо несумісності депутатського мандата). На той час у парламенті налічувалося майже 100 депутатів-сумісників. Прагнучи зберегти усі свої «крісла», вони переконували, що можуть не залишати мандати, бо закон не має зворотної сили, а їх обирали до ухвалення нової Конституції. 13 травня КС визнав, що парламентарії можуть поєднувати депутатський мандат з іншою посадою, якщо вони були призначені на неї раніше 8 червня 1995 року — дня підписання Конституційної угоди, яка вперше містила норму про професійний парламент. Тим же рішенням КС дозволив депутатам, обраним до прийняття Конституції, не складати присягу. А таких на той час у парламенті було аж 63.

Ось іще декілька прикладів наступних рішень Конституційного Суду з посиланням на статті Конституції, як норми прямої дії. Розглянувши справу за конституційним поданням 54 народних депутатів України та конституційним поданням Верховного Суду, рішенням від 1 грудня 2004 року КС визнав неконституційними низку положень закону про держбюджет-2004, якими значно обмежувалися або призупинялися дії пільг, компенсацій і гарантів для ветеранів війни та окремих категорій бюджетників. У висновку за конституційним поданням 45 народних депутатів від 17 березня 2004 року КС визнав неконституційними деякі положення ст. 59 закону про держбюджет-2003, які обмежували соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів.

...Конституційному Суду не раз доводилося шукати політико-правовий компроміс, коли загострювалися стосунки між гілками влади і вже традиційне протистояння Президент—Верховна Рада. І хоча в одному з інтерв'ю ще у 1997 році тодішній голова КС Іван Тимченко заявляв: «Ми не команда пожежників для гасіння політичних пожеж», багато рішень КС виглядає саме як протипожежні заходи. Це, зокрема, визнання неконституційними окремих положень всеукраїнського референдуму, який відбувся 16 квітня 2000 року, положення закону про вибори народних депутатів, за яким передвиборна кампанія 2002 року мала стартувати 12 жовтня 2001 ро-

громадян на свободу пересування шляхом визнання неконституційним інституту прописки —рудименту радянської доби, права на інформацію, на судовий захист своїх прав, яке прирівняне до абсолютного, тощо.

Забезпечення здійснення конституційних прав і свобод на всіх рівнях правового регулювання та досягнення у цьому аспекті фактичної ефективності мають безпосереднє значення для кожного окремо взятого громадянина України та суспільства в цілому, а отже, потребують злагодженого, конструктивного функціонування всього механізму держави на основі та на виконання конституційних приписів.

Політико-правове значення Конституції України проявляється головним чином у тих її положеннях, що визначають порядок здійснення державної влади та функціонування її органів, які зобов'язані діяти лише у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

У цьому аспекті Конституцію слід розглядати як акт, що обмежує владу держави, єдиним джерелом якої в Україні є народ, і убезпечує від її узурпації будь-ким. Тому об'єктом конституційно-правового регулювання насамперед є діяльність держави та її органів.

Додержання та неухильне виконання вимог Основного Закону України органами державної влади, їх посадовими особами є одним із основних критеріїв ефективності дії Конституції, умовою утвердження її авторитету в суспільстві, а отже — стабільності конституційного ладу в Україні. Державно-владна діяльність має здійснюватися виключно в межах конституційного поля, а не перетворюватися в окремих випадках на латентне чи відкрите ігнорування Конституції України.

Забезпечувати конституційний характер діяльності органів держави засобами конституційної юстиції покликаний Конституційний Суд України. Відзначу, що, керуючись приписами Конституції України, він не раз окреслював правові межі повноважень органів держави, чим гарантував верховенство Основного Закону у сфері державно-владних відносин та знімав зайву напруженість у функціонуванні механізму держави в цілому.

Стабільність Конституції — одне з центральних питань теорії і практики конституціоналізму. Вирішуючи його, необхідно враховувати, що невідповідність конституційних норм об'єктивним за своїм характером умовам суспільного, економічного та політичного життя країни може призвести до неочікуваних наслідків — аж до конфліктних ситуацій різного ступеня складності.

В Україні конституційний процес внесення змін до Основного Закону за процедурою, передбаченою його розділом XIII, в останні роки ініціювався декілька разів. На сьогодні Конституційний Суд дав 14 висновків щодо відповідності законопроектів про внесення змін до Конституції України вимогам її статей 157 і 158. Ще один такий законопроект нині перебуває на розгляді у Конституційному Суді.

Здійснюючи таку своєрідну конституційну експертизу, Суд зобов'язаний не допустити насамперед скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина запропонованими змінами. Реалізуючи це завдання, Конституційний Суд шляхом надання відповідних «негативних» висновків унеможливив неправові обмеження, зокрема, конституційних прав громадян на судовий захист, соціальний захист у старості.

Переважна більшість законопроектів про внесення змін до Конституції України стосувалась трансформацій у конституційній системі державної влади через перерозподіл повноважень між відповідними органами державної влади. Фактично це були намагання певною мірою оптимізувати змішану форму правління в Україні.

Висловлені в межах зазначеної проблематики думки, зокрема, про те, що парламентсько-президентська республіка є більш демократичною і повніше відображає волю народу, ніж президентсько-парламентська, як вбачається, не відповідають історичній практиці. Тут, напевно, варто підкреслити, що запорукою оптимального здійснення державної влади в Україні є насамперед спрямованість реалізації органами державної влади своїх повноважень на виконання саме конституційних цілей та завдань.

У фокусі пропонованих змін, особливо в останніх законопроектах, були питання виконавчої влади, а саме правового статусу Кабінету Міністрів України — посилення і політичного значення цього органу, і його політичної відповідальності. Питання формування та контролю над його діяльністю як центром прийняття конкретних управлінських рішень стали чи не основними чинниками конституційної реформи. Тож зрозуміло, що реалізований нині законопроект — прийнятий Верховною Радою України Закон «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 року — є результатом певного політичного компромісу. Залишається тільки сподіватися на його ефективність.

Попри ці зміни, непорушною залишається стабільність загальних засад конституційного ладу в Україні —базових цінностей Основного Закону, серед яких пріоритет людини та її прав і свобод, принцип народного суверенітету, політична, економічна та ідеологічна багатоманітність суспільного життя, правовий характер держави, здійснення державної влади на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову тощо. Однією з таких засад в Україні, особливо в контексті розділу XIII Конституції, є функціонування інституту конституційної юстиції як чинника забезпечення верховенства Основного Закону нашої держави на всій її території. Тому недоформування нині складу суддів Конституційного Суду України слід оцінювати не лише у політичній, а й у конституційно-правовій площині. Це питання може стати надзвичайно актуальним з огляду на оновлення половини суддівського складу восени поточного року.

Формування суддівського корпусу, що безпосередньо пов'язано з функціонуванням судів як органів державної влади, які здійснюють правосуддя, не є питанням політичної доцільності, а провадиться відповідними суб'єктами виключно на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Інакше реалізація судової влади, яку в межах своєї юрисдикції здійснює і Конституційний Суд України, може бути поставлена в залежність від політичної волі інших органів державної влади, що суперечить конституційному принципу її поділу на законодавчу, виконавчу та судову, результатом дії якого є досягнення конституційних цілей і завдань: забезпечення прав і свобод людини і громадянина, їх безпека, стабільність конституційного ладу тощо.

Це лише один приклад того, як Конституція України вимагає адекватних своїм приписам дій відповідних суб'єктів конституційних правовідносин.

Конституційні положення звернені не лише до держави, її органів та посадових осіб. За принципом обов'язковості вони діють стосовно всіх і кожного в Україні, встановлюючи і права, і обов'язки громадян, політичних партій, громадських організацій, інших суб'єктів суспільно-політичного життя. Така універсальність Основного Закону України покликана забезпечувати єдність Конституції, суспільства і держави, політичний мир і злагоду.

Микола СЕЛІВОН,
Голова Конституційного Суду України.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Декларація чи найвища сила?

Згідно з Основним Законом, статті Конституції є нормами прямої дії. То чому, захищаючи основні права і свободи людини, вітчизняне судочинство не використовує конституційні норми? Це запитання ми адресували народним депутатам України.

Леонід КРАВЧУК, перший президент України, лідер фракції СДПУ(о):

— У державі панує правовий нігілізм, і ця проблема посилюється. На Конституцію дивляться як на документ, який можна використати у власних цілях, не підпорядковуючись її нормам. Права і свободи громадян виписано в Конституції надзвичайно широко — і соціальний захист, і освіта, і медичне забезпечення та ін. Але ці права не виконуються і не можуть бути виконані доти, доки держава не стане економічно багатою. Уявімо, що всі громадяни одразу звернуться до суду по захист своїх прав, а суд, керуючись Конституцією, визнає, що вони мають рацію і що їм треба платити більші зарплати та пенсії. Та звідки взяти кошти, коли економіка не зростає, а падає? Це прекрасно розуміють і судді. Можна звинувачувати в цьому геть усіх. Але, щоб знайти вихід, треба зібратися усім державникам разом і розпочати рухатися в напрямі виведення України з економічної кризи. Бо якщо ця криза поглибиться, то про які права і свободи можна буде говорити?

Віктор КИРИЛЛОВ, фракція Народної партії:

— На жаль, наші судді не завжди виступають як професіонали-юристи і не завжди точно застосовують норми дії того чи іншого закону. І приклад із Конституцією — найпромовистіший. Нині триває активний законотворчий процес у сфері судової системи. Недавно прийнято Кримінальний, Цивільний, Цивільний процесуальний та інші кодекси. І судді, можливо, не встигають опрацювати весь цей масив законодавства. Можливо, не було проведено достатньої роз'яснювальної роботи, як судді мають розуміти й застосовувати закони та Конституцію. До того ж більшість суддів працювали ще за радянських часів, коли Конституція взагалі не мала великого значення у країні, тим більше для реального правосуддя. А найзручніше, найрозумніше і найефективніше було б використовувати Конституцію як закон прямої дії. Бо саме там найдосконаліше прописано основоположні засади нашого життя.

судді

ку. За коротку історію діяльності КС не раз спостерігалося і намагання тих чи тих суб'єктів української політики якось вплинути на діяльність високого суду, до того ж різні політичні сили донині мають різні погляди на КС і офіційне тлумачення Основного Закону. Наприклад, у заяві фракції СПУ у червня 2000 року «Про роль Конституційного Суду в наступі на демократію, парламентаризм в Україні» зазначалося: «За період із 1997-го по травень 2000 року Конституційним Судом України було прийнято 10 спеціальних рішень, пов'язаних із обмеженням повноважень народних депутатів України. Це становить майже 22 відсотки від загальної кількості розглянутих питань... Члени Конституційного Суду, відгородившись від людей державними дачами, автомобілями й охоронцями, забули про свій конституційний обов'язок служити тільки народу України...» *(«Голос України, 15 червня 2000 р.)*

Серед рішень, які викликали невдоволення у парламентаріїв, була ухвала КС від 11 квітня 2000 року у справі за поданням Генпрокуратури для офіційного тлумачення стосовно права народного депутата на запит до прокуратури. Тоді КС вирішив, що народний обранець не має права звертатися до органів прокуратури і прокурорів з вимогами, пропозиціями чи вказівками у конкретних справах з питань підтримання державного обвинувачення в суді, представництва інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом, нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання і досудове слідство. Привід для невдоволення діяльністю КС з боку парламенту викликало й рішення КС від 10 травня 2000 року, коли, зокрема, було визнано неконституційними положення Закону «Про статус народного депутата України», за яким він має право здійснювати контроль за розглядом одержаних пропозицій, заяв і скарг у державних органах та органах об'єднань громадян, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності і підпорядкування, та брати особисту участь у їх розгляді. Цим само рішенням було визнано неконституційною й норму статті 30 закону, яка надає народним депутатам України право переважного виступу з питань його депутатської діяльності у державних друкованих ЗМІ, на державному радіо та телебаченні. Подання щодо невідповідності цих статей Основному Законові передав до КС тодішній Президент України Л. Кучма.

Яскравою демонстрацією намагання КС уникнути «гострих політичних кутів» стала справа, розпочата 11 травня 2000 року за поданнями 57 і 69 народних депутатів України щодо визнання неконституційними актів, прийнятих на засіданні парламенту в приміщенні «Українського дому» 21 січня—1 лютого 2000 року. Тоді ліві фракції парламенту не визнавали рішень «оксамитової революції». Однак у липні 2000 року КС припинив провадження у цій справі, оскільки у ній, згідно з висновками КС, переважають суто політичні питання.

Утім, саме діяльність Конституційного Суду України, незалежно від різних політичних оцінок, які вже лунали й лунатимуть на його адресу, попри всю недосконалість чинних законів і самої Конституції, на практиці доводить визначальну роль Основного Закону і його статей, як норм прямої дії. Адже за будь-яких правових суперечок саме до Конституції апелюють, із нею рахуються і відповідно до неї ухвалюють рішення. І саме Конституція стає важливим елементом на шляху до політичного компромісу.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Євгена КОЛЕСНИКА (УНІАН).

24 квітня 2003 р. Апеляційний суд Києва розпочав розгляд скарги адвокатів 19 учасників масових вуличних заворушень 9 березня 2001 року, яких 25 грудня 2002 року було засуджено до різних строків ув'язнення.

■ ОПИТУВАННЯ

Повинні однаково відповідати

Чи знаєте ви, що статті Конституції — це норми прямої дії?

Віра ЧАЙКОВСЬКА, директор фірми, 44 роки:

— Особливо відчула багато невідповідностей конституційного права з реаліями нашого життя під час президентських виборів. Такого нехтування прав людей на вільне волевиявлення, як тоді, наші громадяни, напевно, не відчували за всі роки незалежності. Це і вивело їх на Майдан. Так само чинять і деякі державні мужі, які постановою міської ради можуть лідквідувати будь-яке конституційне право. Може, саме тому люди зараз так рідко і звертаються до положень Конституції, що не відчувають їхньої дії.

Любов КРИГЕР, пенсіонерка, 79 років:

— Свої права на соціальний захист останнім часом стала відчувати більше. Найголовніше, що зросла пенсія. Якщо декларувати рівність усіх громадян перед законом, то треба, щоб за свої дії однаково відповідали і рядовий громадянин, і олігарх, і народний депутат.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

8 грудня 2004 р. Верховна Рада 402 голосами прийняла пакет законів — «Про внесення змін до Конституції України», про зміни до Конституції щодо вдосконалення системи самоврядування та закон про особливості застосування закону «Про вибори Президента України» під час повторного голосування 26 грудня 2004 року.

■ **ОПИТУВАННЯ**

Серед тих, хто ходить по смітниках, не лише бомжі

Чи знаєте ви, що статті Конституції — це норма прямої дії?

Анатолій АНДРОЩУК, підприємець:

— Знаю, але разом з тим більшість її статей не працює. Наприклад, Вінниця давно, як то кажуть, сидить на екологічній «пороховій бочці»: уже більше 20 років минуло відтоді, як на папері закрили міське сміттєзвалище, а комунальники й досі продовжують його експлуатувати. Поряд із ним протікає річечка, притока Південного Бугу, з якого місто п'є воду. Чим це може закінчитися, неважко здогадатися. А тим часом у Конституції сказано, що забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги є обов'язком держави. Кожен із нас має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля. А що маємо?..

Микола ПАНАСЮК, робітник:

— Вибачте, але редакції краще було б провести опитування, чому не виконуються статті закону прямої дії. І саме серед тих, хто безпосередньо відповідає за це. У нас у селі Дзигівка, щоб зберегти дільничну лікарню, люди вже кілька років підряд здають на це власні кошти. Бо держава не фінансує. А що сказано в Конституції? Держава має фінансувати охорону здоров'я. Про доступність медичного обслуговування, яке теж нібито гарантується Конституцією, годі й казати.

Іван ПАЛИГА, безробітний:

— Ви навіть не уявляєте, як страшно залишитися без роботи. Серед тих, хто ходить містом від смітника до смітника, не лише бомжі. А на черги людей на міському звалищі страшно дивитися. Все це безробітні. Знайти роботу дуже важко. Хоча існують конституційні гарантії.

Записав Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Останнє слово — за...

■ **РЕПОРТАЖ**

На робочому столі голови Бабушкінського районного апеляційного суду Дніпропетровська Олександра МАКСИМЕНКА примірник «Конституції України» завжди під рукою. Адже, за його словами, тепер кожна справа неодмінно розглядається під кутом головного правового документа держави.

— У нас виникає ще багато питань, які повинні регулюватися Цивільним процесуальним або Кримінально-процесуальним кодексами, — каже Олександр Іларіонович. — Наприклад, громадянин не проходив у справі ані потерпілим, ані свідком, ані підозрюваним, ані обвинувачуваним. А органи досудового слідства накладають арешт на його майно. Раніше судді не втручалися в дії слідчих, бо за Кримінально-процесуальним кодексом все вирішується у рамках кримінальної справи. І людина, що проходила у справі, вимушена була підкорятися. Тепер ситуація докорінно змінилася. Почала працювати стаття 55 Конституції, де сказано: кожний громадянин має право звернутися до суду по захист, якщо він вважає, що порушено його права.

Судді визнають: ще півроку тому мало хто звертався до них, посилаючись на вимоги Основного Закону. У суспільстві тоді панувала думка: звертайся не звертайся до суду, правди все одно не доб'єшся. Тепер дедалі частіше можна чути на всіх рівнях такі фрази: «долати конфлікт тільки у правовому полі», «остаточне рішення після постанови суду»... І нинішня робота судів свідчить, що це не просто слова.

На переконання О. Максименка (а він уже чверть століття працює суддею), у людей з'являється впевненість, що держава піклується про захист конституційних прав кожного громадянина.

— І хоча ця конституційна вимога не така «матеріальна», — каже суддя, — як, скажімо, право громадянина на працю, освіту, відпочинок, а лише зобов'язує судовий орган взяти до свого провадження справу, вона промовисто свідчить про зміни на краще. Адже відповідно до статті 124 Конституції «юрисдикція судді поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі». Для Бабушкінського району, що розташований у центральній території Дніпропетровська (тут зосереджено всі обласні й міські штаби силових структур, міськвиконком, архітектурне та земельне управління, банки), дуже актуальна стаття 29 Кримінально-процесуального кодексу, яку вписано на основі вимог Конституції. Згідно з нею «затримана особа негайно звільняється, якщо протягом 72 годин з моменту затримання не вручено мотивованого рішення суду про тримання під вартою».

Якщо на територіях інших районів відбуваються три-чотири арешти на місяць, то в Бабушкінському фіксується по п'ять-вісім щодня. І судді в оперативному режимі мусять приймати рішення у кожній справі: про обрання запобіжного заходу, про вилучення банківського документа, про розшук в Україні тощо. Якщо у 2003 році на кожного із суддів (а їх у районі 11) припадало в середньому по 25,1 справи на місяць, то тепер — удесятеро більше.

Виконувач обов'язків голови обласного апеляційного суду Павло Румянцев відзначає: тепер люди активніше звертаються на законних умовах до суду. Адже раніше не можна було оскаржувати дії слідчого, і багато рішень особисто приймав прокурор. А коли 30 січня 2003 року Конституційний Суд України визнав, що стаття 234 Кримінально-процесуального кодексу не відповідає вимогам Конституції, це стало знаковою подією у вітчизняному судочинстві. Центр тяжіння і останнє слово перейшли до судових органів. Роботи значно побільшало. Але й авторитет суддів зростає на очах. Адже у статті 8 Основного Закону чітко записано: в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Сергій КОРОБКОВ.

Дніпропетровськ.

З народом?

...Протистояння між громадою Сум і місцевою виконавською владою наблизилося до точки кипіння наприкінці жовтня минулого року — незадовго до першого туру президентських виборів. Попри поголовно задіяний нею адмінресурс, кинутих у бій тисячі донецьких «виборців-туристів», стара влада відчувала неминуче наближення своєї кончини. Тож, аби відтягнути її якнайдовше, вдалася чи не до останньої спроби: вирішила «присмирити» сумську опозицію, на бік якої на той час уже перейшло більш як 80 відсотків мешканців обласного центру. Задля цього за тиждень до першого туру виборів виконком Сумської міськради надіслав до Зарічного районного суду Сум заяву з вимогою «обмежити проведення мітингів і зборів, заявлених виконкому громадянами обласного центру з 29 жовтня до 14 листопада 2004 року...». Вердикт суду був прогнозованим: суд заборонив проведення заходів, ініційованих громадою. Так місцева Феміда своїми руками спробувала загнуздати свободу.

Однак, незважаючи на тиск з боку можновладців, за честь і гідність сумчан рішуче вступився Апеляційний суд Сумської області. Першою голос на захист прав громадян на безперешкодне волевиявлення на мітингах і демонстраціях наважилася подати судова палата з цивільних справ обласного Апеляційного суду, яка, скасувавши рішення місцевого суду, фактично благословила сумчан на спротив корумпованій сумській владі. Так, з її легкої руки, у найгарячіші дні листопадового протистояння сумський «майдан Незалежності» збирав на мітинги протесту до 40—50 тисяч сумчан, чим зробив вагомий внесок у загальну перемогу «помаранчевої революції».

Відтоді, на жаль, обласному Апеляційному суду довелося скасовувати ще майже півтора десятка аналогічних рішень. Чому «на жаль»? Бо таких запопадливих служителів Феміди, як у Зарічному суді, котрі розпоряджалися свободою суспільства і громадян за підказкою згори, на Сумщині — хоч греблю гати.

Узяти хоча б вердикт Роменського міськрайонного суду, який у серпні минулого року заборонив похід студентів до Києва й тим самим розв'язав руки правоохоронців для протизаконного застосування сили проти демонстрантів. Хоч як прикро, але всі вчорашні «поборники» Свободи і Закону у суддівських мантіях й досі залишаються на своїх теплих місцях. Не секрет: право і надалі вершити правосуддя їм забезпечила власна мімікрія — поголовне «перефарбування» у помаранчевий колір. І хто може дати гарантію, що завтра, на знак «вдячності», при винесенні вердиктів «принципові» служителі правосуддя керуватимуться Законом, а не телефонними вказівками новоспечених «сюзеренів»?

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Гарно на папері, складно у житті

Чи застосовують місцеві суди положення Конституції як норми прямої дії? Це запитання наш кореспондент адресував Олександру ФУНЖІЮ, голові Петровського районного суду Донецька:

— Конституція як закон прямої дії дає можливість розв'язувати чимало правових колізій. Розгляд заяв громадян про стягнення з підприємств заборгованості із зарплати, захист честі та гідності людини — приклади прямого застосування положень Основного Закону в нашій судовій практиці. Маємо гарне законодавство щодо захисту прав і свобод людини, але часто відсутні механізми його реалізації. Час підкидає нові випадки з практики: наприклад, торгівля людьми, викрадення і катування особи злочинними елементами, порушення прав інтелектуальної власності. Відчувається фахова неготовність правоохоронних органів до правової оцінки таких дій. Зокрема, протягом року до нашого суду надійшла лише одна справа із неліцензійного використання комп'ютерної програми, що, звичайно, не відбиває справжнього стану речей.

Із прийняттям Основного Закону розпочалося реформування судової системи. Разом з тим досі залишається проблемою невідповідність закону «Про судоустрій в Україні» Конституції України. Основний Закон гарантує незалежність судів. А в реальності суд до сьогодні не є юридичною особою, не має рахунку в банку, а фінансується Державною судовою адміністрацією, до того ж не в повному обсязі від потреб. Місцеві бюджети не мають права спрямовувати кошти до судів, і це зроблено правильно — щоб не поставити правосуддя у залежність. Водночас від місцевої влади багато в чому залежить створення умов діяльності судів і суддів. Сподіваємося на якнайшвидше прийняття Верховною Радою змін до закону про судоустрій, які відповідали б положенням Конституції про незалежність судової гілки влади.

Записала Ліна КУЩ.

Донецьк.

Суперечності є

Чи застосовують місцеві суди положення Конституції як норми прямої дії?

Володимир ЯРОШЕНКО, суддя, голова Кіровоградського третейського суду, заслужений юрист України, кандидат юридичних наук, член-кореспондент Міжнародної кадрової академії, доцент:

— Застосовують і дуже широко. Особливо у справах, які стосуються трудових спорів. На відміну від Трудового кодексу, Конституція гарантує громадянам право на безпосереднє вирішення трудових спорів у судовому порядку, що значно спрощує процедуру подання позовної заяви.

А загалом у нашій країні є чимало чинних законів, які не відповідають статтям Конституції і навіть суперечать їм. Візьмемо для прикладу хоча б Кримінальний кодекс. У ньому є широкий спектр статей, які звільняють людину від кримінальної відповідальності. Водночас у Конституції записано, що людина не може вважатися винною, поки її вину не буде доведено судом. Маємо нонсенс. Скажімо, якщо стосовно когось порушено кримінальну справу, а потім підозрюваного звільняють від кримінальної відповідальності (через амністію чи з якоїсь іншої причини), виходить, що прощаємо невинній людині. Адже її вину не було доведено в судовому порядку.

Конституція гарантує громадянину право обирати і бути обраним в органи влади та місцевого самоврядування. Однак закон про вибори і до Верховної Ради, і до органів місцевого самоврядування каже, що брати участь у виборах може лише політична партія. Тобто на волевиявлення громадян вводиться цензура, яка підтримується політиками задля спрощення процедури їх проходження до органів влади. За Конституцією всі закони мають прийматися на її основі і не суперечити їй. Що маємо в цьому випадку? Пряма суперечність. Адже в Конституції чітко задекларовано, що ми обираємо депутата, а не партію. Я з цього приводу звернувся по роз'яснення до Конституційного Суду, і якщо норми, що суперечать Основному Закону, залишаться в дії, маю намір на наступних виборах балотуватися як приватна особа. А коли мені відмовлять у реєстрації, звертатимуся з позовом до суду. Якщо в нашій країні верховенство права справді належить Конституції і вона є Основним Законом, я такий суд обов'язково виграю.

Записав Олег БОНДАР.

Кіровоград.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 35, ст. 258; 2004 р., № 33—34, ст. 403) такі зміни:

1. У статті 1:

1) пункти 3, 4, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 25 та 26 виключити;

2) доповнити частиною другою такого змісту:

«Терміни «Аграрний фонд», «заставна закупівля», «державна аграрна інтервенція» використовуються у значеннях, визначених Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України».

2. Абзаци десятий та одинадцятий статті 2 викласти у такій редакції:

«застосування режиму державних заставних закупівель;

здійснення державної аграрної інтервенції».

3. У статті 5:

1) абзац четвертий викласти у такій редакції:

«Аграрний фонд та інші суб'єкти державних заставних закупівель зерна та державної аграрної інтервенції»;

2) після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Фонд аграрних страхових субсидій України та інші суб'єкти державного регулювання ринку страхування сільськогосподарської продукції».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим.

4. Статтю 8 викласти у такій редакції:

«Стаття 8. Суб'єкти державних заставних закупівель зерна та державної аграрної інтервенції

Суб'єктами державних заставних закупівель зерна є сільськогосподарські товаровиробники, зернові склади. Аграрний фонд та інші суб'єкти державних заставних закупівель зерна, визначені чинним законодавством.

Суб'єктами державної аграрної інтервенції є: сільськогосподарські товаровиробники, зернові склади, Аграрний фонд та інші суб'єкти державної аграрної інтервенції, визначені чинним законодавством».

5. Абзаци другий і четвертий частини другої статті 9 викласти у такій редакції:

«надання пріоритетної бюджетної, кредитної та інвестиційної підтримки суб'єктам здійснення режиму заставних закупівель зерна та суб'єктам державної аграрної інтервенції»;

«встановлення розміру суми бюджетної позики, розрахованої виходячи з розміру встановленої мінімальної закупівельної ціни».

6. У статті 10:

1) абзаци другий і третій викласти у такій редакції:

«запровадження режиму державних заставних закупівель;

формування державного продовольчого резерву зерна з метою підтримки належного рівня продовольчої безпеки та здійснення державної аграрної інтервенції»;

2) абзац четвертий виключити;

3) абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«забезпечення фінансування Аграрного фонду»;

4) доповнити абзацами такого змісту:

«запровадження системи державних форвардних закупівель;

запровадження режиму тимчасового адміністративного регулювання цін;

надання тимчасової бюджетної дотації».

7. У статті 12:

1) абзаци другий і п'ятий викласти у такій редакції:

«зерна державного продовольчого резерву»;

«зерна державного резервного насіннєвого фонду»;

2) абзаци третій та четвертий виключити.

8. Статтю 13 викласти у такій редакції:

«Стаття 13. Ресурси зерна державного продовольчого резерву

Формування обсягів зерна державного продовольчого резерву здійснюється Аграрним фондом шляхом укладання угод купівлі-продажу на аграрній біржі, а порядок його використання визначається законодавством.

Реалізація зерна державного продовольчого резерву за необхідності його поновлення узгоджується із Кабінетом Міністрів України».

9. Статті 14, 15 та 16 виключити.

10. Текст статті 20 викласти у такій редакції:

«Зернові склади зобов'язані щомісячно подавати декларації щодо обсягів зерна державного продовольчого резерву та іншого зерна, що зберігається».

11. Розділи VIII та IX виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Механізм режиму державних заставних закупівель зерна регулюється Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України».

3. Механізм здійснення аграрних (товарних та фінансових) інтервенцій на організованому аграрному ринку регулюється Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України».

4. Перебіг строку зберігання заставного зерна у зернових складах починається з приймання заставного зерна на зберігання після 1 липня поточного року, але не може бути довшим ніж до 1 липня наступного року.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2611-IV

Не закладайте міну під м'ясопереробку

Хоч як не намагається уряд зміцнити впевненість українців у завтрашньому дні, знову поширюються чутки про підвищення цін на м'ясопродукти, і тема імпорту м'яса та курятини стала мало не головною в законі «Про зміни у митних тарифах України». Питання продовольчої безпеки — знову на порядку денному Верховної Ради. Про це ведемо розмову з головою Асоціації м'ясопереробників України Володимиром ПОПОВИМ.

— «Голос України» тримає руку на пульсі м'ясної проблеми. Що на цей час ще лякає м'ясопереробників у згаданому законі?

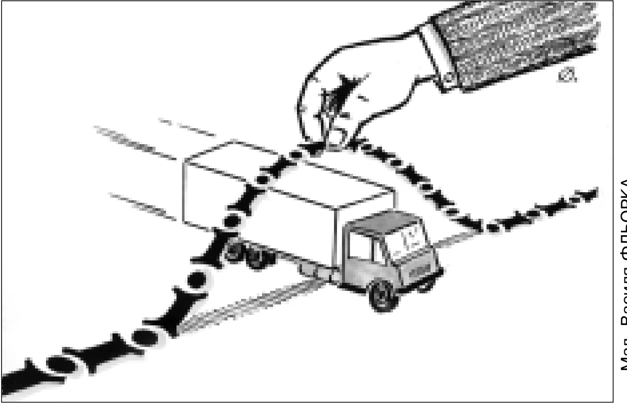
— Ми п'ять місяців з останніх сил б'ємося за прийняття цього нагального закону. Дефіцит сировини, особливо свинини, лихоманить галузь. Це може спричинити підвищення цін на ковбасу, хоча ковбасники проти високих цін, бо тоді їхня продукція стає недоступною для більшості громадян, через що вони змушені згортати обсяги виробництва. У перших проектах закону було багато недоречностей, які вдалося виправити, домогтися, щоб на код 1601, за яким імпорт ковбас і сосисок, було встановлено таке само мито, як і на ввіз свинини та яловичини — 0,6 євро за кілограм. Це вирівнює умови праці нашого та іноземного виробника на українському ринку. Але попри те, що міністр Терьохін задекларував під час парламентських слухань свою підтримку м'ясопереробників, код 1602, який регламентує ввіз делікатесів та копченини з м'яса та курки, залишився з, м'яко кажучи, символічним митом — 10 відсотків. Логіки нема. Достатньо м'ясо, яке мають ввозити за митом 0,4—0,6 євро за кілограм, трохи підкоптити чи підфарбувати — і заходитиме воно в Україну з митним збором, передбаченим кодом 1602. Тобто держава отримає вдесятеро менше. Для вітчизняних ковбасників це — смерть, адже наша свинина вдвічі дорожча, ніж, наприклад, у Польщі. До того ж специфіка галузі є такою, що делікатеси з кращих частин свинячої туші необхідно продавати дорого, а за рахунок цього занижувати ціни на варені ковбаси та сосиски. Щоби вони були доступними. Якщо парламент проголосує закон у такому вигляді, делікатесну групу товарів в українців заберуть імпортери з Росії, Білорусі й Польщі, де нижчі ціни на свинину. Ми й так маємо рентабельність 1—3 відсотки, не виробляючи делікатесів, не зможемо утримувати низькі ціни на інші групи м'ясопродуктів. Не зможемо платити зарплату своїм працівникам. Що нам залишиться робити? Страйкувати? Але ми підтримуємо цю владу і хочемо від неї лише розуміння наших проблем. Ми вже зверталися до всіх керівників держави і депутатів...

— І що?

— Результати є. Головне, нас підтримав Президент. Віктор Ющенко на телеканалі «Ера» попередив, що накладе вето, якщо закон не врахує інтересів національних виробників. Ми вдячні Президентові. Багато допомагають міністр АПК Олександр Баранівський, міністр економіки Сергій Терьохін, ми вдячні фракції СПУ і депутату Михайлові Мельничуку особисто. Вони щиро переймаються нашими проблемами. Але довкола коду 1602 — якесь зачароване коло. Навіть ходять чутки, що нібито в парламенті є сили, котрі лобіюють смерть вітчизняної м'ясопереробки. Хто їх підживлює — Європа, Білорусь, Росія, Гондурас? Нам прямо заявляють: «Хлопці, з кодом 1602 питання вже вирішено, західним гіпермаркетам вигідно продавати імпортний балик і шинку, і проти цього не попреш». Гіпермаркети вже придушили значну кількість наших магазинів і ринків, виробники через їх вимоги щодо бонусів, знижок і відстрочок платежів на 40—50 днів стогнуть, а їх, іноземців, за великим рахунком сильне українське землеробство та тваринництво не турбують. А ми боремося за своє національне, за робочі місця, високу зарплату не тільки на підприємствах, а й у селі, за впровадження високопродуктивних сільгосптехнологій у найродючіші ґрунти Європи.

Шановні депутати, від імені 250 підприємств України звертаюся до вас із проханням: не підкладайте під майбутнє українського села та переробної промисловості міну під номером 1602. Нам не потрібні преференції — ми просимо від вас забезпечення умов чесної конкуренції.

Сергій СУЛИМА.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чиї «коні» винні цього разу?

■ ТЕМА

Схоже, Україна перетворюється на поле бою за енергоносії, на якому вже вибухнули величезні скандали — нафтовий і газовий. Один удалося владнати. Утім, аналітики кажуть, що восени паливна проблема ще загостриться.

А от газовий лише розгоряється. Нагадаю: спочатку глава «Газпрому» заявив, що з 2006 року російський газ для України подорожчає і коштуватиме 160 доларів за тис. кубометрів. Досі ми купували його за ціною 50 доларів за тис. куб. метрів.

Потім Сапармурат Ніязов під час візиту делегації «Нафтогазу України» до Туркменистану звинуватив Україну в шахрайстві, заявивши, що вона не виконує умов контрактів щодо плати за газ: цього року в товарний залік не надійшло ані цента. Крім того, Київ застосовує коефіцієнт 2,8 замість установленого 1,5 до вартості товарів, що постачаються в рахунок плати за газ. «Якщо не маєте товарів, то не укладайте товарних угод і платіть чистою валютою», — запропонував Туркменбаші керівникові «Нафтогазу України» Олексію Івченку. Натомість сам Івченко на прес-конференції навіть не обмовився про це, заявивши, що з Ніязовим домовлено: торішні ціни на газ будуть збережені.

Довідка: Україна споживає 79 млрд. кубометрів газу на рік. Із них 20 млрд. — з власних родовищ, 23 млрд. поставляє Росія — як плату за транзит, 36 млрд. закуповуємо в Туркменистані за ціною 58 доларів за тисячу кубометрів. Оплата здійснюється відповідно: 50% валютою і 50% — поставками товарів. Тобто з 58 доларів грішми сплачується 29.

Досі Україні вдавалося фіксувати ціну на товари вищу, ніж гроші, й наша економіка це витримувала — спрацьовувала бартерна складова. Тим часом вартість багатьох товарів, зокрема металопродукції, значно зросла й «розчинити» різницю не вдалося, а Туркменистан не сприйняв такого розрахунку. «Нафтогаз України» за шість місяців заборгував йому 600 мільйонів доларів — у десять разів більше, ніж за всі п'ять років відносин з Туркменистаном у газовій галузі.

Який вихід із ситуації? Фахівці кажуть, що невідомих у цій системі рівнянь більше, ніж самих рівнянь. Найреальніші два варіанти — на 50% підвищити вартість газу: або для населення, або для промислових підприємств, серед них металургії та хімічній галузі. Але вони ж і доходять висновку, що обидва — неприйнятні. Якщо населення платитиме за газ таку вартість, то це обернеться поразкою правлячої коаліції на наступних виборах. Якщо встановити вищі ціни на газ для підприємств, то для багатьох із них це стане катастрофою, бо дешевше буде їх закрити. Слід також враховувати чинник так званої реприватизації, коли саме ці підприємства виставлятимуться на продаж. Хтось вкладатиме капітал в енергоємні й високозатратні виробництва?

Тверезі аналітики вважають, що є третій шлях: правильна система переговорів і з Росією, і з Туркменистаном, і зі споживачами газу в Європі, куди паливо потрапляє через українські газогони. А також трансформувати наші уявлення про геополітичне становище України та розвивати власну газотранспортну систему. Але це мають робити незалежні, незаангажовані люди — фахівці в цій галузі. Утім, така робота потребує чимало часу.

Вочевидь час декларацій, звинувачень старої влади та пошуку ворогів іззовні для наших політиків закінчився. Нині влада — на всіх її щаблях має взяти мізки в руки та думати, що робити далі. Бо надто багато поставлено на карту.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ ВИБІР

Наука, навчальний процес — пріоритетні напрями

У Тернопільському державному економічному університеті після бурхливого обговорення програм претендентів конференція трудового колективу обрала ректором Сергія Юрія.

Доктор економічних наук, професор Сергій Юрій за три роки на посаді ректора встиг багато чого зробити, що й відзначив Президент України Віктор Ющенко, який не так давно відвідав рідний вищий навчальний заклад. Введено новий корпус, зроблено ремонти, будуються гуртожитки, житло для викладачів. Пожвавилася наукова робота, діють п'ять спеціалізованих рад: дві — із захисту докторських робіт, три — кандидатських. Саме піднесення науки, поглиблення навчального процесу —пріоритетні напрями програми Сергія Юрія.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Роман, який не послухався Василя

Минуло дев'ять днів відтоді, як не стало Романа Корогодського — культуролога, літератора, кінокритика, видавця, архівіста. Цей перелік його зацікавлень мало чого був би вартий, аби не одна дивовижна річ: Корогодський був людиною, яка всупереч обставинам сама себе створила українцем. Ще тоді, коли це не було модно. Погляньте на канву його біографії: єврейський хлопчик (батьки — старі більшовики), народжений 1933 року, він вперше почув українську мову після евакуації, коли йому було десять літ. А вперше заговорив цією мовою літ під тридцять. І от при всьому тому він став однією з помітних постатей української культури від 60-х років по сьогодні. Адже він був з шістдесятників. З тих самих, котрі дуже серйозно сприймали знамениті рядки Василя Симоненка — «Все на світі можна вибирати, сину, Вибрати не можна тільки Батьківщину!»

Батьківщина Корогодського — його свідомий вибір. За радянських часів його звільняли з роботи 14 разів, а брали на роботу набагато рідше. Гуляв тоді такий жарт: мовляв, Корогодського виганяють з роботи як українського націоналіста, а не беруть на роботу — як єврея! А втім, він, навіть залишаючись безробітним, ніколи не залишався без Діла. Він відкривав для себе і для інших материк української культури. І немало встиг. По ньому залишилися добрі книжки. І його особистий духовний подвиг — подвиг усвідомленого вибору.

Віталій ЖЕЖЕРА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про театри і театральну справу

Цей Закон регулює суспільні відносини в галузі театральної справи, що виникають у зв'язку зі створенням, публічним виконанням та публічним показом театральних постановок, визначає правовий статус театрів, форми їх державної підтримки, порядок їх створення і діяльності та спрямований на формування і задоволення творчих потреб та інтересів громадян, їх естетичне виховання, збереження, розвиток та збагачення духовного потенціалу Українського народу.

РОЗДІЛ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

театр — заклад культури (підприємство, установа чи організація) або колектив, діяльність якого спрямована на створення, публічне виконання та публічний показ творів театрального мистецтва;

театральна справа — комплекс заходів, спрямованих на створення, публічне виконання та публічний показ творів театрального мистецтва, їх поширення і збереження, забезпечення умов для розвитку театральної творчості, професійної освіти, науки, театральної журналістики, видавничої діяльності з історії, теорії та практики театрального мистецтва, відповідної музейної та архівної діяльності;

театральне мистецтво — вид мистецтва, особливістю якого є художнє відображення життя за допомогою сценічної дії акторів перед глядачами;

театральна діяльність — діяльність у галузі театрів і театральної справи, пов'язана зі створенням, публічним виконанням, публічним показом, поширенням та збереженням творів театрального мистецтва, забезпеченням умов для розвитку театральної творчості, підготовкою професійних кадрів, пропагандою кращих зразків театрального мистецтва;

суб'єкти театральної діяльності — юридичні або фізичні особи, які є учасниками правовідносин у сфері театральної діяльності;

театральна постановка — твір театрального мистецтва, створений на основі драматургічного, музично-драматургічного або літературного твору, що має єдиний задум та конкретну назву;

вистава — публічне виконання театральної постановки;

постановник (режисер-постановник, художник-постановник, художник-декоратор, художник з костюмів, художник зі світла, балетмейстер-постановник, диригент-постановник, хормейстер-постановник, інші) — фізична особа, яка здійснює на основі самостійного художнього рішення театральну постановку або окрему її частину;

театральний продюсер — юридична або фізична особа, яка забезпечує фінансування, організацію створення, публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки, гастрольних заходів;

репертуар театру — сукупність творів театрального мистецтва, які публічно виконуються в театрі протягом певного періоду.

Стаття 2. Законодавство України про театри і театральну справу

Законодавство України про театри і театральну справу базується на Конституції України і складається з Основ законодавства України про культуру, Цивільного та Господарського кодексів України, цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього.

Особисті немайнові і майнові права авторів та їх правонаступників, пов'язані зі створенням та використанням творів літератури і мистецтва (авторське право), права виконавців, виробників фонограм та організацій мовлення (суміжні права) регулюються Законом України «Про авторське право і суміжні права» та іншими нормативно-правовими актами.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про театри і театральну справу, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Державна політика в галузі театру і театральної справи

Держава регулює відносини в галузі театру і театральної справи шляхом формування державної політики у цій сфері, створення фінансового, матеріально-технічного, кадрового, інформаційного, наукового, нормативно-правового та іншого забезпечення умов діяльності та розвитку театрів.

Державна політика в галузі театру і театральної справи базується на принципах гуманізму, демократизму, пріоритетності загальнолюдських духовних цінностей, свободи творчості та загальнодоступності театрального мистецтва.

Основними напрямами державної політики в галузі театру і театральної справи є:

забезпечення соціально-економічних, правових і наукових умов для ефективної діяльності театрів;

підтримка і розвиток мережі театрів, забезпечення їх сучасним технічним обладнанням;

стимулювання розвитку театральної справи шляхом удосконалення її матеріально-технічної бази, надання пільг щодо оподаткування та кредитування, морального і матеріального заохочення осіб, які зробили значний внесок у театральну справу;

сприяння науковим дослідженням у галузі театру і театральної справи;

розроблення та сприяння реалізації загальнодержавних, державних та регіональних програм розвитку театрів і театральної справи, забезпечення їх фінансування за рахунок державного та місцевих бюджетів;

забезпечення підготовки фахівців театрального мистецтва у вищих навчальних закладах та підвищення фахової кваліфікації творчих працівників театрів, їх правовий і соціальний захист;

забезпечення охорони, збереження та утримання театральних будівель (споруд, приміщень), що є об'єктами державної та комунальної власності;

підтримка видатних діячів театру, молодих талановитих авторів та виконавців шляхом встановлення державних, комунальних та галузевих стипендій і премій;

сприяння міжнародному співробітництву в галузі театру і театральної справи;

забезпечення дотримання суб'єктами театральної діяльності законодавства, зокрема у сфері авторського і суміжних прав.

Стаття 4. Загальнодоступність театрального мистецтва

Громадяни незалежно від раси, кольору шкіри, статі, політичних, релігійних та інших переконань, етнічного і соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних та інших ознак мають право доступу до театрального мистецтва як культурного надбання Українського народу.

Загальнодоступність театрального мистецтва забезпечується бюджетним фінансуванням державних та комунальних театрів, установленням їх пільгового оподаткування та кредитування, а також наданням необхідної допомоги, пільг та гарантій окремим категоріям громадян для реалізації ними права щодо загальнодоступності театрального мистецтва.

Стаття 5. Свобода творчості у сфері театрального мистецтва

Відповідно до Конституції України громадянам гарантується свобода творчості у сфері театрального мистецтва, захист прав на об'єкти права інтелектуальної власності, майнових інтересів, які виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності в галузі театру і театральної справи.

Творчість у сфері театрального мистецтва є вільною. Забороняються створення та фінансування державних органів, установ, організацій або посад з метою цензури театральної діяльності.

Свобода творчості у сфері театрального мистецтва забезпечується наданням театрам самостійності в організації їх діяльності, в тому числі у:

втіленні та розкритті драматургії, відборі мистецьких засобів для створення театральної постановки;

плануванні, створенні та прокаті репертуару театру;

виборі режиму роботи, засобів і місць публічного виконання вистав тощо.

Не допускаються вимоги щодо попереднього погодження на публічне виконання чи публічний показ театральної постановки або її частини з боку посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій або об'єднань громадян, крім випадків, коли посадова особа є автором твору театрального мистецтва.

Обмеження або заборона публічного виконання чи публічного показу театральної постановки, а також інших видів її використання, публікацій інформаційних та рекламних матеріалів про театральну постановку можливі за рішенням суду у випадках, якщо публічне виконання чи публічний показ творів театрального мистецтва використовуються для закликів до ліквідації незалежності України, зміни конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету і територіальної цілісності держави, підриву її безпеки, незаконного захоплення державної влади, пропаганди війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, посягання на права і свободи людини, здоров'я населення.

Стаття 6. Самодіяльна театральна творчість

Самодіяльна театральна творчість є складовою частиною театрального життя України.

Держава всебічно сприяє розвитку самодіяльної театральної творчості, основу якої становлять різноманітні театральні вистави, які виконуються самодіяльними театральними колективами, що діють у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів.

РОЗДІЛ II.
ПОРЯДОК СТВОРЕННЯ, ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЛІКВІДАЦІЇ ТЕАТРІВ

Стаття 7. Створення театрів

На території України створюються і діють театри, що відрізняються за видами театрального мистецтва, формою власності, спрямованістю на різні верстви населення та іншими ознаками.

Рішення про створення театру приймають його засновники (власники).

Засновниками театру можуть бути органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, юридичні або фізичні особи. Підставою для створення театрів є соціально-економічні, національні, культурно-мистецькі потреби регіонів та наявність відповідних творчих, кадрових і матеріально-технічних можливостей.

Театри можуть створюватися і діяти в усіх організаційних формах, передбачених законом.

Театри є юридичними особами, крім тих, що створюються і діють у складі інших юридичних осіб (підприємств, установ, організацій, навчальних закладів), у самодіяльних та інших не заборонених законом формах.

Театри, засновані на державній або комунальній власності, мають відповідно статус державного чи комунального театру.

Установчі документи театру повинні відповідати вимогам закону щодо установчих документів для відповідної організаційної форми юридичної особи.

За видатні досягнення, пов'язані з розвитком вітчизняної культури, творчому колективу театру може бути надано статус академічного.

Провідному театру, що має загальнодержавне і міжнародне визнання, колектив якого має статус академічного, може бути надано статус національного.

Порядок надання театрам статусу національного чи академічного визначається законодавством.

Стаття 8. Мета і види основної діяльності театру

Метою основної діяльності театру є розвиток театрального мистецтва і театральної справи, формування та задоволення потреб населення в театральному мистецтві. Основна діяльність театру не має на меті одержання прибутку.

Видами основної діяльності театру є:

створення, публічне виконання та публічний показ театральних вистав, інших творів театрального мистецтва на власній сцені (сценах) та на гастролях, організація мистецьких фестивалів, конкурсів, оглядів, а також реалізація квитків на зазначені заходи;

підготовка театральних постановок, театрально-концертних програм та інших заходів на основі договорів з юридичними та фізичними особами для їх публічного виконання чи публічного показу на власній чи орендованих сценах з додержанням прав авторів та виконавців ролей (партій) відповідно до законодавства про авторське право та суміжні права;

організація стажувань усіх категорій працівників театрів;

надання організаціям на основі договорів постановочних послуг, сценічних постановочних засобів для проведення вистав, концертів;

виготовлення на замовлення юридичних та фізичних осіб предметів художнього оформлення театральних постановок, концертів;

надання власної сцени іншим театрам для проведення гастрольних заходів, спільних театральних проектів та програм;

підготовка, тиражування та реалізація інформаційно-довідникових і рекламних матеріалів, копій відеоматеріалів та фонограм, пов'язаних з діяльністю театру, з додержанням прав авторів та виконавців ролей (партій) відповідно до законодавства про авторське право і суміжні права.

Стаття 9. Державна реєстрація театрів

Державна реєстрація театрів здійснюється відповідно до закону.

Театри, створені у складі підприємств, установ, організацій, навчальних закладів, державній реєстрації не підлягають. Порядок обліку таких театрів визначається центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Стаття 10. Ліквідація та реорганізація театрів

Ліквідація театрів здійснюється за рішенням засновника (власника), а також за рішенням суду у випадках, передбачених законом.

Ліквідація театрів здійснюється відповідно до закону.

У разі ліквідації державного або комунального театру їхнє майно, що залишилося після задоволення претензій кредиторів, включаючи нерухоме майно, передається центральному органу виконавчої влади в галузі культури або відповідному органу місцевого самоврядування і може бути використане ними виключно в цілях театральної справи. Реалізація майна, майнові права на яке відповідно до договору між суб'єктами театральної діяльності не належать театру, здійснюється згідно з цим договором.

Реорганізація (злиття, приєднання, поділ тощо) театрів здійснюється відповідно до закону.

Стаття 11. Об'єднання театрів

Театри України можуть об'єднуватися у професійні та громадські організації з метою координації своєї творчої, наукової, виробничої та іншої діяльності для вирішення спільних творчих, економічних і соціальних питань. Діяльність цих об'єднань регулюється відповідно до законодавства.

Театри, їх об'єднання можуть входити до відповідних міжнародних організацій.

Стаття 12. Права та обов'язки театрів

Театри мають право самостійно планувати свою творчу та господарську діяльність, установлювати ціни на квитки, визначати перспективи свого розвитку, добирати репертуар тощо.

Ціни (тарифи) на платні послуги, що надаються театром, установлюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Театри, що здійснюють публічне виконання та публічний показ театральних постановок, зобов'язані:

забезпечувати під час вистави охорону життя та здоров'я глядачів, а також їхнього майна, прийнятого на зберігання;

вивішувати для загального огляду в місцях продажу квитків та в місцях публічного виконання і (або) публічного показу театральної постановки афішу, оформлення якої здійснюється відповідно до Порядку оформлення театральної афіші, затвердженого центральним органом виконавчої влади в галузі культури;

надавати глядачам інформацію про місце проведення, час початку та закінчення вистави, ціни на квитки, умови їх придбання та повернення, пільги, передбачені для певних груп глядачів, вікові обмеження на відвідання вистави;

повертати гроші за попередньо продані квитки на вимогу глядача, але не пізніше, ніж за годину до початку вистави, або замінювати їх квитками на інші вистави;

укладати договори щодо розпорядження майновими правами на об'єкти права інтелектуальної власності із суб'єктами авторського і (або) суміжних прав безпосередньо або через організацію колективного управління, що їх представляє.

Стаття 13. Організація діяльності театру

Діяльність театру, пов'язана зі створенням, публічним виконанням та публічним показом театральних вистав, організацією гастролей, фестивалів, конкурсів, оглядів, театрально-концертних програм, здійснюється відповідно до планів, затверджених керівництвом театру.

Оплата праці артистичного та художнього персоналу театру здійснюється відповідно до Положення про умови оплати праці працівників театру, затвердженого центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Державний та комунальний театри здійснюють свою діяльність відповідно до колективного договору, Галузевих правил внутрішнього трудового розпорядку, Типового положення про преміювання працівників театру, Положення про порядок тарифікації артистичного та художнього персоналу театру, інших нормативно-правових актів, що затверджуються центральним органом виконавчої влади в галузі культури, а також трудових договорів між суб'єктами театральної діяльності.

РОЗДІЛ III.
ФІНАНСУВАННЯ ТА ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕАТРІВ

Стаття 14. Фінансування діяльності театрів

Фінансування діяльності театрів залежно від форм власності, статусу та інших ознак, установлених бюджетним законодавством, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів, а також коштів підприємств, установ, організацій, громадян та їх об'єднань.

Засновники театрів здійснюють фінансування їх діяльності в порядку і розмірах, передбачених установчими документами.

Бюджетні асигнування та кошти, одержані від додаткових джерел фінансування театрів, не підлягають вилученню протягом бюджетного періоду, крім випадків, передбачених законом. Кошти, що надійшли з додаткових джерел фінансування, не зменшують обсягів бюджетного фінансування державних і комунальних театрів.

Додатковими джерелами фінансування театрів є:

кошти від продажу квитків на театральну виставу;

кошти та майно, одержані за роботи, які виконує театр на замовлення юридичних та фізичних осіб;

доходи від реалізації сувенірної продукції і видавничої діяльності з історії, теорії та практики театру;

плата за відео- і фотозйомки, інтерв'ю за умови дотримання авторського і (або) суміжних прав та норм Цивільного кодексу України;

винагорода (компенсація) за використання майнових прав інтелектуальної власності, що належать театру і передані за відповідним договором;

спонсорські надходження, благодійні внески, надходження від надання інших платних послуг;

інші джерела, не заборонені законом.

Стаття 15. Господарська діяльність театрів

Театри мають право здійснювати комерційну та некомерційну господарську діяльність.

До комерційної діяльності театрів відносяться такі додаткові види господарської діяльності, не заборонені законодавством:

продаж сувенірної продукції та квітів;

продюсерська діяльність;

організація харчування працівників театру та глядачів;

розміщення реклами в театрі;

організація презентацій;

виробництво товарів та надання послуг, що здійснюються виробничими службами та цехами театрів;

прокат і реалізація костюмів, взуття, обладнання, реквізиту, бутафорії, гримувальних, пастижерних та інших товарів і предметів;

інші види діяльності, передбачені установчими документами театру.

Основна діяльність театрів, види якої визначені у статті 8 цього Закону, відноситься до некомерційної діяльності театрів.

Театри мають право на одержання статусу неприбуткової організації.

Установчі документи театру, що претендує на одержання статусу неприбуткової організації, повинні визначати його статус як неприбуткової організації і відповідати всім вимогам законодавства, що висуваються до неприбуткових організацій.

Театри, що претендують на одержання статусу неприбуткової організації, після їх державної реєстрації підлягають внесенню до реєстру неприбуткових організацій органами державної податкової служби в порядку, встановленому законодавством.

Доходи, одержані театрами, внесеними до реєстру неприбуткових організацій, оподатковуються відповідно до закону.

Стаття 16. Матеріально-технічна база та матеріально-технічне забезпечення театрів

Матеріально-технічна база театрів включає земельні ділянки, будівлі (споруди, приміщення), комунікації, театральне обладнання, реквізит, транспортні засоби та інші цінності.

Земельні ділянки, інші природні ресурси, необхідні для будівництва та експлуатації театральних будівель (споруд, приміщень) надаються в користування у встановленому законом порядку.

Державні та комунальні театри набувають права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності в порядку, встановленому Земельним кодексом України.

Майно державних театрів є державною власністю і належить театрам на праві господарського відання, або на праві оперативного управління.

Основні фонди та обігові кошти, інше майно державних та комунальних театрів не підлягають вилученню, крім випадків, передбачених законом. Будівлі (споруди, приміщення) театрів, що є в державній чи комунальній власності, передаються їм на праві оперативного управління.

Утримання театральних будівель (споруд, приміщень), що є в державній власності, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а тих, що є в комунальній власності, — за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим, інших місцевих бюджетів.

Театри, що фінансуються з державного або місцевих бюджетів, не підлягають приватизації, перепрофілюванню або використанню не за призначенням.

Зміна жанрового спрямування, мовного статусу театру тощо може відбутися лише за погодженням з центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Стаття 17. Дотримання правил безпеки, охорони здоров'я громадян у діяльності театрів

Власники театрів зобов'язані забезпечувати театри відповідними будівлями (спорудами, приміщеннями), збудованими за спеціальними проектами, або іншими упорядкованими приміщеннями, що відповідають вимогам законодавства щодо функціонування театрів, а також відповідним обладнанням.

Проектування й експлуатація театральних будівель (споруд, приміщень) повинні відповідати вимогам загальної та спеціальної безпеки працівників театру, глядачів та інших учасників театральної діяльності, а також враховувати потреби дітей, інвалідів, громадян похилого віку.

Держава встановлює вимоги до театральних будівель (споруд, приміщень) у частині будівельних норм і правил, санітарних норм, нормативів охорони здоров'я та безпеки відвідувачів.

Власники театральних будівель (споруд, приміщень), спеціальних приміщень для демонстрування театральних вистав або уповноважені ними органи зобов'язані забезпечувати належний стан цих приміщень, безпечний для життя і здоров'я людей, для збереження майна та захисту довкілля.

Експлуатація театральних будівель (споруд, приміщень) та обладнання, що не гарантує відповідної безпеки глядачів, не допускається.

РОЗДІЛ IV. УПРАВЛІННЯ ТЕАТРАМИ

Стаття 18. Державне управління театрами

Організаційно-методичне керівництво театральною справою здійснюється центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Центральний орган виконавчої влади в галузі культури:

реалізує державну політику в галузі театру і театральної справи;

формує вимоги щодо державного статистичного обліку театрів стосовно їх діяльності;

створює спеціалізовані організаційні структури для науково-методичного та матеріально-технічного забезпечення театрів;

здійснює координацію діяльності театрів;

організовує навчання та фахову перепідготовку артистичного і художнього персоналу театрів;

здійснює контроль за діяльністю театрів, заснованих на державній та комунальній формах власності;

організовує наукові дослідження в галузі театрознавства.

Стаття 19. Управління державними та комунальними театрами

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування поряд з іншими засновниками беруть участь у координації діяльності державних і комунальних театрів у порядку, передбаченому законодавством.

Керівництво діяльністю державних та комунальних театрів у порядку, передбаченому їх установчими документами, здійснюється директором або художнім керівником театру, з яким засновник (засновники) укладає трудовий договір (контракт) терміном до п'яти років, або на основі розмежування повноважень між директором і художнім керівником театру, з кожним з яких засновник (засновники) укладає трудовий договір (контракт) терміном до п'яти років.

Директор театру або художній керівник театру, з яким засновником (засновниками) укладається відповідний договір (контракт), у межах наданих йому повноважень:

приймає на роботу та звільняє з роботи працівників театру;

розпоряджається майном і коштами;

укладає угоди;

застосовує до працівників заходи заохочення та заходи дисциплінарного впливу;

приймає рішення щодо надання творчим працівникам театру відпусток для їх участі в конкурсах, фестивалях тощо відповідно до Положення про порядок проведення конкурсів, фестивалів та відповідно до Порядку формування творчих груп, затверджених центральним органом виконавчої влади в галузі культури;

затверджує за погодженням з головним режисером, постановниками (режисером, художником, диригентом, балетмейстером, хормейстером тощо), керівниками виробничих цехів театру склади постановочних груп та виконавців, ескізи і макети оформлення вистав, плани роботи над новими постановками та виставами і визначає в установленому порядку їх готовність і терміни випуску;

затверджує календарні плани публічного виконання та публічного показу вистав та інших заходів;

організує і забезпечує проведення вистав та інших заходів;

забезпечує охорону праці, дотримання законності та порядку в театрі.

РОЗДІЛ V. ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФЕСІЙНИХ ТВОРЧИХ ПРАЦІВНИКІВ ТЕАТРІВ ТА ЇХ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Стаття 20. Діяльність професійних творчих працівників театрів

До професійних творчих працівників театру належить художній та артистичний персонал театру, з якого формується творчий склад театру. Положення про творчий склад театру затверджується центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Діяльність професійних творчих працівників театрів, яка пов'язана з підготовкою та участю у театральній постановці (виставі) і є основним джерелом їхніх доходів, здійснюється відповідно до законодавства про працю.

Діяльність професійних творчих працівників театрів здійснюється за індивідуальними трудовими договорами (контрактами) і (або) цивільно-правовими договорами. Порядок укладання трудових договорів (контрактів) з професійними творчими працівниками затверджується Кабінетом Міністрів України.

Перелік професійних творчих працівників театрів і перелік посад (спеціальностей) працівників інших специфічних театральних професій затверджується Кабінетом Міністрів України на підставі пропозицій центрального органу виконавчої влади в галузі культури.

З метою підвищення ефективності діяльності театрів, забезпечення якісної підготовки театральних постановок, раціонального добору кадрів кожні п'ять років проводиться атестація художнього та артистичного персоналу театру, під час якої оцінюються творчий рівень, професійні якості, можливість подальшого використання артистичного та художнього персоналу театру відповідно до перспективних та поточних планів роботи театру тощо. Положення про проведення атестації артистичного та художнього персоналу театру затверджується центральним органом виконавчої влади в галузі культури.

Стаття 21. Правовий і соціальний захист професійних творчих працівників театрів та гарантії їхніх прав

Правовий і соціальний захист професійних творчих працівників театрів забезпечується державою та засновниками театрів відповідно до законодавства.

Професійні творчі працівники театрів мають право на:

діяльність відповідно до їх фаху та кваліфікації в театрах незалежно від форм власності;

захист у судовому порядку права інтелектуальної власності на результати своєї діяльності в галузі театру і театральної справи;

підвищення кваліфікації, перепідготовку, вільний вибір програм і форм навчання, стажування в інших театрах, у тому числі за кордоном;

атестацію з метою одержання кваліфікаційної категорії, порядок проведення якої визначається центральним органом виконавчої влади в галузі культури;

доплату за вислугу років у театрі в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

грошову винагороду за сумлінну працю та зразкове виконання трудових обов'язків і матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у порядку та в розмірі, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Держава встановлює для професійних творчих працівників театрів пенсії за вислугу років відповідно до переліку посад, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть встановлювати для професійних творчих працівників театрів, які зробили вагомий внесок у розвиток театру і театральної справи, додаткове щомісячне матеріальне забезпечення, пільгове медичне та санаторно-курортне обслуговування, безплатне користування громадським транспортом, а також інші заходи соціального захисту за рахунок коштів відповідних бюджетів та інших джерел, не заборонених законом.

Театри мають право встановлювати додаткові соціальні гарантії для професійних творчих працівників театрів.

РОЗДІЛ VI. МАЙНОВІ ТА ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА НА ТЕАТРАЛЬНУ ПОСТАНОВКУ

Стаття 22. Суб'єкти права на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні)

Театральна постановка вважається створеною з моменту прийняття рішення про її публічне виконання.

Суб'єктами права на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні) є постановник, автор сценарію і (або) текстів, діалогів, автор спеціально створеного для театральної постановки музичного твору з текстом або без нього та, відповідно до договору, театральний продюсер.

Право на театральну постановку для показу безпосередньо (в живому виконанні) (далі — право на театральну постановку) виникає з моменту прийняття рішення про її публічне виконання, якщо договором між суб'єктами права на театральну постановку не передбачено більш раннього виникнення цього права.

Театральний продюсер здійснює своє право на театральну постановку з додержанням прав авторів, передбачених законодавством про авторське право та суміжні права, а також з додержанням немайнових прав постановників та артистів, установлених цим Законом.

Рішення про готовність театральної постановки до публічного виконання приймається спільно постановником і театральним продюсером, якщо інше не передбачено договором між ними.

Стаття 23. Права постановника та артистів на театральну постановку

Постановнику й артистам, які виконують ролі (партії) у театральній постановці, належить право на ім'я — позначення свого імені в рекламних виданнях, на афішах, в інших інформаційних матеріалах, пов'язаних із театральною постановкою.

Постановник має право на захист театральної постановки від спотворень. Такими спотвореннями визнаються здійснені без відома або дозволу постановника зміни складу виконавців ролей (партій), мізансцен, хореографії, сценографії, світлової партитури, театральних костюмів, що використовуються артистами, аксесуарів, музичного супроводу театральної постановки.

Договором між театральним продюсером, постановником та артистами може бути передбачено також інші права, крім установлених цим Законом.

Право артиста на ім'я, права постановника на театральну постановку охороняються відповідно до закону.

Стаття 24. Право театрального продюсера на театральну постановку

Майнові права інтелектуальної власності на театральну постановку можуть належати театральному продюсеру, а також іншим суб'єктам права на театральну постановку згідно із договорами.

Стаття 25. Обов'язки театрального продюсера

Театральний продюсер зобов'язаний, якщо інше не передбачено договором між ним і постановником, поінформувати постановника про:

необхідність здійснення змін у театральній постановці та умови, на яких постановнику пропонується їх здійснити;

обумовлені договором термінові зміни, здійснені в театральній постановці без участі постановника, та причини цих змін;

припинення публічного виконання театральної постановки до закінчення терміну або про скорочення кількості вистав, передбачених договором, а також у разі, якщо граничний термін публічного виконання або кількість вистав не визначені договором.

Постановник, реалізуючи право захисту театральної постановки від спотворень, може вимагати призупинення її публічного виконання з метою відновлення художнього вирішення театральної постановки.

Стаття 26. Захист прав інтелектуальної власності на театральну постановку та захист прав суб'єктів інтелектуальної власності

Захист прав інтелектуальної власності на театральну постановку та захист прав суб'єктів інтелектуальної власності здійснюються відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ VII. МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТЕАТРІВ

Стаття 27. Міжнародна діяльність театрів

Театри України беруть участь у міжнародному культурному співробітництві в галузі театру і театральної справи на основі багатосторонніх та двосторонніх угод, а також у роботі міжнародних театральних організацій та об'єднань.

Участь театрів у міжнародному культурному співробітництві здійснюється у встановленому порядку шляхом:

здійснення взаємного обміну театральною інформацією, вивчення міжнародного досвіду організації театральної справи;

проведення міжнародних конференцій, конгресів, симпозіумів;

організації спільної підготовки театральних працівників;

здійснення іншої спільної діяльності відповідно до угод, якщо вона не суперечить законодавству та міжнародним договорам України.

Театри, що є юридичними особами, мають право здійснювати зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства, у тому числі шляхом демонстрування театральних творів театрами України за кордоном.

РОЗДІЛ VIII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ТЕАТРИ І ТЕАТРАЛЬНУ СПРАВУ

Стаття 28. Відповідальність за шкоду, завдану театру

Матеріальна шкода, завдана театру фізичними чи юридичними особами, відшкодовується згідно із законом.

Стаття 29. Відповідальність за порушення законодавства про театри і театральну справу

Особи, винні в порушенні законодавства про театри і театральну справу, несуть відповідальність згідно із законом.

РОЗДІЛ IX. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність із Законом України «Про театри і театральну справу» вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня опублікування цього Закону:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2605-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про захист інформації в автоматизованих системах»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про захист інформації в автоматизованих системах» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 31, ст. 286), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист інформації

в інформаційно-телекомунікаційних системах

Цей Закон регулює відносини у сфері захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах (далі — система).

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

блокування інформації в системі — дії, внаслідок яких унеможливлюється доступ до інформації в системі;

виток інформації — результат дій, внаслідок яких інформація в системі стає відомою чи доступною фізичним та/або юридичним особам, що не мають права доступу до неї;

власник інформації — фізична або юридична особа, якій належить право власності на інформацію;

власник системи — фізична або юридична особа, якій належить право власності на систему;

доступ до інформації в системі — отримання користувачем можливості обробляти інформацію в системі;

захист інформації в системі — діяльність, спрямована на запобігання несанкціонованим діям щодо інформації в системі;

знищення інформації в системі — дії, внаслідок яких інформація в системі зникає;

інформаційна (автоматизована) система — організаційно-технічна система, в якій реалізується технологія обробки інформації з використанням технічних і програмних засобів;

інформаційно-телекомунікаційна система — сукупність інформаційних та телекомунікаційних систем, які у процесі обробки інформації діють як єдине ціле;

комплексна система захисту інформації — взаємопов'язана сукупність організаційних та інженерно-технічних заходів, засобів і методів захисту інформації;

користувач інформації в системі (далі — користувач) — фізична або юридична особа, яка в установленому законодавством порядку отримала право доступу до інформації в системі;

криптографічний захист інформації — вид захисту інформації, що реалізується шляхом перетворення інформації з використанням спеціальних (ключових) даних з метою приховування/відновлення змісту інформації, підтвердження її справжності, цілісності, авторства тощо;

несанкціоновані дії щодо інформації в системі — дії, що провадяться з порушенням порядку доступу до цієї інформації, установленого відповідно до законодавства;

обробка інформації в системі — виконання однієї або кількох операцій, зокрема: збирання, введення, записування, перетворення, зчитування, зберігання, знищення, реєстрації, приймання, отримання, передавання, які здійснюються в системі за допомогою технічних і програмних засобів;

порушення цілісності інформації в системі — несанкціоновані дії щодо інформації в системі, внаслідок яких змінюється її вміст;

порядок доступу до інформації в системі — умови отримання користувачем можливості обробляти інформацію в системі та правила обробки цієї інформації;

телекомунікаційна система — сукупність технічних і програмних засобів, призначених для обміну інформацією шляхом передавання, випромінювання або приймання її у вигляді сигналів, знаків, звуків, рухомих або нерухомих зображень чи в інший спосіб;

технічний захист інформації — вид захисту інформації, спрямований на забезпечення за допомогою інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів унеможливлення витоку, знищення та блокування інформації, порушення цілісності та режиму доступу до інформації.

Стаття 2. Об'єкти захисту в системі

Об'єктами захисту в системі є інформація, що обробляється в ній, та програмне забезпечення, яке призначено для обробки цієї інформації.

Стаття 3. Суб'єкти відносин

Суб'єктами відносин, пов'язаних із захистом інформації в системах, є:

власники інформації;

власники системи;

користувачі;

уповноважений орган у сфері захисту інформації в системах.

На підставі укладеного договору або за дорученням власник інформації може надати право розпоряджатися інформацією іншій фізичній або юридичній особі — розпоряднику інформації.

На підставі укладеного договору або за дорученням власник системи може надати право розпоряджатися системою іншій фізичній або юридичній особі — розпоряднику системи.

Стаття 4. Доступ до інформації в системі

Порядок доступу до інформації, перелік користувачів та їх повноваження стосовно цієї інформації визначаються власником інформації.

Порядок доступу до інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, перелік користувачів та їх повноваження стосовно цієї інформації визначаються законодавством.

У випадках, передбачених законом, доступ до інформації в системі може здійснюватися без дозволу її власника в порядку, встановленому законом.

Стаття 5. Відносини між власником інформації та власником системи

Власник системи забезпечує захист інформації в системі в порядку та на умовах, визначених у договорі, який укладається ним із власником інформації, якщо інше не передбачено законом.

Власник системи на вимогу власника інформації надає відомості щодо захисту інформації в системі.

Стаття 6. Відносини між власником системи та користувачем

Власник системи надає користувачеві відомості про правила і режим роботи системи та забезпечує йому доступ до інформації в системі відповідно до визначеного порядку доступу.

Стаття 7. Відносини між власниками систем

Власник системи, яка використовується для обробки інформації з іншої системи, забезпечує захист такої інформації в порядку та на умовах, що визначаються договором, який укладається між власниками систем, якщо інше не встановлено законодавством.

Власник системи, яка використовується для обробки інформації з іншої системи, повідомляє власника зазначеної системи про виявлені факти несанкціонованих дій щодо інформації в системі.

Стаття 8. Умови обробки інформації в системі

Умови обробки інформації в системі визначаються власником системи відповідно до договору з власником інформації, якщо інше не передбачено законодавством.

Інформація, яка є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, повинна оброблятися в системі із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю. Підтвердження відповідності здійснюється за результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

Для створення комплексної системи захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, використовуються засоби захисту інформації, які мають сертифікат відповідності або позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері технічного та/або криптографічного захисту інформації. Підтвердження відповідності та проведення державної експертизи цих засобів здійснюються в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 9. Забезпечення захисту інформації в системі

Відповідальність за забезпечення захисту інформації в системі покладається на власника системи.

Власник системи, в якій обробляється інформація, яка є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, утворює службу захисту інформації або призначає осіб, на яких покладається забезпечення захисту інформації та контролю за ним.

Про спроби та/або факти несанкціонованих дій у системі щодо інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, власник системи повідомляє уповноважений орган у сфері захисту інформації.

Стаття 10. Повноваження державних органів у сфері захисту інформації в системах

Вимоги до забезпечення захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Обов'язки уповноваженого органу у сфері захисту інформації в системах виконує центральний орган виконавчої влади у сфері криптографічного та технічного захисту інформації.

Уповноважений орган у сфері захисту інформації в системах:

розробляє пропозиції щодо державної політики у сфері захисту інформації та забезпечує її реалізацію в межах своєї компетенції;

визначає вимоги та порядок створення комплексної системи захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом;

організовує проведення державної експертизи комплексних систем захисту інформації, експертизи та підтвердження відповідності засобів технічного і криптографічного захисту інформації;

здійснює контроль за забезпеченням захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом.

Державні органи в межах своїх повноважень за погодженням з уповноваженим органом у сфері захисту інформації встановлюють особливості захисту інформації, яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом.

Особливості захисту інформації в системах, які забезпечують банківську діяльність, встановлюються Національним банком України.

Стаття 11. Відповідальність за порушення законодавства про захист інформації в системах

Особи, винні в порушенні законодавства про захист інформації в системах, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 12. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, визначено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 13. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

2. Нормативно-правові акти до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України та Національному банку України в межах своїх повноважень протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом».

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2594-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення правового захисту економічної конкуренції

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 308 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38—39, ст. 288) доповнити словами «а також на письмову вимогу державного уповноваженого Антимонопольного комітету України, голови територіального відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку із розслідуванням ними антиконкурентних узгоджених дій із зазначенням у ній підстав для її надання».

2. У Законі України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64; 2003 р., № 10—11, ст. 86, № 30, ст. 247; 2004 р., № 17—18, ст. 250; 2005 р., № 7—8, ст. 162; із змінами, внесеними Законом України від 25 березня 2005 року № 2505-IV):

1) абзац четвертий статті 1 доповнити реченням такого змісту: «Зокрема, пов'язаними фізичними особами вважаються такі, які є подружжям, батьками та дітьми, братами та (або) сестрами»;

2) статтю 4 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Органи державної влади, до компетенції яких належить забезпечення державного регулювання та управління у відповідних галузях економіки, проводять моніторинг ринків цих галузей з метою аналізу та прогнозування їх розвитку».

У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;

3) абзац другий частини першої статті 5 викласти у такій редакції:

«Узгодженими діями є також створення суб'єкта господарювання, об'єднання, метою чи наслідком створення якого є координація конкурентної поведінки між суб'єктами господарювання, що створили зазначений суб'єкт господарювання, об'єднання, або між ними та новоствореним суб'єктом господарювання, або вступ до такого об'єднання»;

4) у статті 6:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Антиконкурентними узгодженими діями вважається також вчинення суб'єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару, які призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції у разі, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об'єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності)».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;

частину п'яту після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Органи Антимонопольного комітету України на підставі вмотивованого клопотання в інтересах розслідування справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції забезпечують конфіденційність інформації про особу».

У зв'язку з цим абзаци другий — п'ятий вважати відповідно абзацами третім — шостим;

5) частину п'яту статті 10 викласти у такій редакції:

«5. Вчинення узгоджених дій, передбачених цією статтею, забороняється до отримання дозволу органів Антимонопольного комітету України або Кабінету Міністрів України»;

6) у частині другій статті 11 слова «згоди органів» замінити словами «дозволу органів»;

7) у частині першій статті 13 слова «зокрема обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання» виключити;

8) абзац третій частини другої статті 15 після слів «або здійснення» доповнити словами «узгоджених дій»;

9) у частині другій статті 22:

підпункт «в» пункту 2 виключити;

після пункту 2 доповнити новим пунктом такого змісту:

«3) створення суб'єкта господарювання двома і більше суб'єктами господарювання, який протягом тривалого періоду буде самостійно здійснювати господарську діяльність, але при цьому таке створення не призводить до координації конкурентної поведінки між суб'єктами господарювання, що створили цей суб'єкт господарювання, або між ними та новоствореним суб'єктом господарювання».

У зв'язку з цим пункт 3 вважати пунктом 4;

10) в абзаці третьому статті 23 слова «чи суб'єкти господарювання» замінити словами «та суб'єкти господарювання»;

11) у частині першій статті 24:

абзац другий викласти у такій редакції:

«1) у випадках, передбачених частиною другою статті 22 цього Закону та іншими нормативно-правовими актами, коли сукупна вартість активів або сукупний обсяг реалізації товарів учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, за останній фінансовий рік, у тому числі за кордоном, перевищує суму, еквівалентну 12 мільйонам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв в останній день фінансового року, і при цьому»;

доповнити частину пунктом 2 такого змісту:

«2) у випадках, передбачених частиною другою статті 22 цього Закону та іншими нормативно-правовими актами, незалежно від сукупної вартості активів або сукупного обсягу реалізації товарів учасників концентрації, коли:

частка на певному ринку товару будь-якого учасника концентрації або сукупна частка учасників концентрації, з урахуванням відносин контролю, перевищує 35 відсотків, та концентрація відбувається на цьому чи суміжному з ним ринку товару»;

12) у статті 30:

частину другу після слова «заявника» доповнити словом «(заявників)»;

друге речення абзацу першого частини третьої після слова «заявником» доповнити словом «(заявниками)»;

перше речення абзацу першого частини четвертої доповнити словами «та на час проведення експертизи»;

13) частину другу статті 36 після слова «коли» доповнити словами «дії чи бездіяльність, що містить ознаки»;

14) у статті 37:

частину першу після слова «конкуренції» доповнити словами «в тому числі наслідків такого порушення»;

частину другу доповнити реченням такого змісту: «У разі коли відповідача визначено після початку розгляду справи, йому протягом трьох робочих днів надсилається розпорядження про залучення до участі у справі як відповідача разом з розпорядженням про початок розгляду справи»;

15) частину п'яту статті 52 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі потреби розмір доходу (виручки) може бути визначений органами Антимонопольного комітету України на підставі адміністративної інформації, отриманої з інших джерел»;

16) у статті 54:

частину першу статті виключити;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. За правопорушення, передбачене пунктом 16 статті 50 цього Закону, працівники суб'єктів господарювання, об'єднань несуть адміністративну відповідальність згідно із законом»;

17) у статті 56:

у частині першій статті:

в абзаці другому слова «немає можливості» замінити словами «розпорядження, немає можливості, зокрема»;

абзац п'ятий після слова «рішення» доповнити словом «розпорядження»;

у частині третій слова «тридцятиденний строк» замінити словами «двомісячний строк»;

частину п'яту доповнити абзацом такого змісту:

«Нарахування пені зупиняється на час розгляду органом Антимонопольного комітету України заяви особи, на яку накладено штраф, про перевірку чи перегляд рішення у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції»;

після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

«8. Протягом п'яти днів з дня сплати штрафу суб'єкт господарювання зобов'язаний надіслати відповідно до Антимонопольного комітету України або його територіального відділення документи, що підтверджують сплату штрафу».

У зв'язку з цим частини восьму і дев'яту вважати відповідно частинами дев'ятою і десятою;

18) у тексті Закону слово «суд» у всіх відмінках замінити словами «господарський суд» у відповідному відмінку.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2596-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей

Цей Закон визначає загальні засади соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей, забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, які спрямовані на реалізацію бездомними громадянами і безпритульними дітьми прав і свобод, передбачених Конституцією України та чинним законодавством, створює умови для діяльності громадських та благодійних організацій, що працюють у сфері соціального захисту населення.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей

Законодавство України про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей ґрунтується на Конституції України і складається з цього Закону, законів України «Про соціальні послуги», «Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк», «Про охорону дитинства», «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» та інших нормативно-правових актів.

При вирішенні питань щодо соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей застосовуються норми міжнародного права та правила, встановлені міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 2. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

бездомність — соціальне становище людини, зумовлене відсутністю в неї жилого приміщення (будинку, квартири, кімнати тощо), яке б вона могла використовувати для проживання/перебування і в якому могла бути зареєстрованою;

безпритульність — стан людини, пов'язаний з неможливістю фактично проживати/перебувати в жилому приміщенні, на яке вона має право;

бездомна людина — людина, яка перебуває у соціальному становищі бездомності;

безпритульний — людина, яка перебуває у стані безпритульності;

профілактика бездомності і безпритульності — система заходів, спрямованих на усунення правових, соціальних та інших причин виникнення бездомності та безпритульності, запобігання їм, у тому числі заходів щодо зниження ризику втрати людьми прав на жилі приміщення і запобігання втраті цих прав, і на попередження виникнення негативних суспільних наслідків, пов'язаних з відсутністю в людей житла;

соціальне патрулювання — мобільна форма надання соціальних послуг, що здійснюється групою фахівців поза межами закладів для бездомних та безпритульних;

реінтеграція бездомних громадян і безпритульних дітей — система заходів, що спрямована на повернення бездомних громадян та безпритульних дітей до самостійного повноцінного життя;

заклади для бездомних громадян і безпритульних дітей — соціальні заклади, діяльність яких спрямована на допомогу бездомним громадянам і безпритульним дітям, їх підтримку та реінтеграцію;

переважне місцезнаходження бездомного і безпритульного — адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає;

безпритульні діти — діти, які були вимушені залишити або самі залишили сім'ю чи дитячі заклади, де вони виховувались, і не мають певного місця проживання;

діти, позбавлені батьківського піклування, — діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібранням у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошенням їх померлими, відбуванням покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами внутрішніх справ, пов'язаним з ухиленням від сплати аліментів та відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, яка перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також підкинуті діти, діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовилися батьки, та безпритульні діти.

Стаття 3. Основні принципи

Соціальний захист бездомних громадян і безпритульних дітей ґрунтується на принципах:

законності;

демократизму;

рівності громадян;

поваги до особистості;

визнання честі та гідності;

забезпечення основних прав і свобод людини.

Стаття 4. Межі дії Закону

Цей Закон поширюється на громадян України та осіб без громадянства, які постійно на законних підставах проживали і після втрати прав на жилі приміщення проживають на території України.

Стаття 5. Основні права та обов'язки бездомних громадян і безпритульних дітей

Бездомні громадяни і безпритульні діти мають право на:

повагу до їх гідності;

охорону здоров'я;

соціальний захист;

правову допомогу;

звернення відповідно до законодавства із заявами та скаргами до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

отримання інформації про свої права та обов'язки.

Бездомні громадяни і безпритульні діти також користуються іншими правами та свободами, що закріплені Конституцією і законами України.

Реалізація бездомними громадянами і безпритульними дітьми своїх прав не повинна завдавати шкоди національним інтересам країни, правам, свободам і законним інтересам інших громадян.

Бездомні громадяни і безпритульні діти зобов'язані дотримуватися Конституції і законів України, шанувати традиції та звичаї народу.

РОЗДІЛ II СИСТЕМА ОБЛІКУ ТА РЕЄСТРАЦІЇ БЕЗДОМНИХ ГРОМАДЯН І БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ

Стаття 6. Облік бездомних громадян і безпритульних дітей

З метою створення необхідних умов для забезпечення прав та свобод бездомних громадян і безпритульних дітей упроваджується їх облік.

Облік бездомних громадян здійснюється за їх переважним місцезнаходженням на підставі особистого звернення або їх виявлення.

Облік безпритульних дітей здійснюється відповідно до законів України «Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» та «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування».

Стаття 7. Органи, які здійснюють облік бездомних громадян і безпритульних дітей

Облік бездомних громадян за їх переважним місцезнаходженням здійснюється відповідними спеціалізованими закладами, що створюються органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади. Структура і режим роботи закладів обліку бездомних громадян повинні забезпечувати доступність обліку для бездомних громадян. Діяльність таких закладів регулюється положенням, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

При постановці на облік бездомні громадяни отримують посвідчення встановленого зразка.

Облік безпритульних дітей здійснюється службами у справах неповнолітніх місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Стаття 8. Реєстрація переважного місцезнаходження бездомних громадян

Реєстрація переважного місцезнаходження бездомних громадян здійснюється за юридичною адресою спеціалізованого закладу, який здійснює облік бездомних громадян, або інших закладів для цієї категорії осіб.

Стаття 9. Отримання та відновлення документів, що посвідчують особу бездомного громадянина і безпритульної дитини

Бездомні громадяни, які не мають паспортного документа, повинні разом із заявою про реєстрацію їх переважного місцезнаходження та посвідченням про постановку на облік звернутися до органів реєстрації для поновлення документів, що посвідчують особу.

Органи реєстрації в терміни, встановлені законодавством, повинні видати бездомному, який є громадянином України, паспорт громадянина України, а бездомному, який є особою без громадянства, — довідку, що підтверджує його статус.

Видача та поновлення документів безпритульних дітей здійснюються відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ III ПОПЕРЕДЖЕННЯ БЕЗДОМНОСТІ І БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ

Стаття 10. Просвітницькі та освітні заходи

З метою попередження бездомності і безпритульності в Україні у рамках відповідних програм проводяться освітні та просвітницькі заходи з інформуванням населення щодо норм законодавства з питань придбання, відчуження, оформлення і державної реєстрації прав на жилі приміщення та земельні ділянки, щодо інших правочинів, предметом яких є житло, стосовно обов'язків і відповідальності учасників житлових та суспільних правовідносин.

Зазначені освітні та просвітницькі заходи повинні формувати здатність громадян застосовувати норми законодавства для реалізації та захисту своїх прав на житло.

Стаття 11. Профілактика безпритульності серед дітей, які проживають у дитячих закладах, прийомних сім'ях, дитячих будинках сімейного типу, в опікунів, піклувальників

Дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування, а також повнолітнім особам з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які не мали жилих приміщень або втратили житло до свого влаштування в заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, передачі під опіку, піклування, після закінчення їх перебування в зазначених закладах, прийомних сім'ях, дитячих будинках сімейного типу, під опікою, піклуванням, а також після строкової служби в Збройних Силах України або після відбування покарання у виді позбавлення волі, обмеження волі або арешту, жилі приміщення надаються позачергово.

Стаття 12. Захист прав та інтересів дітей при вчиненні правочинів щодо жилих приміщень

Держава охороняє і захищає права та інтереси дітей при вчиненні правочинів щодо нерухомого майна.

Неприпустимо зменшення або обмеження прав і охоронюваних законом інтересів дітей при вчиненні будь-яких правочинів стосовно жилих приміщень.

Органи опіки та піклування здійснюють контроль за дотриманням батьками та особами, які їх замінюють, житлових прав і охоронюваних законом інтересів дітей.

Для здійснення будь-яких правочинів стосовно нерухомого майна, право власності на яке або право користування яким мають діти, потрібна попередня згода органів опіки та піклування. Посадові особи органів опіки та піклування несуть персональну відповідальність за захист прав і охоронюваних законом інтересів дітей при наданні згоди на вчинення правочинів щодо належного дітям нерухомого майна.

Стаття 13. Попередження бездомності серед осіб, які звільняються з установ виконання покарань

Попередження бездомності серед осіб, які звільняються з установ виконання покарань, здійснюється відповідно до Закону України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк».

РОЗДІЛ IV СИСТЕМА РЕІНТЕГРАЦІЇ БЕЗДОМНИХ ГРОМАДЯН І БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ

Стаття 14. Надання соціальних послуг бездомним громадянам

Соціальні послуги, передбачені Законом України «Про соціальні послуги», надаються бездомним громадянам відповідними закладами та за їх переважним місцезнаходженням шляхом здійснення соціального патрулювання.

Послуги можуть надаватись як на платній, так і на безоплатній основі.

Стаття 15. Заклади соціального захисту для бездомних громадян і безпритульних дітей

Закладами соціального захисту для бездомних громадян є:

будинок нічного перебування;

центр реінтеграції;

соціальний готель.

Заклади соціального захисту для бездомних громадян створюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності відповідно до потреб регіону.

Діяльність закладів соціального захисту для бездомних громадян регулюється Типовим положенням, затвердженим спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Закладами соціального захисту для безпритульних дітей є:

притулок для неповнолітніх служби у справах неповнолітніх;

центр соціально-психологічної реабілітації дітей служби у справах неповнолітніх.

Діяльність закладів соціального захисту для безпритульних дітей здійснюється відповідно до типових положень, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Будинок нічного перебування

Будинок нічного перебування — заклад соціального захисту для ночівлі (розміщення на ніч) бездомних громадян, прийом до якого не потребує попереднього медичного обстеження.

Стаття 17. Центр реінтеграції

Центр реінтеграції — заклад соціального захисту для бездомних громадян, діяльність якого спрямована на поступове повернення особи до самостійного повноцінного життя шляхом надання їй комплексу послуг (соціальних, психологічних, юридичних, медичних тощо) з урахуванням індивідуальних потреб.

Стаття 18. Соціальний готель

Соціальний готель — заклад соціального захисту перебування бездомних громадян, який має у своєму складі окремі номери (кімнати).

Розміщення та проживання бездомних громадян у соціальному готелі є платними.

Оплата за проживання в соціальному готелі може здійснюватися безпосередньо бездомним громадянином або іншою фізичною чи юридичною особою.

Стаття 19. Притулок для неповнолітніх служби у справах неповнолітніх

Притулок для неповнолітніх служби у справах неповнолітніх — заклад соціального захисту, створений для тимчасового перебування в ньому неповнолітніх віком від 3 до 18 років.

Стаття 20. Центр соціально-психологічної реабілітації дітей

Центр соціально-психологічної реабілітації дітей — заклад соціального захисту, що створюється для тривалого (стаціонарного) або денного перебування дітей віком від 3 до 18 років, які опинилися у складних життєвих обставинах, надання їм комплексної соціальної, психологічної, педагогічної, медичної, правової та інших видів допомоги.

Стаття 21. Фінансування заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних громадян і безпритульних дітей

Фінансування заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних громадян і безпритульних дітей, здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів. Додаткове фінансування здійснюється за рахунок залучення коштів об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій, благодійних організацій та фізичних осіб.

Органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади можуть надавати на конкурсних засадах бюджетні кошти для здійснення об'єднаннями громадян, підприємствами, установами, організаціями недержавної форми власності заходів, спрямованих на соціальний захист бездомних громадян і безпритульних дітей.

Правила проведення конкурсів на отримання бюджетних коштів для здійснення зазначених заходів встановлюються органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади.

Із переможцями конкурсу укладаються договори щодо умов і обсягу фінансування заходів та порядку їх проведення.

РОЗДІЛ V ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

2. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в шестимісячний термін з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативних актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2623-IV.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про відпустки»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про відпустки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4; 2000 р., № 51—52, ст. 449; 2004 р., № 6, ст. 38; 2005 р., № 9, ст. 178) такі зміни:

1) статтю 10 після частини сьомої доповнити новою частиною такого змісту:

«Працівникам, діти яких у віці до 18 років вступають до навчальних закладів, розташованих в іншій місцевості, за їхнім бажанням надається щорічна відпустка або її частина (не менш як 12 календарних днів) для супроводження дитини до місця розташування навчального закладу та у зворотному напрямі. За наявності двох або більше дітей зазначеного віку така відпустка надається окремо для супроводження кожної дитини».

У зв'язку з цим частини восьму — шістнадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою — сімнадцятою;

2) частину першу статті 25 доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) працівникам, діти яких у віці до 18 років вступають до навчальних закладів, розташованих в іншій місцевості, — тривалістю 12 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місцезнаходження навчального закладу та у зворотному напрямі. За наявності двох або більше дітей зазначеного віку така відпустка надається окремо для супроводження кожної дитини».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2622-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про запровадження мораторію на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей

Цей Закон спрямований на забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян України, запобігання можливим зловживанням під час провадження діяльності з випуску та проведення лотерей.

Стаття 1. Запроваджується мораторій на видачу ліцензій на провадження господарської діяльності з випуску та проведення лотерей, передбачену пунктом 29 статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299, № 45, ст. 377; 2005 р., № № 17—19, ст. 267), до прийняття закону про державне регулювання діяльності з випуску та проведення лотерей і грошових розіграшів.

Стаття 2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2630-IV.

■ ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 37 Закону України «Про державну службу»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Статтю 37 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 1995 р., № 34, ст. 268; 2003 р., № 14, ст. 97; 2005 р., № 2, ст. 32) після частини п'ятої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«Державним службовцям, які у період перебування на державній службі визнані інвалідами I та II груп, незалежно від причини інвалідності пенсія по інвалідності призначається в розмірах, передбачених частинами другою і п'ятою цієї статті, після припинення ними державної служби за наявності стажу державної служби не менше 10 років та страхового стажу, встановленого для призначення пенсії по інвалідності відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Якщо зазначені особи повертаються на державну службу, виплата пенсії по інвалідності припиняється на період до звільнення з роботи або досягнення ними граничного віку перебування на державній службі. У цьому разі, а також у разі продовження перебування зазначених осіб на державній службі без оформлення пенсії по інвалідності на умовах, передбачених частиною шостою цієї статті, вони мають право на одержання пенсії відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

У разі смерті особи у період перебування на державній службі за наявності у померлого годувальника стажу державної служби не менше 10 років непрацездатним членам сім'ї померлого годувальника, які були на його утриманні (при цьому дітям — незалежно від того, чи були вони на утриманні померлого годувальника), призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї у розмірі 70 відсотків суми заробітної плати померлого годувальника, на яку нараховувався збір на обов'язкове державне пенсійне страхування, з урахуванням норм частини п'ятої цієї статті, а на двох і більше членів сім'ї — 90 відсотків. До непрацездатних членів сім'ї належать особи, зазначені у статті 36 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Право на призначення пенсії у зв'язку з втратою годувальника на умовах, передбачених частиною восьмою цієї статті, мають також непрацездатні члени сім'ї померлої особи, яка отримувала пенсію за цим Законом».

У зв'язку з цим частини шосту—восьму вважати відповідно частинами десятою—дванадцятою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2593-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про телекомунікації»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У частині другій статті 3 Закону України «Про концесії» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 41, ст. 372; 2002 р., № 48, ст. 362; 2004 р., № 19, ст. 254):

1) абзац десятий виключити;

2) абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«надання телекомунікаційних послуг, у тому числі з використанням телемереж».

2. У статті 19 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405) слова «та Законом України «Про зв'язок» виключити.

3. У частині першій статті 3 Закону України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2004 р., № 13, ст. 181) слова «Про зв'язок» замінити словами «Про телекомунікації», «Про поштовий зв'язок».

4. У статті 2 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137) слова «Про зв'язок» замінити словами «Про поштовий зв'язок».

5. У Законі України «Про Національну систему конфіденційного зв'язку» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 103):

1) у статті 1:

у частині першій:

в абзацах другому—четвертому слова «система (мережа) зв'язку» в усіх відмінках і числах замінити словами «телекомунікаційна система (мережа)» у відповідному відмінку і числі;

в абзаці третьому слова «забезпечення зв'язку» замінити словами «забезпечення телекомунікацій (електрозв'язку)»;

абзац шостий виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«Терміни «оператор» та «мережа зв'язку» у цьому Законі вживаються відповідно у значенні термінів «оператор телекомунікацій» та «телекомунікаційна мережа», визначених у Законі України «Про телекомунікації»;

2) у частині першій статті 3 слова «Про зв'язок» замінити словами «Про телекомунікації»;

3) у статті 5:

частину першу виключити;

у частині другій слова «системи (мережі) зв'язку, їх стаціонарні» замінити словами «телекомунікаційні системи (мережі), їх фіксовані»;

4) у частині четвертій статті 7 слова «телефонного зв'язку та/або радіозв'язку» замінити словами «фіксованого та/або рухомого (мобільного) телефонного зв'язку».

6. У частині першій статті 3 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст.275) слова «Про зв'язок» замінити словами «Про телекомунікації».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
31 травня 2005 року.
№ 2599-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо зарахування до стажу роботи, який дає право на пенсію на пільгових умовах, часу проходження строкової військової служби

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Абзац другий пункту 1 статті 8 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2004 р., № 36, ст. 446) доповнити двома реченнями такого змісту: «Час проходження строкової військової служби зараховується до стажу роботи, що дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, якщо на момент призову на строкову військову службу особа навчалася за фахом у професійно-технічному навчальному закладі, працювала за професією або займала посаду, що передбачала право на пенсію на пільгових умовах до введення в дію Закону України «Про пенсійне забезпечення» або на пенсію за віком на пільгових умовах до набрання чинності Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Час навчання в професійно-технічному навчальному закладі і час проходження строкової військової служби, які зараховуються до пільгового стажу, не повинні перевищувати наявного стажу роботи, що дає право на пенсію на пільгових умовах».

2. Частину першу статті 2 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 33, ст. 270) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Час проходження строкової військової служби зараховується до стажу роботи, що дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, якщо на момент призову на строкову військову службу особа навчалася за фахом у професійно-технічному навчальному закладі, працювала за професією або займала посаду, що передбачала право на пенсію на пільгових умовах до введення в дію Закону України «Про пенсійне забезпечення» або на пенсію за віком на пільгових умовах до набрання чинності Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Час навчання в професійно-технічному навчальному закладі і час проходження строкової військової служби, які зараховуються до пільгового стажу, не повинні перевищувати наявного стажу роботи, що дає право на пенсію на пільгових умовах».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

2. Встановити, що особи, яким раніше призначено пенсії відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення», мають право на обчислення стажу з урахуванням положень цього Закону та відповідно на перерахунок пенсій.

3. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2636-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність із Цивільним кодексом України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину першу статті 126 Кримінально-процесуального кодексу України доповнити реченням такого змісту: «Накладення арешту на вклади зазначених осіб проводиться виключно за рішенням суду».

2. В абзаці сьомому частини третьої статті 5 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 6, ст. 37) слова «накладати арешт» замінити словами «на підставі рішення суду накладати арешт».

3. У статті 9 Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст. 44; 2002 р., № 17, ст. 117; 2003 р., № 24, ст. 154; 2004 р., № 11, ст. 140):

у пункті 9.3:

підпункт «а» підпункту 9.3.1 виключити;

доповнити підпунктом 9.3.9 такого змісту:

«9.3.9. Арешт активів у вигляді зупинення операцій на рахунку платника податків здійснюється за заявою податкового органу виключно на підставі рішення суду в порядку, передбаченому законодавством»;

підпункт 9.4.1 пункту 9.4 після слів «рішення про арешт активів» доповнити словами «(крім арешту у вигляді зупинення операцій на рахунку)».

4. Текст статті 59 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30) викласти у такій редакції:

«Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться на його рахунках, арешт на кошти та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, а також звільнення такого майна з-під арешту здійснюються виключно за рішенням суду.

Зупинення власних видаткових операцій банку за його рахунками, а так само зупинення видаткових операцій за рахунками юридичних або фізичних осіб здійснюється відповідно до законів України на підставі рішення суду. Операції за рахунками відновлюються за рішенням суду.

Забороняється накладати арешт на кореспондентські рахунки банку або зупиняти операції за цими рахунками.

Рішення суду про стягнення на кошти, які знаходяться на рахунках юридичних чи фізичних осіб, видаткові операції за якими зупинені уповноваженим органом, підлягають негайному і безумовному виконанню, за винятком випадків введення мораторію відповідно до цього Закону».

5. У пункті 5 частини першої статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 14, ст. 71; 2002 р., № 16, ст. 114) слова «зупиняти операції» замінити словами «на підставі рішення суду за поданням органів Фонду зупиняти операції».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2631-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 177 Сімейного кодексу України і статті 32 Цивільного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Сімейного та Цивільного кодексів України такі зміни:

1. У статті 177 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21—22, ст. 135):

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Батьки управляють майном, належним малолітній дитині, без спеціального на те повноваження. Батьки зобов'язані дбати про збереження та використання майна дитини в її інтересах.

Якщо малолітня дитина може самостійно визначити свої потреби та інтереси, батьки здійснюють управління її майном, враховуючи такі потреби та інтереси»;

доповнити після частини першої двома новими частинами такого змісту:

«2. Батьки малолітньої дитини не мають права без дозволу органу опіки та піклування вчиняти такі правочини щодо її майнових прав:

укладати договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, в тому числі договори щодо поділу або обміну житлового будинку, квартири;

видавати письмові зобов'язання від імені дитини;

відмовлятися від майнових прав дитини.

3. Батьки мають право дати згоду на вчинення неповнолітньою дитиною правочинів, передбачених частиною другою цієї статті, лише з дозволу органу опіки та піклування».

У зв'язку з цим частини другу—п'яту вважати відповідно частинами четвертою — сьомою;

частину сьому доповнити словами «та повернути доходи, одержані від управління її майном».

2. В абзаці другому частини другої статті 32 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40—44, ст. 356) слова «згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника» замінити словами «згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника і дозвіл органу опіки та піклування».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2620-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 18^3 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У частині першій статті 18^3 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2002 р., № 35, ст. 261; 2005 р., № 17—19, ст. 267) слова і цифри «віком до 16 років (учнів — до 18 років)» замінити словами і цифрами «віком до 18 років».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
2 червня 2005 року.
№ 2625-IV.

«Первый ХАБ мы уже проиграли...»

Грандіозний транзитний потенціал України як досі не використаний «актив» держави відображено у Програмі дій уряду, схваленій парламентом. Найдинамічнішою складовою транзитного потенціалу є авіаперевезення. По-перше, це величезний ринок (річний операційний прибуток двадцяти найбільших авіакомпаній світу дорівнює річному бюджету України). По-друге, авіаперевезення — лакмус ділової активності: кожен процент економічного зростання в країні обертається на 2,5 відсотка збільшення обсягів авіаперевезень. По-третє, образно висловлюючись, інвестиційні проекти до держави, в якій Президент України Віктор Ющенко обіцяв наймодернішу економіку Європи, прибувають через столичний аеропорт «Бориспіль» — у портфелях і мізках ділових партнерів.

З 2000 року в Україні обсяги авіаційних пасажироперевезень щорічно зростали. В першому кварталі поточного року зростання уповільнилося, і українські авіаперевізники прогнозують подальше зниження темпів розвитку галузі. Погіршення прогнозів пов'язане передовсім з обмеженою спроможністю українських аеропортів пропустити прямі і транзитні пасажиропотоки. І керівництво Державіаслужби в особі голови Миколи Марченка, і профільний комітет Верховної Ради України в особі Валерія Пустовойтенка переконані, що ключове питання галузі — це створення потужного вузлового аеропорту (ХАБу) на базі «Борисполя» і реконструкція інших українських міжнародних аеропортів.

Авіакомпанії всього світу, стратегія яких полягає у розвитку транзитних і трансферних перевезень, зацікавлені у розширенні і завантаженні власних транзитних терміналів (за принципом: всі гроші — додому). Європейські гранди авіабізнесу опанували «відкрите небо» об'єднаної Європи і тепер претендують на нові ринки. Air France з KLM в Росії фактично поклали на лопатки «Аерофлот», коли виставили на своїх напрямках вдвічі більші за обсягом і дешевші перевезення. Те саме очікує Україну. Наприклад, скоординованими можливостями Lufthansa і Austrian сьогодні пропонують в Україні щодня 600 крісел до трансконтинентальних ХАБів в Мюнхені, Франкфурті та Відні — вітчизняні перевізники «відпочивають».

Міністр транспорту Євген Червоненко на прес-конференції позаминулого тижня у Борисполі визнав, що Європейський Союз збільшує тиск на Україну, щоб вона приєдналася до політики «відкритого неба». Результати не забарилися. 3 червня Державіаслужба парафувала так звану «горизонтальну угоду» з ЄС, яка може бути підписана уже в жовтні. Це може потягти за собою перегляд міждержавних угод з кожною з країн ЄС — на користь європейських перевізників. Куди повезуть пасажирів глобальні компанії? До своїх ХАБів. Вітчизняним авіапідприємствам залишиться лише місія підвезення пасажирів з регіонів України до прибуткових рейсів «грандів». Далі — взагалі припинення далекомагістральних польотів, згортання внутрішньоукраїнської «стикувальної» програми, скорочення середньомагістральних рейсів. За цим — втрата тисяч високотехнологічних робочих місць, мільйонів бюджетних надходжень.

Що можуть сьогодні протиставити жорсткій системній конкуренції українські авіаперевізники? Державну підтримку? Ні. Сучасний аеропортовий сервіс? Ні. Вітчизняне «гніздо» авіагалузі — міжнародний аеропорт «Бориспіль» — уже сьогодні в пікові години приймає вдвічі більше пасажирів, ніж дозволяє його пропускна здатність. Не врятує і запропонована адміністрацією столичного аеропорту нова концепція розвитку. Її побіжний аналіз дає підстави для невтішного висновку: невдале розташування нового терміналу та пасажирська галерея «в нікуди» назавжди перекреслять транзитні можливості «Борисполя». Нікому ще не спало на думку будувати ХАБ, в якому саме лише рулювання зі злітно-посадкової смуги до терміналу забиратиме 40 хвилин!

Тим часом активно пробудовуватиметься Мюнхенський ХАБ, на розвиток якого уряд Німеччини надав величезний кредит, розшириться термінальний комплекс у Віденському аеропорту, збільшиться пропускна здатність Стамбульського ХАБу, 2007 року має бути введений в експлуатацію московський «Шереметьєво-3» і збільшить потужності аеропорт «Домодєдово». Отже, Богом дане Україні «перехрестя цивілізацій» з усіх боків буде перехоплене прагматичними конкурентами, якщо наша влада разом з вітчизняними учасниками ринку, що «завантажують» пасажиропотоками рідну Україну, терміново не виправлять хиби в концепціях і стратегіях.

Віктор ПУШКАРЕНКО.

«Марічці» — 50!

П'ятдесят років тому на карпатському небосхилі Буковини яскраво спалахнула зірка пісні «Марічка», якій судилося щасливе співоче довголіття. З нагоди ювілею цього легендарного твору в Національному палаці мистецтв «Україна» відбувся концерт «Там живе Марічка». В ньому взяли участь перші виконавці твору — Державний заслужений Буковинський ансамбль пісні і танцю, народний артист України Дмитро Гнатюк та інші мистецькі колективи і провідні співаки країни.

Глядачі тепло вітали батьків «Марічки» — поета Михайла Ткача і композитора Степана Сабадаша (на знімку).

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Футбол. Учора у штаб-квартирі УЄФА відбулося жеребкування пар першого і другого відбірних раундів Ліги чемпіонів. Київське «Динамо» стартує з другого - домашнім поєдинком з швейцарським клубом «Тюн» (26 або 27 липня). Матч у відповідь — 3 серпня.

* * *

57 мільйонів фунтів стерлінгів, які запропонував лондонський ФК «Челсі» керівництву «Мілана» за Андрія Шевченка, стали світовим рекордом у трансферних цінах. Якщо точніше, то Абрамович з компанією запропонували Берлусконі і його «сім'ї» 48,9 мільйона, а ще аргентинця Ернана Креспо, ціна якого — вісім мільйонів фунтів стерлінгів. Та все марно. Віце-президент ФК «Мілан» Адріано Гальяно вже вкотре повторив знайому фразу: «Шева не продається!».

Британська газета «Дейлі міррор» повідомляє, що в разі переходу Андрія Шевченка до «Челсі» форвард збірної України отримував би зарплату 150 тисяч фунтів стерлінгів (близько 1 380 000 гривень) на тиждень. Утім, до чого ці розмови? Адже наша зірка не продається.

* * *

Кубок конфедерацій (Німеччина). 1/2 фіналу. Сьогодні зустрічаються: Бразилія—Німеччина, завтра — Мексика—Аргентина.

Олімпізм. Наступного вівторка закінчується термін подачі заявок на проведення зимових Олімпійських ігор 2014 року. Днями про свої наміри офіційно заявила столиця Болгарії — Софія. До речі, це місто вже ходило в претендентах у 1992 і 1994 роках. Раніше заявки на проведення Олімпіади—2014 подали: Грузія, Корея (П'єонгчанг), Швеція (Остерсунд), Австрія (Зальцбург), Китай (Харбін).

Хокей. Став відомим календар стартових турів 14-го відкритого чемпіонату Білорусі.

8 вересня (четвер). «Юність» (Мінськ) — «Вітебськ», «Хімволокно» (Могилів) — «Хімік-СКА» (Новополоцьк), «Гомель» — «Металургс» (Ліепая), «Сокіл» (Київ) — «Рига-2000», «Німан» (Гродно) — «Керамін» (Мінськ), «Брест» — «Динамо» (Мінськ). **10 вересня (субота).** «Юність» — «Хімік-СКА», «Хімволокно» — «Вітебськ», «Гомель» — «Рига-2000», «Сокіл» — «Металургс», «Німан» — «Динамо», «Брест» — «Керамін».

Теніс. Лондон (Велика Британія). Вімблдонський турнір. У другому колі українська тенісистка Альона Бондаренко здолала росіянку Тетяну Панову (6:3, 2:6, 6:3) і вийшла до третього кола змагань.

В. Б.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Шановні акціонери ВАТ «Нива»!

Правління товариства повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 9 серпня 2005 року о 12:00 годині в приміщенні товариства за адресою: м. Вишневе, вул. Промислова. 10. Початок реєстрації акціонерів о 10:00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності товариства за 2004 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати діяльності товариства за 2004 рік.
3. Звіт спостережної ради про результати діяльності товариства за 2004 рік
4. Затвердження річного звіту товариства та балансу товариства за 2004 рік.
5. Про збільшення розміру статутного фонду (капіталу) товариства.
6. Про переобрання членів ліквідаційних комісій дочірніх підприємств.
7. Про переобрання членів спостережної ради товариства.

а) мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення статного фонду:

Статутний фонд збільшується з метою поповнення обігових засобів товариства;

Статутний фонд планується збільшити шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості. Мінімальний розмір збільшення статутного фонду 1 065 172,5 гривні (один мільйон шістдесят п'ять тисяч сто сімдесят дві гривні 50 копійок);

б) дані про кількість акцій, що випускаються додатково та їх загальна вартість:

додатково випускаються акції у кількості 202 890 штук, загальною вартістю 1 065 172,5 гривні (один мільйон шістдесят п'ять тисяч сто сімдесят дві гривні 50 копійок);

в) відомості про нову номінальну вартість акції: планується випустити акції існуючої номінальної вартості. Акції з новою номінальною вартістю не випускаються.

г) права акціонерів при додатковому випуску акцій:

акціонери товариства мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску. На першому етапі підписки акціонери товариства мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску у кількості пропорційно їх частці у статутному фонді товариства на дату прийняття рішення про емісію акцій. Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускаються додатково, протягом встановленого для цього терміну акціонер має подати на ім'я товариства, заяву про підписку на акції та сплатити їх відповідно до умов випуску.

д) дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються, для акціонерів, що реалізують своє переважне право:

дата початку підписки на акції: 26 вересня 2005 року (включно);

дата закінчення підписки на акції 29 вересня 2005 року (включно).

е) дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються, для інших акціонерів:

дата початку підписки на акції: 30 вересня 2005 року (включно);

дата закінчення підписки на акції: 04 жовтня 2005 року (включно).

є) порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаний зі зміною статутного фонду:

збитки відшкодовуються власникам акцій протягом одного місяця з дати прийняття рішення загальними зборами акціонерів.

проект змін до статуту товариства, пов'язаних із збільшенням статутного фонду: «4.1. Статутний фонд (капітал) Товариства становить 1 160 103 гривні (один мільйон сто шістдесят тисяч сто три гривні)».

Для участі у зборах представникам акціонерів необхідно мати при собі довіреність, оформлену відповідно до вимог законодавства та паспорт.

З документами, що стосуються порядку денного акціонери можуть ознайомитись за місцезнаходженням товариства.

Правління Товариства.

09.06.2005 р. Постановою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №43/405 - Товариство з обмеженою відповідальністю «Данко-2000» (м. Київ, вул. Раєвського, 23-а), ЄДРПОУ 31239120 визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Циганенко Олену Миколаївну, адреса: м. Київ, пр-т Перемоги, 25, кв. 109.

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград вул. Луначарського, 29) порушив справу №9/283 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Добровеличківське автотранспортне підприємство 13540» (27000, смт. Добровеличківка, вул. Шевченка, 2 Кіровоградської області, код ЄДРПОУ 031173346, МФО 323583, р/р 26007415520001 УДК м. Кіровоград.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шкуро С. А. (проживає: м. Київ, вул. Щорса, буд. 36-А, гурт. (адреса для листування: 01030, м. Київ, а/с 189), ліцензія АБ № 116129 від 14.12.2004 року.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 16.06.2005 р. за справою №15/18Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Дмитрівська» (85771, Донецька обл., с. Дмитрівка Волновахського р-ну, вул. Дзержинського, 51, п/р 26000303550474 у відділенні ПІБ м. Волноваха Донецької області, код ЄДРПОУ 30844790, МФО 334646) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шолохову Ірину Борисівну (ліцензія серія АБ №216743, адреса: 83003, м. Донецьк, пер. Ілліча, буд. 83-а, кв. 80).

ВАТ "Донецькобленерго" повідомляє про проведення відкритих торгів

1.Замовник торгів: **ВАТ "Донецькобленерго"**

1.1. Поштова адреса: **84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11.**

1.2. Контактні: **тел.(0624) 17-81-10, факс:17-81-15,**

E-mail: tender@don.donobl.db.energy.gov.ua.

2. Інформація про предмет закупівлі:

— механізм обліковий реверсивний на однофазний індукційний електролічильник типу СОІ 446 5-17 А в обсязі 40000 шт.

3.Місце та спосіб отримання тендерної документації:

84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11, к. 309, нарочним, поштою, ел. поштою.

4.Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:

84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11, к. 323, 11.00 05.07.05

5. Додаткова інформація — **тендерна документація платна.**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Будівельно — монтажний потяг №4" ЗАТ "Трест "Донбастрансбуд",

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП "Будівельно - монтажний потяг №4" ЗАТ "Трест "Донбастрансбуд": будівлі, споруди та обладнання виробничої бази, які знаходяться за адресою: м. Красноармійськ, вул. Аграрна,1, початкова ціна продажу - 119762,89грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 5988,15грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті 04 липня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 05 липня 2005р., о 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Будівельно - монтажний потяг №4" ЗАТ "Трест "Донбастрансбуд". Довідки за телефонами 304- 77-83, 304-37-21.

Інформація про додатковий випуск акцій Відкритого акціонерного товариства «МЕТАЛУРГМАШ»

1. Характеристика Емітента:

1.1 Повне та скорочене найменування.

Повне найменування — Відкрите акціонерне товариство «Металургмаш» (надалі Товариство), код ЄДРПОУ 05410719

Скорочене найменування — ВАТ «Металургмаш»

1.2. Місцезнаходження, номери телефону та факсу.

Місцезнаходження — Україна, 49083, м.Дніпропетровськ, вул.Собінова, 1

Номер телефону — (0562) 39-98-69, 39-98-67

1.3 Дата державної реєстрації акціонерного Товариства та орган, що здійснив його реєстрацію.

Відкрите акціонерне товариство «Металургмаш» засновано відповідно до спільного рішення Регіонального відділення Фонду державного майна України по Дніпропетровській області та орендарів Дніпропетровського дослідного заводу «Металургмаш» від 09 серпня 1993 року шляхом перетворення державного підприємства Дніпропетровський дослідний завод металургійного машинобудування «Металургмаш» у відкрите акціонерне товариство «Металургмаш» ввідповідно до Наказу регіонального відділення фонду Державного майна України по Дніпропетровській області від 21.06.1993р. №13/03 — РП.

Державна реєстрація Емітента здійснена Амур-Нижньодніпровською районною радою від 24.04.1995 року, розпорядження №548-р, реєстраційний №165

1.4 Предмет та цілі діяльності.

Основними видами діяльності Емітента є:

— Продаж і здавання в найм (в оренду) нерухомого майна виробничо-технічного та культурного призначення;

— Продаж і здавання в найм нерухомості невиробничого призначення;

— Здавання в найм інших машин та устаткування;

— Оптова торгівля;

— Придбання та оренда земельних ділянок;

— Проектно-вишукувальні роботи;

— Інжинірінг;

— Планування та підготовка території будівництва;

— Технічний нагляд за якістю будівництва, та інші.

Метою діяльності Товариства є отримання прибутку шляхом задоволення потреб громадян, державних, приватних та інших установ в продукції, та послугах в сферах, визначених предметом діяльності Товариства.

1.5 Розмір Статутного фонду (капіталу).

Статутний фонд Товариства становить 248 939,25 грн. (двісті сорок вісім тисяч дев'ятьсот тридцять дев'ять гривень 25 копійок). Статутний фонд сплачено повністю, державна частка відсутня.

1.6 Чисельність штатних працівників.

Чисельність штатних працівників станом на 31 березня 2005 року дорівнює 6 (шість) осіб.

1.7. Чисельність акціонерів.

Чисельність акціонерів станом на 31 березня 2005 року становить: фізичних осіб — 4522 (чотири тисячи п'ятьсот двадцять два), юридичних осіб —1 (одна).

2. Інформація про посадових осіб емітента, а саме Голову та членів виконавчого органу, голову та членів ради (Спостережної ради) Товариства, Голову Ревізійної комісії та головного бухгалтера.

Правління:

Голова Правління —Брежнев Євген Миколайович, 1974 року народження, освіта — вища, кваліфікація — економіст-фінансіст, виробничий стаж-14 років, на посаді Голови Правління — 2 роки.

Члени Правління:

Іваницька Ірина Вікторівна, 1960 року народження, освіта — вища, кваліфікація — економіст — математик, виробничий стаж — 23 роки, на посаді члена Правління — 4 роки, основне місце роботи — Головний бухгалтер Відкритого акціонерного Товариства «Металургмаш».

Натарова Олена Іванівна, 1963 року народження, освіта- середньо-технічна, кваліфікація — технолог, виробничий стаж — 21 рік, на посаді члена Правління — 7 років, основне місце роботи — начальник відділу праці та заробітної плати Відкритого акціонерного Товариства «Металургмаш».

Спостережна рада:

Голова Спостережної ради — Вулах Вікторія Олександрівна, 1965 року народження, освіта вища, кваліфікація — економіст-фінансіст. Виробничий стаж -18 років, на посаді Голови Спостережної ради — 1 рік, основне місце роботи — директор Закритого акціонерного Товариства «Алеф-Капітал».

Члени Спостережної ради:

Єлькіна Інга Володимирівна, 1974 року народження, освіта — вища, кваліфікація — інженер-технолог, виробничий стаж — 14 років, на посаді члена Спостережної ради — 1 рік, основне місце роботи- менеджер Товариства з обмеженою відповідальністю «Акварель».

Медвинський Михайло Юрійович, 1975 року народження, освіта — вища, кваліфікація — економіст-фінансіст, виробничий стаж -13 років, на посаді члена Спостережної ради — 1 рік, основне місце роботи- менеджер Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофорум».

Ревізійна комісія:

Голова ревізійної комісії- Речицький Олександр Юхимович, 1974 року народження, освіта — вища, кваліфікація — економіст-фінансіст, виробничий стаж -14 років, на посаді Голови Ревізійної комісії-6 років, основне місце роботи — фінансовий менеджер Торгово-виробничої корпорації «Алеф».

Головний бухгалтер:

Іваницька Ірина Вікторівна, 1960 року народження, освіта — вища, кваліфікація — економіст — математик, виробничий стаж — 23 роки, на посаді головного бухгалтера Відкритого акціонерного товариства «Металургмаш» — 4 роки.

3. Відомості про середньомісячну заробітну плату членів Виконавчого органу Товариства.

Члени виконавчого органу товариства не дали згоди на надання інформації про середню заробітну плату за останній квартал та завершенний фінансовий рік.

4. Перелік ліцензій (Дозволів) Емітента на провадження певних видів діяльності.

Товариство не одержувало ліцензій (Дозволів) на провадження певних видів діяльності.

5. Відомості про участь емітента в холдингових компаніях, концернах, асоціаціях тощо.

Емітент не приймає участі в холдінгових компаніях, концернах, асоціаціях.

6. Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більш ніж 10% статутного фонду (активів), у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва Емітента.

Емітент не має дочірніх підприємств, філій та представництв та не володіє більш ніж 10% статутного фонду (активів) юридичних осіб

7. Опис діяльності емітента станом на 31.03.2005.

7.1. Обсяг основних видів продукції, послуг або робіт, що здійснює Емітент (в тис.грн.).

Показник	2002 рік	2003 рік	2004 рік	За 1 квартал 2005 року
Здавання в найм приміщень	2939,4	1654,4	2293,1	564,1
Торгові операції з цінними паперами	923,1	1359,5	2000,4	500,6

7.2. Ринки збуту та особливості розвитку галузі, у якій здійснює діяльність Емітент.

Споживачами послуг Емітента є підприємства України. Особливості розвитку галузі, в якій здійснює діяльністьЄмітент, пов'язані з підвищенням конкурентної боротьби за ринки пропозицій надання нерухомості в оренду.

Ринок збуту послуг по здійсненню орендних операцій та торгівельної діяльності знаходиться тільки в межах України. В галузі надання орендних послуг конкурентоспроможність підприємства залежить від стану будівль та споруд, обладнання, теплопостачання електроенергетичного забеспечення, водопостачання та каналізації, наявності систем вентиляції та кондиціонування.

7.3. Обсяги та напрямки інвестиційної діяльності Емітента.

Станом на 31.03.2005року Емітент здійснює інвестиційну діяльність в ТПК «Алеф», в обсязі 3,0 тисячі гривень.

7.4. Політика щодо досліджень та розробок.

Дослідження та розробки не проводились

8. Можливі фактори ризику в діяльності емітента.

В діяльності емітента можливі наступні фактори ризику:

— нестабільність економічної ситуації;

— нестабільність законодавства України;

— стихійні лиха та інші форс-мажорні обставини.

9. Перспективи діяльності емітента на поточний та наступний роки.

Планується новий вид діяльності підприємства, а саме: купівля легкового автотранспорту та здавання його в оренду юридичним та фізичним особам

10. Проміжна фінансова звітність.

Проміжною фінансовою звітністю за звітний період, що передував кварталу, у якому подаються документи для реєстрації інформації про випуск акцій, є звітність за 1 квартал 2005 року.

10.1 Баланс на 31 березня 2005 року.

Форма №1

АКТИВ	Код рядка	На початок звітного періоду (тис.грн.)	На кінець звітного періоду (тис.грн.)
1. НЕОБОРОТНІ АКТИВИ			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	7,7	7,5
первісна вартість	011	12,7	12,7
накопичена амортизація	012	5,0	5,2
Незавершене будівництво	020	12,6	7014,3
Основні засоби			
залишкова вартість	030	32076,2	32653,7
первісна вартість	031	43186,4	44171,8
Знос	032	11110,2	11518,1
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045	3,0	3,0
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом 1	**080**	**32099,5**	**39678,5**
II. ОБОРОТНІ АКТИВИ			
Запаси:			
Виробничі запаси	100	105,4	1,1
тварини на вирощуванні та відгодівлі	110		
незавершенне виробництво	120		
готова продукція	130		
Товари	140		
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	135,0	247,2
первісна вартість	161	135,0	247,2
резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	3235,0	4708,0
за виданними авансами	180		
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
інша поточна дебіторська заборгованість	210	11,9	11,9
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	164,3	20,6
в іноземній валюті	240		
Інші оборотні активи	250		
Усього за розділом II	**260**	**3651,6**	**4988,8**
III. ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	**270**	**3,3**	**36,3**
БАЛАНС	**280**	**35754,4**	**44703,6**

ПАСИВ	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
I.ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Статутний капітал	300	248,9	248,9
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330	17860,8	17860,8
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	-370,7	-367,7
Неоплачений капітал	360		
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом I	**380**	**17739,0**	**17742,0**
II. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНИХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Усього за розділом II	**430**		
III. ДОВГОСТРОКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом III	**480**		
IV. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Кроткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520	7916,0	17974,2
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	10095,8	8505,4
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550		
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	0,6	0,1
з оплати праці	580	3,0	1,9
з учасниками	590		
із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610		480,0
Усього за розділом IV	**620**	**18015,4**	**26961,6**
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
БАЛАНС	**640**	**35754,4**	**44703,6**

10.2. Звіт про фінансові результати за 3 місяці 2005 року

Форма №2

Найменування показника	Код рядка	За звітний період (тис.грн.)	За попередній період (тис.грн.)
I.ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ			
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів. Робіт, послуг)	010	676,9	503,1
Податок на додану вартість	015	112,8	83,9
Акцизний збір	020		
Рентна плата	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	564,1	419,2
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	557,5	442,6
Валовий:		6,6	
Прибуток	050		23,4
Збиток	055		
Інші операційні доходи	060		
Адміністративні витрати	070	256,4	81,3
Витрати на збут	080	1,2	2,6
Інші операційні витрати	090	243,7	325,5
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
Прибуток	100		
Збиток	105	494,7	432,8
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	500,0	454,5
Інші доходи	130	0,6	1,3
Фінансові витрати	140		
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160	2,9	10,3
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
Прибуток	170	3,0	12,7
Збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180		
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
Прибуток	190	3,0	12,7
Збиток	195		
Надзвичайні:			
Доходи	200		
Витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий:			
Прибуток	220	3,0	12,7
Збиток	225		
II.ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ			
Матеріальні затрати	230	136,1	158,4
Витрати на оплату праці	240	7,5	10,9
Відрахування на соціальні заходи	250	3,1	4,1
Амортизація	260	407,9	258,9
Інші операційні витрати	270	2,9	10,3
Разом	280	557,5	442,6
III.РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ			
Середньорічна кількість простих акцій	300	47417	47417
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	47417	47417
Чистий прибуток (збиток), що приподає на одну просту акцію	320	0,06327	0,26784
Скоригований чистий прибуток (збиток), що приподає на одну просту акцію	330	0,06327	0,26784
Дивіденди на одну просту акцію	340		

11. Річна фінансова звітність.

11.1. Баланс на 31 грудня 2004 року.

Форма №1

АКТИВ	Код рядку	На початок звітного періоду (тис.грн.)	На кінець звітного періоду (тис.грн.)
1. НЕОБОРОТНІ АКТИВИ			
Нематеріальні активи:			
Залишкова вартість	010	8,8	7,7
Первісна вартість	011	12,7	12,7
Накопичена амортизація	012	3,9	5,0
Незавершене будівництво	020	1,7	12,6
Основні засоби			
Залишкова вартість	030	17323,9	32076,2
Первісна вартість	031	27223,1	43186,4
Знос	032	9899,2	11110,2
Довгострокові фінансові інвестиції:			
Які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
Інші фінансові інвестиції	045	3,0	3,0
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом 1	**080**	**17337,4**	**32099,5**
II. ОБОРОТНІ АКТИВИ			
Запаси:			
Виробничі запаси	100	130,4	105,4
Тварини на вирощуванні та відгодівлі	110		
Незавершенне виробництво	120		
Готова продукція	130		
Товари	140		
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи послуги:			
Чиста реалізаційна вартість	160	229,6	135,0
Первісна вартість	161	229,6	135,0
Резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
З бюджетом	170	112,4	3235,0
За виданними авансами	180		
З нарахованих доходів	190		
Із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	16,3	11,9
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
В національній валюті	230	114,6	164,3
В іноземній валюті	240		
Інші оборотні активи	250		
Усього за розділом II	**260**	**603,3**	**3651,6**
III. ВИТРАТИ МАЙБУТНІХ ПЕРІОДІВ	270	14,0	3,3
БАЛАНС	**280**	**17954,7**	**35754,4**

ПАСИВ	Код рядку	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
I.ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Статутний капітал	300	248,9	248,9
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330	17860,8	17860,8
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	-373,9	-370,7
Неоплачений капітал	360		
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом I	**380**	**17735,8**	**17739,0**
II. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНИХ ВИТРАТ І ПЛАТЕЖІВ			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Усього за розділом II	**430**		
III. ДОВГОСТРОКОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом III	**480**		
IV. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Кротокострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520	70,0	7916,0
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	92,3	10095,8
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
З одержаних авансів	540		
З бюджетом	550	52,6	
З позабюджетних платежів	560		
Зі страхування	570	1,0	0,6
З оплати праці	580	3,0	3,0
З учасниками	590		
Із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610		
Усього за розділом IV	**620**	**218,9**	**18015,4**
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
БАЛАНС	**640**	**17954,7**	**35754,4**

11.2. Звіт про фінансові результати за 2004 рік.

Форма №2

СТАТТЯ	Код рядка	За звітний період (тис.грн.)	За попередній період (тис.грн.)
I.ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ			
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів. робіт, послуг)	010	2751,7	1985,3
Податок на додану вартість	015	458,6	330,9
Акцизний збір	020		
Рентна плата	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	2293,1	1654,4
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	3227,7	2635,6
Валовий:			
Прибуток	050		
Збиток	055	934,6	981,2
Інші операційні доходи	060		
Адміністративні витрати	070	606,0	272,1
Витрати на збут	080	9,0	7,4
Інші операційні витрати	090	341,9	95,6
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
Прибуток	100		
Збиток	105	1891,5	1356,3
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	8,1	1344,9
Інші доходи	130	1992,3	14,6
Фінансові витрати	140		
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160	105,7	
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
Прибуток	170	3,2	3,2
Збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180		
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
Прибуток	190	3,2	3,2
Збиток	195		
Надзвичайні:			
Доходи	200		
Витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий:			
Прибуток	220	3,2	3,2
Збиток	225		
II.ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ			
Матеріальні затрати	230	583,5	
Витрати на оплату праці	240	42,9	44,2
Відрахування на соціальні заходи	250	17,1	16,7
Амортизація	260	1231,0	1309,1
Інші операційні витрати	270	290,9	1304,9
Разом	280	2165,4	2674,9
III.РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ			
Середньорічна кількість простих акцій	300	47417	47417
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	47417	47417
Чистий прибуток (збиток), що приподає на одну просту акцію	320	0,06749	0,06749
Скоригований чистий прибуток (збиток), що приподає на одну просту акцію	330	0,06749	0,06749
Дивіденди на одну просту акцію	340		

12. Дані про випуск акцій.

12.1 Рішення про випуск акцій.

Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів, які відбулися 08 травня 2005 року (протокол загальних зборів №33). Кількість акціонерів за реєстром на день скликання зборів — 4508 (чотири тисячі пятьсот вісім), присутні на зборах 24 (двадцять чотири) акціонери та їх представники, які володіють 37 811 (тридцять сім тисяч вісімсот одинадцять) акціями, що становить 79,74 відсотків загальної кількості голосів акціонерів Товариства. Голосували «за» рішення щодо збільшення статутного капіталу Емітента 37 534 (тридцять сім тисяч п'ятьсот тридцять чотири) голоси, що становить 99,27% відсотків присутніх на зборах, «проти» — 137 (сто тридцять сім) голосів, що становить 0,36% відсотків присутніх на зборах; «утрималося» — 134 (сто тридцять чотири) голоси, що становить 0,35% відсотків присутніх на зборах; не брали участі у голосуванні 6 голосів, що становить 0,02 відсотків.

12.2. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити підписку.

Загальна номінальна вартість акцій на які планується здійснити підписку становить 5 000 100,00 грн. **(П'ять мільйонів сто гривень 00 копійок).**

12.3. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від випуску акцій: придбання легкового автотранспорту — 100% фінансових ресурсів, залучених від випуску акцій.

12.4. Зобов'язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску акцій для покриття збитків Товариства.

Емітент зобов'язується не використовувати кошти, залучені від випуску акцій для покриття збитків Товариства.

12.5. Кількість акцій по типах та категоріях.

Емітент випускає 952 400 простих імених акцій. Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

12.6. Форма випуску акцій.

Акції випускаються в документарній формі.

12.7. Перелік засновників, із зазначенням кількості, типу і категорій акцій, якими вони володіють.

Засновником Товариства є держава в особі Регіонального відділення Фонду державного майна України по Дніпропетровській області та організація орендарів Дніпропетровського дослідного заводу «Металургмаш».

Станом на 08.05.2005 року акції Товариства знаходяться у власності фізичних та юридичних осіб. У державній власності акцій немає. У організації орендарів Дніпропетровського дослідного заводу «Металургмаш» акцій немає.

12.8. Права, що надаються власникам простих іменних акцій.

Власники простих іменних акцій мають право:

1) брати участь в управлінні справами Товариства шляхом участі та голосування на загальних зборах особисто або через своїх повноважних представників;

2) отримувати інформацію про діяльність Товариства, якщо така інформація не носить характеру інформації з обмеженим доступом (конфіденційної або таємної);

3) брати участь у розподілі прибутку Товариства та одержувати його частку (дивіденди);

4) використовувати переважне право на придбання акцій нових випусків;

5) вийти із Товариства шляхом відчуження належних йому акцій;

6) одержувати при ліквідації Товариства частку грошових коштів, отриманих від продажу його майна, що залишилися після розрахунків по оплаті праці працівників, розрахунків з бюджетом та кредиторами пропорційно до частки кожного акціонера у статутному капіталі Товариства;

7) вимагати обов'язкового викупу Товариством всіх або частини належних йому акцій у випадках та в порядку, передбачених чинним законодавством України та рішенням загальних зборів;

8) передавати нележні їм акції Товариства у заставу, тільки за письмовою згодою усіх акціонерів Товариства;

9) вільно розпоряджатися акціями, що їм належать, в порядку встановленому чинним законодавством України.

12.9 Номінальна вартість акцій.

Номінальна вартість однієї акції становить 5,25 грн. (П'ять гривень 25 копійок).

12.10. Серії та порядкові номери

Акції планується випустити серією А за номерами від №47 418 до №999 817.

12.11. Адреси місць, дати початку та закінчення проведення першого етапу підписки на акції.

Підписка здійснюється в два етапи та триває 21 (двадцять один) календарний день. Перший етап підписки на акції додаткового випуску акцій товариства проводиться за адресою: Україна, 49083, м.Дніпропетровськ, вул.Собінова,1; тел. (0562) 39-97-98, 39-98-67. Перший етап триває 15 (п'ятнадцять) календарних днів, починається з 05.07.2005 року та закінчується 19.07.2005 року включно.

12.12. Адреси місць, дати початку та закінчення проведення другого етапу підписки на акції.

Другий етап підписки на акції додаткового випуску Товариства проводиться за адресою

Україна, 49083, м.Дніпропетровськ, вул.Собінова,1; тел. (0562) 39-97-98, 39-98-67. Другий етап триває 6 (шість) календарних днів, починається з 20.07.2005 року та закінчується 25.07.2005 року включно.

12.13. Запланований курс продажу акцій.

Запланований курс продажу акцій 5,25 гривень, що становить їх номінальну вартість.

12.14. Відомості щодо ринкової вартості акцій.

Акції на біржах, позабіржових торгівельно-інформаційних системах та позабіржовому ринку не виставлялися, відомостей щодо ринкової вартості акцій Емітент немає.

12.15. Докладний опис порядку підписки на акції та їх оплати.

Усі акціонери товариства мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статуному капіталі на дату прийняття рішення про емісію акцій. Підписку на акції здійснює Емітент.

Підписка на акції Товариства здійснюється у два етапи:

На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що

випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному капіталі на дату прийняття рішення про випуск акцій.

Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній частці акціонера у статутному фонді на дату прийняття рішення про випуск акцій, протягом першого етапу підписки подається заява на придбання акцій, укладається договір підписки на акції додаткового випуску і здійснюється оплата акцій відповідно до умов випуску, викладених у цій інформації.

Кількість акцій, яку бажає придбати акціонер під час реалізації ним свого переважного права, в разі якщо вона не є цілим числом, округляється до цілого числа в бік зменшення за арифметичними правилами.

Підписка триває 21 (двадцять один) календарних днів за адресою: 49083, м.Дніпропетровськ. вул.Собінова,1.

Перший етап триває 15 (п'ятнадцять) календарних днів, починається з 05.07.2005 року та закінчується 19.07.2005 року о 16.00 годині включно.

Акції, що не реалізовані на першому етапі підписки, підлягають реалізації на другому етапі підписки.

З дня, наступного за днем закінчення першого етапу підписки, на вимогу акціонера або іншого інвестора Емітент надає інформацію про кількість акцій, на які здійснена підписка на першому етапі.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери товариства. У першу чергу задовольняються (в порядку черговості у залежності від дати та часу надходження) заяви акціонерів на придбання акцій додаткового випуску у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонер реалізував своє переважне право. Заяви інших інвесторів на придбання акцій додаткового випуску задовольняються після задоволення заяв акціонерів.

Другий етап підписки починається на наступний день після закінчення першого етапу та триває 6 (шість) календарних днів, починається 20.07.2005 року та припиняється 25.07.2005 року о 16.00 години.

Особи, які бажають підписатися на акції додаткового випуску акцій Емітента протягом відповідного етапу підписки (на якому вони мають право придбати акції), подають заяву у довільній формі, але з обов'язковим зазначенням прізвища, ім'я та по батькові — для фізичних осіб або назви та коду за ЄДРПОУ — для юридичних осіб, кількості акцій, на яку особа бажає підписатися.

Заява від фізичної особи підписується особисто або уповноваженим представником фізичної особи. У разі подання заяви представником акціонера, до заяви додаються документи, що підтверджують повноваження такого представника відповідно до чинного законодавства.

Заява від юридичної особи підписується керівником або уповноваженою ним особою та завіряється печаткою. Повноваження керівника підтверджує витяг зі Статуту в частині повноважень директора та Наказ про призначення директором підприємства., установи, організації.

Заяви про підписку на акції реєструються в обліковому журналі відповідно до черговості їх надходження.

Для кожного етапу підписки подається окрема заява.

Заява про підписку на акції на тому чи іншому етапі підписки повинна бути подана в терміни проведення відповідного етапу підписки. Заяви, які надійшли до Емітента не в межах проведення того чи іншого етапу підписки Емітентом не розглядаються та в обліковому журналі не реєструються.

Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки, не розглядаються.

Факт подання заяви вважається бажанням з боку акціонера (або іншого інвестора) придбати акції, а факт прийняття Емітентом заяви,реєстрації її в журналі, укладання договору підписки на акції, отримання Емітентом 100% вартості акцій та видача тимчасового свідоцтва є підтвердженням підписки на акції цим акціонером (інвестором).

Акції оплачуються грошовими коштами.

Оплата за акції здійснюється у національній валюті України — гривні.

Особи, які висловили бажання придбати акції, укладають з Емітентом Договір підписки на акції додаткового випуску, згідно з яким вони зобов'язані внести або перевести кошти на нижче наведений поточний рахунок ВАТ «Металургмаш» (для юридичних та фізичних осіб): код ЄДРПОУ 05410719 в ЗАТ «Агробанк», р/р 26003001000036, МФО 307123, з призначенням платежу «Внесок в оплату за акції додаткового випуску ВАТ «Металургмаш», оплату у розмірі 100% вартості акцій, на які вони підписалися. Кошти від осіб бажаючих придбати акції додаткового випуску повинні бути зараховані на рахунок Емітента протягом двох банківських днів після укладання договору але в межах першого етапу підписки, не пізніше 16.00 годин 19.07.2005 року.

На другому етапі підписки кошти від осіб бажаючих придбати акції додаткового випуску повинні бути зараховані на рахунок Емітента — до 16.00 годин наступного банківського дня за днем укладання договору про підписку на акції додаткового випуску. Кошти від осіб, які уклали договір про підписку на акції додаткового випуску 25.07.2005 року повинні бути зараховані на рахунок Емітента не пізніше 16:00 годин 25.07.2005 року.

Фактом оплати за акції на які підписались особи, вважається зарахування коштів на поточний рахунок Емітента 100% вартості акцій. Після цього особи, які уклали Договір підписки на акції з Емітентом про підписку на акції додаткового випуску Емітента та кошти від яких зараховані на розрахунковий рахунок Емітента в строки встановлені в даній інформації, отримують тимчасове свідоцтво про підтвердження внеску. Особи, кошти від яких надійшли з порушеннями умов оплати, встановленими в даній інформації, не вважаються такими, що підписались та договір на придбання акцій додаткового випуску з ними вважається розірваним.

У випадку порушення особою, що бажає придбати акції термінів в порядку оплати за акції, Емітент має право реалізувати акції, на які вона підписалась іншим особам, а кошти, які отримані Емітентом від осіб з порушенням термінів їх оплати, повертаються особам у порядку визначеному договором про підписку на акції додаткового випуску протягом тридцяти днів з моменту прийняття відповідного рішення Правлінням.

У разі неможливості проведення підписки на акції додаткової емісії у строки, що вказані в рішенні про випуск акцій, та інформації про додаткову емісію акцій, Правлінню надаються повноваження вносити зміни до інформації про випуск акцій додаткової емісії, що стосуються початку підписки та строків проведення підписки. Зміни до інформації щодо перенесення строків підписки підлягають реєстрації у Державній комісії з цінних паперів та фондової ринку та опублікуванню у порядку та у строки, передбачені чинним законодавством.

У разі відмови від випуску акцій, додатковий випуск вважається таким, що не відбувся.

Договори, укладені з Емітентом про підписку на акції додаткового випуску, анулюються та кошти отримані за договорами протягом 30 (тридцяти) днів з моменту прийняття відповідного рішення загальними зборами акціонерів повертаються особам, які підписалися на акції додаткового випуску Емітента.

12.16. Порядок реалізації акціонерами свого переважного права на придбання акцій додаткового випуску Товариства.

Усі акціонери товариства мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статуному капіталі на дату прийняття рішення про емісію акцій.

На першому етапі реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості пропорційній їх частці у статутному капіталі на дату прийняття рішення про випуск акцій.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери Емітента.

Для реалізації свого переважного права на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній частці акціонера у статутному фонді на дату прийняття рішення про випуск акцій, протягом встановленого терміну підписки подається заява на придбання акцій, укладається договір підписки на акції додаткового випуску і здійснюється оплата акцій відповідно до умов випуску.

Під час реалізації акціонерами свого переважного права Емітент не може обмежувати використання грошових коштів, як форми оплати акцій додаткового випуску.

12.17 Дії, що проводяться в разі перевищення (недосягнення) рівня запланованої підписки на акції або дострокового її закінчення.

Перевищення або недосягнення запланованого рівня підписки на акції не допускається.

У випадку, якщо обсяг підписки досягнутий на запланованому рівні, підписка Припиняється за рішенням Правління Товариства, але в будь-якому разі не раніше закінчення першого етапу підписки.

У випадку недосягнення запланованого рівня підписки на акції, що додатково випускаються, додатковий випуск вважається таким, що не відбувся.

Договори, укладені з Емітентом про підписку на акції додаткового випуску, анулюються та кошти отримані за договорами протягом 30 (тридцяти) днів з моменту прийняття відповідного рішення загальними зборами акціонерів повертаються особам, які підписалися на акції додаткового випуску Емітента.

12.18. Найменування торговця цінними паперами.

Розміщення акцій здійснюватиметься Емітентом самостійно, послуги торговців цінними паперами для розміщення акцій додаткового випуску використовуватися не будуть і, відповідно, угоди з ними укладатися не будуть.

12.19. Терміни, порядок та адреси місць виплати дивідендів за підсумками року.

Дивіденди сплачуються один раз на рік за підсумками календарного року з чистого прибутку Товариства, який залишається в розпорядженні Товариства, на підставі рішення загальних зборів акціонерів Товариства. Виплата дивідендів акціонерам проводиться Товариством особисто грошовими коштами за місцем знаходження Товариства або поштовим переказом за адресою акціонерів у строки визначені загальними зборами, на яких прийняте рішення про їх виплату.

За підсумками 2004 року дивіденти не нараховувались і не виплачувались.

Адреса виплати дивідентів: Україна, м.Дніпропетровськ, вул.Собінова, 1, ВАТ «Металургмаш».

13. Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів Товариства.

На підставі свідоцтва про реєстрацію випуску акцій №53/1/94 від 10.02.1994 року, виданого Міністерством фінансів України, Товариством було випущено 47417 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 525000,00 (п'ятсот двадцять п'ять тисяч карбованців) карбованців кожна на загальну суму 24 893 925 000,00 (двадцять чотири мільярди вісімсот дев'яносто три мільйони дев'ятсот двадцять п'ять тисяч карбованців) карбованців. У зв'язку з визначенням форми випуску акцій як документарна, було здійснено обмін свідоцтва на №107/04/1/01 від 29.10.2001 року.

2. На підставі Свідоцтва про реєстрацію випуску акцій №107/04/1/01 від 29.10.2001 року, виданого ДТУДКЦПФР, Товариством було випущено 47417 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 5,25 (п'ять гривень 25 копійок) гривень кожна на загальну суму (248 939,25)гривень. Всі акції Товариства повністю розміщені.

Інші цінні папери не випускались.

14. Кількість акцій, що перебувають у власності членів виконавчого органу та перелік осіб, частки яких у статутному фонді перевищує 5%:

14.1. Кількість акцій, що знаходяться у власності членів виконавчого органу Товариства (станом на 08.05.2005 року).

Члени виконавчого органу не володіють акціями Товариства.

14.2. Перелік осіб, частки яких у статутному фонді Товариства перевищують 5% (станом на 08.05.2005 року).

Найменування зареєсрованої особи Кількість акцій Частка від статутного фонду,%.

Закрите акціонерне товариство «Алеф-Капітал» 35847 75,59.

15. Відомості про реєстратора:

Реєстратором товариства є Товариство з обмеженою відповідальністю «Реєстраторська компанія «Варіант», код ЄДРПОУ 31687501, ліцензія АБ №124888 від 14.01.2005; 49000, м.Дніпропетровськ. вул.Барикадна. 21Б, тел/факс (0562) 31-99-95.

16. Дані про відповідальних за інформацію про випуск акцій осіб.

1. ВАТ «Металургмаш», резидент України, код ЄДРПОУ 05410719, місцезнаходження — Україна, 49083, м.Дніпропетровськ, вул.Собінова, 1, тел. (0562) 39-98-69, 39-98-67. Голова Правління Брежнев Євген Миколайович, головний бухгалтер Іваницька Ірина Вікторівна.

2. ПП Приватна аудиторька фірма «Аудит — профі», свідоцтво про внесення до реєстру суб'єктів аудиторької фірми №0080, видане 26.01.2001 на підставі рішення Аудиторської палати України №98. Незалежний аудитор ПП ПАФ «Аудит-Профі» Панов Сергій Іванович.

17. Дані щодо бірж або позабіржових торгівельно-інформаційних систем, на яких продавались або продаються цінні папери Товариства.

Цінні папери не продавалися та не продаються на біржах та позабіржових торгово- інформаційних системах.

18. Дані щодо осіб, відповідальних за проведення аудиту Товариства.

Приватне підприємство «Приватна аудиторька фірма «Аудит — профі», свідоцтво про внесення до реєстру суб'єктів аудиторької фірми №0080, видане 26.01.2001 на підставі рішення Аудиторської палати України №98. Незалежний аудитор ПП ПАФ «Аудит-профі» Панов Сергій Іванович

19. Відомості про санування Товариства або порушення справ про його банкрутство.

19.1. Інформація про порушення справи про банкрутство ВАТ «Металургмаш».

Справи про банкрутство ВАТ «Металургмаш» не порушувались.

Голова Правління Відкритого
акціонерного товариства «Металургмаш» ____________________ ***БРЕЖНЕВ Є.М.***

Незалежний аудитор
Приватного підприємства
«Приватна аудиторька фірма «Аудит — профі» ____________________ ***ПАНОВ С.І.***

Філія Агентства з питань банкрутства в Львівській області та ліквідатор Бобров В. Р., 25 липня 2005 року о 10:00 год. проводять аукціон з продажу майна банкрута - ВАТ «Інформаційно-ресурсний центр Львівського АПК», яке знаходиться за адресою : м. Львів, вул. Пекарська, 12/1 , й саме:

1. Шафи холодильні ШХ-1М, 5 шт. - заг. вартість 2 716,56 грн.; 2. Сувеніри з анімаційного скла, 13 984 шт. - заг. вартість 16 445,18 грн.; 3. Вироби з кришталю: вази - 28 шт., салатниці - 46 шт., склянки 748 шт. - заг. вартість 1 970,39 грн.; 4. Автотранспортні запчастини: вал опору - 1 шт., вал БМД 84.602 -20 шт., кільця гумові - СМД 60 - 540 шт., кронштейн - 4 шт., ніж плуга - 7 шт. - заг. вартість 485,59 грн. Загальна вартість: 21 617,72 грн. у т. ч. ПДВ.

5. Радіотелефон SENAO SN-258 - вартість 35,00 грн.; 6. Комп'ютер INTEL 8086 - вартість 42,00 грн.; 7. Леміш переднього плуга 2 шт. заг. вартість 33,60 грн. Загальна вартість: 110,60 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 5 % від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн., для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області №260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ - 26254583 не пізніше ніж за три календарних дні до початку проведення аукціону.

Заявки на участь у аукціоні приймаються за адресою: м. Львів, вул. ак. Сахарова, 33, 4-й пов., з 10:00 до 17:00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення аукціону. Аукціон буде проводитись за адресою: м. Львів, вул. ак. Сахарова, 33, 4-й пов.

Додаткова інформація за тел.: 8 (0322) 244-32-66, 240-24-33.

Постановою Господарського суду Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) від 09 червня 2005 р. по справі №8/33 Приватне підприємство «Будметал» (код ЄДРПОУ 32544163, 33000, м. Рівне, провул. Дворецький, буд. 57, кв. 55) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура на підставі статті 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено Панчук Емму Василівну.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.07.2005 року нових роздрібних тарифів на електроенергію без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	188,94	272,44	Електрифікований залізничний транспорт	188,94	272,44
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	188,94	272,44	Непромислові споживачі	188,94	272,44
			Виробничі с\г споживачі	188,94	272,44

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 20.12.01р. №1241 нічний період – 0,3; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 22.05.00 р. № 533 нічний період – 0,4; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	160,34	Постанова НКРЕ № 449 від 21.06.05
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	1,80	Постанова НКРЕ № 177 від 21.03.05
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	13,93	Постанова НКРЕ № 177 від 21.03.05
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	13,56	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	68,99	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	1,96	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	9,82	Постанова НКРЕ № 382 від 30.04.03
Прогнозована середня закупівельна ціна (грн./Мвтгод)	170,30	

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє про зміни в Реєстрі банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду

14 червня 2005 року внесено зміни до Реєстру банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду щодо зміни назви банку: **Товариство з обмеженою відповідальністю Комерційний банк «ФЕБ»** змінив назву на **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНРОСТБАНК»** (м. Одеса, реєстраційний номер у Фонді 055) - свідоцтво учасника Фонду № 52 від 14.06.2005.

21 червня 2005 року внесено зміни до Реєстру банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду щодо зміни назви банку: **Відкрите акціонерне товариство Акціонерний комерційний банк розвитку малого та середнього бізнесу «Антарес»** змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство Торговельно-фінансовий банк «Контракт»** (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді 094) - свідоцтво учасника Фонду № 88 від 21.06.2005.

21 червня 2005 до категорії **тимчасових учасників** Фонду переведено **Акціонерний Банк «Морський»** (м. Севастополь, реєстраційний номер у Фонді 006) - довідка тимчасового учасника Фонду **№ 19Т від 21.06.2005.**

21 червня 2005 до категорії **тимчасових учасників** Фонду переведено **Відкрите акціонерне товариство «Об'єднаний комерційний банк»** (м. Сімферополь, реєстраційний номер у Фонді 039) - довідка тимчасового учасника Фонду **№ 20Т від 21.06.2005.**

І Н Ф О Р М А Ц І Я
про випуск облігацій місцевої позики міста Донецька 2005 року

I. ВІДОМОСТІ ПРО ЕМІТЕНТА

<u>Повне найменування Емітента:</u> Донецька міська Рада.

<u>Місцезнаходження Емітента:</u> Україна, 83050, м. Донецьк, вул. Артема, 98.

<u>Термін, після завершення якого закінчуються повноваження чинного складу Ради</u>

Повноваження чинного складу Донецької міської Ради почалися з дня їх визнання першою сесією Донецької міської Ради XXIV скликання 12 квітня 2002 року, триватимуть чотири роки і закінчаться в день відкриття першої сесії Донецької міської Ради наступного скликання, крім передбачених законом випадків дострокового припинення повноважень.

II. ВІДОМОСТІ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН ЕМІТЕНТА

<u>Відомості щодо присвоєння рейтингу</u>

Українське рейтингове агентство ТОВ „Кредит-Рейтинг" вперше присвоїло Емітенту в травні 2004 року довгостроковий кредитний рейтинг інвестиційного рівня „uaBBB" за українською національною шкалою, прогноз рейтингу стабільний. Протягом 2004 року рейтинг Емітента підтверджувався і у березні 2005 року загальний кредитний рейтинг Емітента підвищено до рівня „uaBBB+" за українською національною шкалою, прогноз стабільний (рішення Рейтингового агентства „Кредит-Рейтинг" № 098-A/MCR-05/DNSA-04 від 31.03.2005р.).

Кредитний рейтинг відображає достатню спроможність Емітента своєчасно та в повному обсязі виплачувати відсотки і основну суму боргу за борговими зобов'язаннями. Однак Емітент чутливий до несприятливих змін у комерційних, фінансових та економічних умовах порівняно з позичальниками з більш високими рейтингами.

<u>Інформація про виконання місцевого бюджету</u>

Бюджет міста Донецька - консолідований бюджет, який включає міський бюджет та бюджети 9 районів міста. В бюджеті міста Донецька доля міського бюджету становить понад 60%.

Виконання бюджету міста Донецька 2003 рік- I квартал 2005 року (з врахуванням трансфертів):

тис. грн.

Найменування показника	2003 рік			2004 рік			2005 рік (I квартал)		
	Загальний фонд	Спеціальний Фонд	Усього	Загальний фонд	Спеціальний Фонд	Усього (з субвенціями з держбюджету)	Загальний фонд	Спеціальний фонд	Усього
Усього доходів	701157,2	74045,1	775202,3	795779,1	108592,8	904371,9	212177,8	17853,9	230031,7
Усього видатків	687421,1	72314,6	759735,7	813142,4	122777,3	935919,7	198495,6	14850,3	213345,9

Надходження до бюджету міста характеризується динамічним зростанням. Так, у 2003 році фактичні надходження до бюджету міста збільшились у порівнянні з 2002 роком на 240979,7 тис грн., або на 45,1 %. У 2004 році до бюджету надійшло 904371,9 тис грн., що у порівнянні з 2003 роком більше на 129169,6 тис грн. або на 16,7 %.

Тенденція збільшення доходної частини бюджету міста зберігається у 2005 році.

<u>Інформація про надання Емітентом гарантій стосовно виконання боргових зобов'язань</u>

Усього у 2000-2005 роках Емітентом надано гарантій стосовно виконання боргових зобов'язань на загальну суму 122,6 млн. грн., у тому числі:

у 2000 році - 12,5 млн. грн. (погашено в повному обсязі і у встановлений термін);

у 2001 році - 16,1 млн. грн. (погашено в повному обсязі і у встановлений термін);

у 2002 році - 17,5 млн. грн. (погашено в повному обсязі і у встановлений термін);

у 2003 році - 32,1 млн. грн. (14,5 млн. грн. погашено в повному обсязі і у встановлений термін);

у 2004 році - 35,2 млн. грн. (2,4 млн. грн. погашено в повному обсязі і у встановлений термін);

у 2005 році - 9,2 млн. грн.

Станом на 01.06.05р. сума непогашених боргових зобов'язань, строк виконання яких не наступив, забезпечених гарантіями Емітента, становить 42,2 млн. грн. Простроченої заборгованості по боргових зобов'язаннях, що забезпечені гарантіями Емітента, немає.

Інформація про поточний стан виконання зобов'язань щодо погашення місцевого боргу

За період 2000-2004 рр. і станом на момент подання документів для реєстрації інформації про випуск облігацій Емітент не має простроченої заборгованості по місцевому боргу. Зобов'язання Емітента щодо виплати процентного доходу по облігаціях місцевої позики м. Донецьк 2004 р. виконуються Донецькою міською радою своєчасно та у повному обсязі. З початку обігу облігацій серії А (з 16.08.2004р.) і за станом на 20.05.2005р. Емітентом виплачено Інвесторам дохід за три процентні періоди в розмірі 2094200 грн. Дата погашення облігацій 16.08.2007р.

III. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПОПЕРЕДНІ ВИПУСКИ ОБЛІГАЦІЙ

Емітентом проведено два випуски цільових облігацій міських житлових позик, перший - у 1995 році, другий - у 1997 році і один випуск облігацій місцевої позики м. Донецьк - у 2004 році.

Метою випуску облігацій міських житлових позик стало залучення вільних коштів населення та юридичних осіб для інвестування в житлове будівництво міста Донецька, створення нових джерел залучення інвестицій та нових робочих місць у будівельній індустрії міста.

Метою випуску облігацій місцевої позики м. Донецьк 2004 року було залучення коштів до бюджету розвитку міського бюджету міста Донецька з метою часткового вирішення соціальних проблем міста у напрямках інвестування коштів під програми капітальних вкладень.

Перший випуск облігацій здійснено відповідно рішення Донецької міської Ради народних депутатів від 04.11.95 № 7/9:

<u>загальний обсяг емісії:</u> 1 952 050 гривень або 39 041 облігацій номінальною вартістю 50 гривень;

<u>дата і номер державної реєстрації:</u> випуск облігацій відповідно до чинного законодавства реєстрації не підлягав;

<u>кількість розміщених та кількість погашених облігацій:</u> розміщено та повністю погашено 11 078 облігацій.

Другий випуск облігацій здійснено відповідно рішення Донецької міської Ради народних депутатів від 26.03.97 № 11/9:

<u>загальний обсяг емісії:</u> 50 000 000 гривень або 1000 000 облігацій номінальною вартістю 50 гривень;

<u>дата і номер державної реєстрації:</u> випуск облігацій відповідно до чинного законодавства реєстрації не підлягав;

<u>кількість розміщених та кількість погашених облігацій:</u> розміщено та повністю погашено 2 136 облігацій.

Випуск облігацій місцевої позики м. Донецьк 2004 року здійснено на підставі рішення Донецької міської Ради від 17.12.03 № 8/3 „Про міський бюджет на 2004 рік" (із змінами та доповненнями внесеними рішеннями Донецької міської Ради від 20.01.04 № 9/11, від 31.03.04 № 10/1, від 25.05.04 № 11/1) та рішення Донецької міської Ради від 31.03.04 № 10/2 „Про здійснення запозичень до Донецького міського бюджету у формі випуску облігацій внутрішньої місцевої позики":

<u>загальний обсяг емісії:</u> 20 000 000 гривень або 20 000 процентних, на пред'явника з іменною ідентифікацією власників, облігацій серії А номінальною вартістю 1000 гривень кожна;

<u>дата і номер державної реєстрації:</u> випуск облігацій місцевої позики м. Донецьк 2004р. зареєстрований Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку (свідоцтво від 02.08.2004р. № 3/1-I-2004);

<u>кількість розміщених та кількість погашених облігацій:</u> розміщено 20 000 штук облігацій, які перебувають у вільному обігу до 15 серпня 2007 року включно (дата погашення облігацій 16 серпня 2007 року). Погашених облігацій місцевої позики м. Донецьк 2004 року на момент подання інформації немає.

<u>Інформація про випадки несплати, несвоєчасної сплати та/або сплати не в повному обсязі Емітентом доходу за облігаціями, про випадки непогашення або несвоєчасного погашення облігацій</u>

Випадків непогашення або несвоєчасного погашення цільових облігацій обох випусків немає. Дохід за облігаціями не виплачувався, оскільки облігації обох випусків є цільовими.

Випадків несвоєчасної виплати доходу за облігаціями місцевої позики м. Донецька 2004р. немає. Дохід за облігаціями виплачується Емітентом своєчасно і в повному обсязі, згідно з інформацією про випуск облігацій місцевої позики міста Донецька 2004 року, зареєстрованої ДКЦПФР від 02.08.2004р.

<u>Інформація про біржі або позабіржові торговельно-інформаційні системи, на яких здійснювався обіг облігацій</u>

Обіг цільових облігацій обох випусків не здійснювався на біржах та позабіржових торговельно-інформаційних системах.

Облігації місцевої позики м. Донецьк 2004р. серії „А" вільно обертаються на вторинному ринку, пройшли лістинг в Першій Фондовій Торговельній Системі, де по ним виставляються котирування та реєструються укладені угоди.

IV. ВІДОМОСТІ ПРО ВИПУСК ОБЛІГАЦІЙ

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

<u>Дата прийняття та номер рішення про здійснення запозичення у формі випуску облігацій</u>

Запозичення у формі випуску облігацій місцевої позики здійснюється Емітентом на підставі рішення Донецької міської Ради від 29.12.04 р. № 17/1 „Про міський бюджет на 2005 рік" (із змінами та доповненнями внесеними рішеннями Донецької міської Ради від 09.02.05р. № 18/7, від 20.04.05р. № 19/2) та рішення Донецької міської Ради від 20.04.05 № 19/3 „Про здійснення запозичень до Донецького міського бюджету у формі випуску облігацій внутрішньої місцевої позики".

<u>Мета використання фінансових ресурсів, залучених від продажу облігацій</u>

Облігації випускаються для залучення коштів до бюджету розвитку міського бюджету міста Донецька з метою часткового вирішення соціальних проблем міста у напрямках інвестування коштів під програми капітальних вкладень.

<u>Загальна номінальна вартість облігацій:</u> 45 000 000 (Сорок п'ять мільйонів) гривень.

<u>Загальна кількість облігацій:</u> 45 000 (Сорок п'ять тисяч) штук.

<u>Номінальна вартість облігації:</u> 1 000 (Одна тисяча) гривень.

<u>Характеристика облігацій:</u>

форма випуску облігацій	- бездокументарна;
вид облігації	- процентні;
тип облігацій	- на пред'явника з іменною ідентифікацією власників на підставі облікового реєстру власників у зберігача;
вид доходу, який отримує власник облігацій	- проценти;
характер обігу	- вільний;
наявність забезпечення	- облігації забезпечуються всім належним Емітенту майном, на яке відповідно до чинного законодавства України може бути звернене стягнення. Облігації не мають додаткового забезпечення.

<u>Порядок випуску облігацій</u>

Облігації випускаються однією серією - серією В.

<u>Права, що надаються власникам облігацій</u>

Власники облігацій серії В мають права, передбачені чинним законодавством України, зокрема:

- отримання процентів за облігаціями у розмірах та терміни, визначені порядком виплати процентів;
- відшкодування номінальної вартості облігацій у порядку та терміни, передбачені порядком погашення облігацій;
- вільного розпорядження облігаціями, зокрема, продажу, обміну, дарування, заповіту, передачі в заставу тощо;
- право пред'явлення облігацій серії В для дострокового викупу відповідно до порядку дострокового викупу облігацій.

Власники облігацій набувають зазначених прав із моменту зарахування облігацій на рахунки в цінних паперах у зберігача.

Привілеї власникам облігацій не надаються.

<u>Можливість та умови зміни істотних умов запозичення у формі випуску облігацій</u>

Зміни істотних умов запозичень у формі випуску облігацій місцевої позики міста Донецька можливі з дотриманням вимог чинного законодавства України за Рішенням Донецької міської Ради.

2. ПОРЯДОК РОЗМІЩЕННЯ ОБЛІГАЦІЙ

Облігації розміщуються на території України серед юридичних та фізичних осіб, резидентів і нерезидентів, шляхом відкритого продажу.

Розміщення облігацій (укладання угод на придбання облігацій) здійснюється за місцезнаходженням Організатора випуску (лід-менеджера), яким виступає Відкрите акціонерне товариство Комерційний Банк "Хрещатик" (01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а) починаючи з 11 липня 2005 року по 24 липня 2005 року включно. Організатор випуску може здійснювати розміщення облігацій на біржах, у позабіржових торговельно-інформаційних системах та на позабіржовому ринку.

Придбання облігацій Інвесторами здійснюється на підставі договорів купівлі-продажу облігацій, які від імені Емітента підписує Організатор випуску. Для укладання договорів купівлі-продажу облігацій Інвестори надають документи для ідентифікації, визначені чинним законодавством України.

Договори з організаторами торгівлі на проведення розміщення облігацій не укладалися.

<u>Запланована ціна первинного продажу облігацій:</u> Запланований курс продажу облігацій на біржах, у позабіржових торговельно-інформаційних системах та на позабіржовому ринку становить 100% номінальної вартості плюс накопичений процентний дохід. Фактична ціна продажу облігацій при розміщенні визначається Емітентом, виходячи з кон'юнктури ринку та попиту на облігації.

<u>Порядок оплати облігацій</u>

Оплата облігацій здійснюється шляхом попередньої оплати 100% їх вартості на рахунок Платіжного агента, яким виступає Відкрите акціонерне товариство Комерційний Банк "Хрещатик" (надалі Платіжний агент) № 29019001001 у ВАТ КБ "Хрещатик" (МФО 300670, КОД ЄДРПОУ 19364259).

Оплата здійснюється у порядку та на умовах, визначених договором купівлі-продажу облігацій, не пізніше одного робочого дня, наступного за підписанням договору.

Оплата облігацій здійснюється у національній валюті України, форма оплати безготівкова.

Для придбання облігацій Інвестор повинен мати рахунок у цінних паперах, відкритий у зберігача цінних паперів, ліцензованого Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України. За бажанням Інвестора рахунок у цінних паперах може бути відкритий у зберігача - ВАТ КБ "Хрещатик".

Емітент переказує облігації на рахунок Інвестора у зберігача не пізніше одного робочого дня, наступного за надходженням 100% вартості облігацій на рахунок Організатора випуску.

3. ПОРЯДОК ВИПЛАТИ ДОХОДУ ЗА ОБЛІГАЦІЯМИ

<u>Розмір процентного доходу</u>

Процентний дохід за облігаціями місцевої позики міста Донецька серії В на всі процентні періоди встановлюється у розмірі 11,75% річних.

<u>Періодичність виплати доходу</u>

Проценти виплачуються з періодичністю один раз на три місяці за такі процентні періоди:

Порядковий номер процентного періоду	Дата початку процентного періоду	Дата закінчення процентного періоду	Кількість днів у процентному періоді	Дата виплати процентного доходу	Сума процентів на одну облігацію
I	11.07.2005	10.10.2005	92	11.10.2005	29,62
II	11.10.2005	10.01.2006	92	11.01.2006	29,62
III	11.01.2006	10.04.2006	90	11.04.2006	28,97
IV	11.04.2006	10.07.2006	91	11.07.2006	29,29
V	11.07.2006	10.10.2006	92	11.10.2006	29,62
VI	11.10.2006	10.01.2007	92	11.01.2007	29,62
VII	11.01.2007	10.04.2007	90	11.04.2007	28,97
VIII	11.04.2007	10.07.2007	91	11.07.2007	29,29
IX	11.07.2007	10.10.2007	92	11.10.2007	29,62
X	11.10.2007	10.01.2008	92	11.01.2008	29,61
XI	11.01.2008	10.04.2008	91	11.04.2008	29,21
XII	11.04.2008	10.07.2008	91	11.07.2008	29,21
XIII	11.07.2008	10.10.2008	92	11.10.2008	29,54
XIV	11.10.2008	10.01.2009	92	11.01.2009	29,55
XV	11.01.2009	10.04.2009	90	11.04.2009	28,97
XVI	11.04.2009	10.07.2009	91	11.07.2009	29,29
XVII	11.07.2009	10.10.2009	92	11.10.2009	29,62
XVIII	11.10.2009	10.01.2010	92	11.01.2010	29,62
XIX	11.01.2010	10.04.2010	90	11.04.2010	28,97
XX	11.04.2010	10.07.2010	91	11.07.2010	29,29

Якщо дата виплати процентів припадає на неробочий день (вихідний, святковий), виплата процентів починається в перший робочий день за відповідною датою.

Остання виплата процентів здійснюється одночасно з погашенням облігацій 11 липня 2010 року.

<u>Метод обчислення доходу:</u>

Процентний дохід по облігаціях обчислюється в процентах від номінальної вартості облігації.

Сума процентів за черговим процентним періодом, розраховується за формулою:

$$K_j = (N \times C_j \times T_j) / (T \times 100),$$

де

j - порядковий номер процентного періоду;

K_j - сума процентної виплати по кожній облігації;

C_j - розмір процентної ставки j-го процентного періоду;

N - номінальна вартість облігації;

T - фактична кількість днів у році (2005 рік - 365 днів, 2006 рік - 365 днів, 2007 рік - 365 днів, 2008 рік - 366 днів, 2009 рік - 365 днів, 2010 рік - 365 днів);

T_j - кількість днів у j-му процентному періоді.

Сума процентів визначається на одну облігацію з точністю до 1 копійки.

<u>Порядок виплати процентів</u>

Виплата процентів здійснюються у національній валюті України - гривнях.

Виплату процентів за облігаціями здійснює за рахунок Емітента Платіжний агент за адресою: **01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.**

Виплата процентів проводиться власникам облігацій, зазначеним у зведеному обліковому реєстрі, складеному депозитарієм ВАТ „МФС" станом на кінець робочого дня напередодні дати виплати.

Платіжний агент здійснює перерахування процентів на поточні рахунки власників облігацій за реквізитами, зазначеними у зведеному обліковому реєстрі.

Грошові кошти власників облігацій, платіжні реквізити яких не зазначені у зведеному обліковому реєстрі або зазначені невірно, депонуються на рахунку Платіжного агента. Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників протягом п'яти календарних днів із дати початку виплати процентів за відповідний процентний період.

По закінченні п'яти календарних днів із дати початку виплати процентів кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Донецькій області. Для подальших розрахунків власники облігацій, які не отримали проценти, подають письмову заяву на адресу Емітента або Платіжного агента. Виплату (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті процентів визначається чинним законодавством України.

Виплата процентів фізичним особам здійснюється за вирахуванням податків з доходів фізичних осіб, відповідно чинного законодавства України.

Виплата процентів юридичним особам-нерезидентам здійснюється Емітентом за вирахуванням податку на прибуток, відповідно чинного законодавства України.

4. УМОВИ І СТРОК ОБІГУ ОБЛІГАЦІЙ

Облігації місцевої позики міста Донецька серії В вільно обертаються на території України відповідно до чинного законодавства України.

Строк обігу облігацій серії В становить 1826 днів (5 років) - з 11 липня 2005 року по 10 липня 2010 року включно. Дата погашення облігацій 11 липня 2010 року.

Вільний обіг облігацій припиняється 10 липня 2010 року.

Емітент здійснює частковий достроковий викуп облігацій за таким графіком:

- 9 млн. грн. - після закінчення дванадцятого процентного періоду. Дата дострокового викупу 11.07.2008 р.
- 9 млн. грн. - після закінчення чотирнадцятого процентного періоду. Дата дострокового викупу 11.01.2009 р.
- 9 млн. грн. - після закінчення шістнадцятого процентного періоду. Дата дострокового викупу 11.07.2009 р.
- 9 млн. грн. - після закінчення вісімнадцятого процентного періоду. Дата дострокового викупу 11.01.2010 р.

5. ПОРЯДОК ДОСТРОКОВОГО ВИКУПУ ОБЛІГАЦІЙ

При достроковому викупі облігацій, який здійснюється відповідно до цього порядку, ціна викупу облігацій дорівнює їх номінальній вартості. Виплата грошових коштів за достроково викуплені облігації здійснюється у національній валюті України.

Для дострокового викупу власники облігацій подають на адресу

Організатора випуску заяви про наміри пред'явити облігації для дострокового викупу. У заяві зазначається кількість облігацій, яку власник має наміри пред'явити для дострокового викупу. Заява подається у письмовій формі за підписом особи, яка має відповідні повноваження, та скріплюється печаткою (для юридичної особи). Подання заяв про достроковий викуп здійснюється рекомендованим листом або кур'єром за місцезнаходженням Організатора випуску: **01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.**

Заяви про достроковий викуп облігацій приймаються у такі строки:

Порядковий номер процентного періоду, після завершення якого здійснюється достроковий викуп	Строки приймання заяв на достроковий викуп		Кількість облігацій, що викупаються достроково (шт.)
	дата початку приймання заяв	Дата закінчення приймання заяв	
XII	21.06.08	26.06.08	9000
XIV	21.12.08	26.12.08	9000
XVI	21.06.09	26.06.09	9000
XVIII	21.12.09	26.12.09	9000

У разі, якщо останній день подання заяв припадає на неробочий день, заяви приймаються по перший робочий день, наступний за відповідною датою, включно.

Заяви подані в інші строки не розглядаються. Датою подання заяви при направленні її рекомендованим листом є дата отримання листа Організатором випуску.

У разі, якщо заяв про достроковий викуп облігацій надійшло на суму, що перевищує 9 000 000 (Дев'ять мільйонів) грн., достроковий викуп облігацій проводиться пропорційно поданим заявам на загальну суму 9 000 000 (Дев'ять мільйонів) грн.

Не пізніше п'яти робочих днів до дати початку дострокового викупу Організатор випуску направляє від імені Емітента кожному власнику облігацій, який надав заяву про достроковий викуп облігацій, повідомлення про кількість та номінальну вартість облігацій, що викуповуються. Повідомлення направляється рекомендованим листом.

Власники облігацій, які подали заяви про достроковий викуп облігацій, зобов'язані укласти з Емітентом, від імені якого діє Організатор випуску, договір купівлі-продажу тієї кількості облігацій, що зазначена у повідомленні.

Власники облігацій, які уклали договори купівлі-продажу облігацій, для пред'явлення облігацій для дострокового викупу зобов'язані переказати облігації у кількості, зазначеній у договорі купівлі-продажу, на рахунок Емітента в депозитарії ВАТ „МФС" не пізніше 12-00 години (за київським часом) встановленої дати дострокового викупу.

Власникам облігацій, які здійснили переказ облігацій до зазначеного часу, грошові кошти за достроково викуплені облігації перераховуються не пізніше встановленої дати дострокового викупу.

У разі, якщо дата дострокового викупу припадає на неробочий день, перерахування коштів за достроково викуплені облігації здійснюється в перший робочий день, який слідує за відповідною датою.

Виплата коштів за достроково викуплені облігації здійснюється за рахунок Емітента Платіжним агентом за адресою: **01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.**

Виплата коштів за достроково викуплені облігації проводиться власникам облігацій, зазначеним в обліковому реєстрі, складеному депозитарієм ВАТ „МФС" станом на кінець робочого дня напередодні початку дострокового викупу. Платіжний агент здійснює перерахування грошових коштів на поточні рахунки власників облігацій, зазначені у зведеному обліковому реєстрі.

У разі несвоєчасного пред'явлення облігацій для дострокового викупу, та/або якщо платіжні реквізити власників облігацій не зазначені у зведеному обліковому реєстрі чи зазначені невірно, грошові кошти депонуються на рахунку Платіжного агента в банку. Депоновані кошти перераховуються (виплачуються) Платіжним агентом за письмовим зверненням власників протягом п'яти календарних днів починаючи із дати дострокового викупу облігацій.

По завершенні п'яти календарних днів із дати дострокового викупу облігацій, кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Донецькій області.

Для подальших розрахунків власники облігацій, які не отримали кошти від дострокового викупу облігацій, подають письмову заяву на адресу Емітента та/або Платіжного агента. Виплата (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті коштів за облігаціями визначається чинним законодавством України.

Виплата коштів від дострокового викупу облігацій юридичним особам-нерезидентам здійснюється Платіжним агентом за рахунок Емітента за вирахуванням податку на прибуток, відповідно чинного законодавства України. Для визначення суми прибутку від здійснення операцій з облігаціями, юридична особа-нерезидент надає Емітенту до 12-00 години робочого дня напередодні дати дострокового викупу нотаріально засвідчені документи, на підставі яких облігації надійшли у власність нерезидента. Прибуток від здійснення операцій з облігаціями визначається Емітентом відповідно норм Закону України Про оподаткування прибутку підприємств.

6. ПОРЯДОК ПОГАШЕННЯ ОБЛІГАЦІЙ

Погашення облігацій здійснюється 11 липня 2010 року.

Виплата коштів за погашені облігації здійснюється у національній валюті України-гривні, за рахунок Емітента Платіжним агентом за адресою: **01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а.**

Платіжний агент здійснює виплату коштів за погашені облігації власникам облігацій, зазначеним у зведеному обліковому реєстрі, складеному депозитарієм ВАТ „МФС" станом на кінець робочого дня напередодні дати погашення, тобто 10 липня 2010 року.

Для пред'явлення облігацій до погашення власники переказують облігації на рахунок Емітента в депозитарії ВАТ „МФС" до 12-00 години 11 липня 2010 року.

Власникам облігацій, які своєчасно пред'явили облігації до погашення, Платіжний агент здійснює переказ грошових коштів 11 липня 2010 року на їх поточні рахунки, зазначені у зведеному обліковому реєстрі.

Грошові кошти осіб, платіжні реквізити яких не зазначені у зведеному обліковому реєстрі або зазначені невірно, депонуються на рахунку Платіжного агента в банку. Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників протягом п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій, тобто по 15 липня 2010 року включно.

По завершенні п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій, а саме 16 липня 2010 року, кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Донецькій області.

Для подальших розрахунків власники облігацій, які не отримали кошти за погашені облігації, подають письмову заяву на адресу Емітента та/або Платіжного агента. Виплата (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті коштів за облігаціями визначається чинним законодавством України.

Дії, які провадяться у разі несвоєчасного пред'явлення облігацій до погашення:

У разі несвоєчасного пред'явлення облігацій до погашення, грошові кошти власників облігацій, які несвоєчасно пред'явили облігації до погашення, депонуються на рахунку Платіжного агента в банку.

Депоновані кошти виплачуються Платіжним агентом за письмовим зверненням власників, після переказу облігацій на рахунок Емітента в цінних паперах в депозитарії ВАТ „МФС" протягом п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій, тобто по 15 липня 2010 року включно.

По завершенні п'яти календарних днів із планової дати погашення облігацій, а саме 16 липня 2010 року, кошти, не отримані власниками облігацій, повертаються Емітенту та депонуються на його рахунку в Управлінні Державного казначейства у Донецькій області.

Для подальших розрахунків власники облігацій, які несвоєчасно пред'явили облігації до погашення, переказують облігації на рахунок Емітента в цінних паперах в депозитарії ВАТ „МФС" та подають письмову заяву на адресу Емітента та/або Платіжного агента. Виплата (перерахування) коштів здійснює Платіжний агент за рахунок коштів, отриманих від Емітента.

Проценти на депоновані кошти не нараховуються. Строк позовної давності по виплаті коштів за облігаціями визначається чинним законодавством України.

Виплата коштів за погашені облігації юридичним особам-нерезидентам здійснюється за вирахуванням податку на прибуток, відповідно чинного законодавства України. Для визначення суми прибутку від здійснення операцій з облігаціями, юридична особа-нерезидент надає Платіжному агенту до 12-00 години 09.07.2010 нотаріально засвідчені документи, на підставі яких облігації надійшли у власність нерезидента. Прибуток від здійснення операцій з торгівлі цінними паперами визначається Емітентом відповідно норм Закону України Про оподаткування прибутку підприємств.

Порядок звільнення юридичних осіб-нерезидентів від оподаткування

Звільнення (зменшення) від оподаткування процентів за облігаціями та/або прибутку від операцій з облігаціями юридичних осіб-нерезидентів здійснюється у відповідності до Постанови Кабінету міністрів України від 06.05.2001 р.№ 470 на підставі нотаріально засвідченої копії довідки, яка підтверджує, що нерезидент є резидентом країни, з якою Україною укладено міжнародний договір, про уникнення подвійного оподаткування. Довідка надається юридичною особою-нерезидентом не пізніше 12-00 години робочого дня напередодні відповідної виплати процентів, виплати коштів від дострокового викупу або погашення облігацій. У разі ненадання довідки до зазначеного часу, утримання податку здійснюється Платіжним агентом на загальних підставах.

7. ВІДОМОСТІ ПРО ОРГАНІЗАТОРА ВИПУСКУ (Лід-менеджера)

Найменування: Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Хрещатик"

Код ЄДРПОУ: 19364259;

Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-а;

Тел./факс: (+ 38 044) 270-72-28, 490-52-41;

Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів - діяльності по випуску та обігу цінних паперів: АБ № 124897 від 21.01.05.

8. ВІДОМОСТІ ПРО ПЛАТІЖНОГО АГЕНТА

Найменування: Відкрите акціонерне товариство Комерційний банк "Хрещатик";

Код ЄДРПОУ: 19364259;

Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 8-А

Тел./факс: (+ 38 044) 270-72-28, 490-52-41

Ліцензія Національного банку України № 158 від 29.12.01.

9. ВІДОМОСТІ ПРО ДЕПОЗИТАРІЙ

Найменування: Відкрите акціонерне товариство "Міжрегіональний фондовий союз";

Код ЄДРПОУ: 24917996;

Адреса: Україна, 01032, м. Київ, вул. Вєтрова, 7 б;

Тел./факс: (+ 38 044) 238-61-92, 238-61-93;

Ліцензія Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів - діяльності депозитарію цінних паперів: АА № 604008 від 28.11.03.

Відповідальними особами за інформацію про випуск облігацій є:

Донецький міський Голова **О.О.Лук'янченко**

Заступник Донецького міського Голови - начальник фінансового управління Донецької міської ради **В.В.Моісєєнков**

Від імені Організатора випуску (Лід-менеджера) Голова Правління ВАТ КБ "Хрещатик" **Д.М.Гриджук**

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-б) по справі №24/230-б, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура товариства з обмеженою відповідальністю «Комплекс-1» розташованого за адресою: м. Київ, вул. Металістів, буд. 17, кім. 401 (код ЄДРПОУ 20046725), банківські реквізити: рахунок №26008030170771 в Радянській філії АКБ «Укрсоцбанк» в м. Києві, МФО 322238.

Ліквідатором банкрута - ТОВ «Комплекс-1» - призначено Стоколоса В. І., проживає: 07300, Київська область, м. Вишгород, вул. Дніпровська, 5, кв. 45, тел.: 8 (050) 356-26-46.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95001, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) продовжено справу №2-8/2358-2005 про банкрутство Відкритого Акціонерного Товариства «Євпаторійський м'ясокомбінат», яке знаходиться за адресою: 97400, м. Євпаторія, Новоселівське шосе, 1, ЄДРПОУ 00443743, п/р 26007485019222 в Євпаторійській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324076.

Постановою від 02—06.06.2005 р. боржника визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Тамашова Олександра Георгійовича, ліцензія арбітражного керуючого від 24.09.2003 р. №668286 (97412, м. Євпаторія, вул. Некрасова, 43, кв. 97).

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) від 18.05.05 р. по справі №6/149 визнано банкрутом наступне підприємство:

Закрите акціонерне товариство «Укртранс-Мукачево» (Закарпатська область, Мукачівський район, с. Чинадієво, вул. Садова, 92, код ЄДРПОУ 05522080, п/р №26007245041001 в МФ КБ «ПриватБанк» м. Мукачево, МФО 312378).

Ліквідатор арбітражний керуючий Ракущинець Андрій Андрашович (м. Ужгород, пл. Хмельницького, 2, оф. 236, ліцензія АА №779333 від 10.11.2004 року).

Заяви кредиторів та заяви осіб, які бажають виступити інвестором боржника, приймаються на протязі тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Згідно наказу власника ВАТ «Красноперекопськбудтранс» за №14 від 06.07.2004 року проводиться процедура ліквідації ДП «Армянськбудтранс» (код ЗКПО №30534221, м. Армянськ, вул. Чумакова, 1, тел.: 8-06567 3-11-59, 3-12-76; тел.: 3-08-71).

Вимоги кредиторів приймаються згідно діючого законодавства з дня публікації оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон: 8 (0412) 402-426, 402-561; факс: 402-044, E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер щодо надання послуг із очищення трансформаторного масла.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон: 8 (0412) 402-426, 402-061; факс: 402-044, 402-589,

E-mail: tender@obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер з виконання робіт щодо телемеханізації підстанцій 35-110 кВ в Бердичівському районі Житомирської області.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Господарський суд Київської обл. (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 02.06.2005 р. по справі №83/14б-05 визнав банкрутом Промкомбінат Білоцерківської райспоживспілки, р/р 260033083440083 у Білоцерківській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 312046, код ЄДРПОУ 01731680, що знаходиться за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, Олександрійський бульвар, 53 і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Білика Юрія Миколайовича (ліцензія №783144 від 02.09.04 р.), тел.: 8 (044) 469-05-32.

Постановою господарського суду м. Києва по справі №23/412-б від 15.06.05 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Рекламне агентство «Медіасвіт» (м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, код 31809186) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Суницю Віктора Івановича (ліцензія АА №668343 від 31.10.2003 р., тел.: 525-29-12, поштова адреса: 03039, м. Київ, проспект Голосіївський, 8, арбітражному керуючому).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.06.2005 р. у справі №15/72-Б приватне підприємство «Норман-2000» (04073, м. Київ, вул. Фрунзе, 160; п/рахунок 26006132301 в АКБ «Інтеграл»; код ЄДРПОУ 31175518) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бакуменка В. І. (ліцензія АА №719796 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України).

Інформація про зміни в персональному складі службових осіб емітента АКБ "Індустріалбанк" код ЄДРПОУ 13857564

Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Володіє часткою в статутному капіталі емітента (%)	Зміни (призначено /звільнено)	Дата прийняття рішення
Голова Правління	Гребінський Леонід Андрійович	0	призначено	22.06.2005
Примітки:	Зміни в персональному складі службових осіб емітента відбулися згідно рішення Загальних Зборів учасників банку (протокол № 2 від 22.06.2005 р.) Посадова особа емітента непогашеної судимості за корисливі та посадові злочини не має			

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) ухвалою від 06.06.2005 р. порушив провадження у справі №20/73б про банкрутство боржника - приватного підприємства «Калісто-Лугсервіс» (код ЄДРПОУ 33351733, юридична адреса: м. Луганськ, вул. Нагорна, буд. 51; п/р 26000001045980 в ЛФ КБ «Фінанси та Кредит», МФО 304717).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Голосова Андрія Михайловича (ліцензія АБ №216813 від 15.03.2005 р.; м. Луганськ, вул. Кірова, буд. 18, кв. 12).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) ухвалою від 06.06.2005 р. порушив провадження у справі №20/74б про банкрутство боржника - приватного підприємства «Сізіф-Буд-Луг» (код ЄДРПОУ 33351670, юридична адреса: м. Луганськ, міст. Пархоменко, буд. 42, кв. 38; п/р 26001001044980 в ЛФ КБ «Фінанси та Кредит», МФО 304717).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Голосова Андрія Михайловича (ліцензія АБ №216813 від 15.03.2005 р.; м. Луганськ, вул. Кірова, буд. 18, кв. 12).

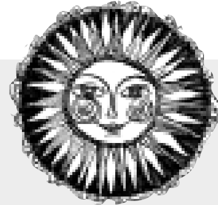
Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «КОМЕРС ЛТД» (код ЄДРПОУ 24260680; 04053, м. Київ, вул. Кудрявська, 23, корп.2, п/р 26004002549001 в Оболонській філії АТ «Укрінбанк», МФО 322993), постанова №43/462 від 22.06.2005р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Комбі-Сервіс» (код ЄДРПОУ 32847369; 03038, м. Київ, вул. І. Федорова, 28, п/р 26008217901 в АКБ «Інтеграл банк», МФО 320735), постанова №43/463 від 22.06.2005 р.; Товариства в обмеженою відповідальністю «Верідан» (03040, м. Київ, вул. Бурмистенка, 9/10, код ЄДРПОУ 32768371, п/р 2600430044501 в КФ АБ- «Кредит-Дніпро», МФО 320898), постанова №43/489 від 23.06.2005р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Стройінвест-Центр» (м. Київ, вул. Артема, 59-а, код ЄДРПОУ 25396246, п/р 26007014393401 в КМФ УСБ, МФО 322012), постанова №43/490 від 23.06.2005 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Алтаір-2» (04073, м. Київ, вул. Копиловська, 21-а, код ЄДРПОУ 31840514; п/р 2600744012256 в Подільському відділенні КРФ ВАТ КБ «Хрещатик», МФО 300830), постанова №43/491 від 23.06.2005 р.

Ліквідатором по цих справах призначено арбітражного керуючого Капелюшного І. В. (03037, м. Київ, а/с 53; ліцензія серії АБ №216783 від 01.03.2005р.).

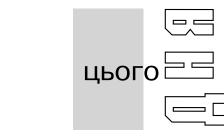
Претензії кредиторів по цих справах приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду м. Києва.

КУРІНЬ

СУБОТА, 25 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 116 (3616)

26 червня у західних областях України, а 27—28 червня в Україні, крім південної частини, очікуються короткочасні дощі, місцями — грози. Температура вночі 14—20, вдень 23—28, на півдні до 30. 28 червня у західних та північних областях 18—24 градусів тепла

25 ЧЕРВНЯ

■ *1886 р. Народився історик Іван Крип'якевич.*
■ *1919 р. Постанова країн Антанти про дозвіл Польщі приєднати Східну Галичину до своєї держави.*
■ *1930 р. Народився Євген Попович, перекладач художньої літератури (з німецької).*
■ *1951 р. У Львові помер Осип Курилас, живописець і графік.*
■ *1963 р. У Москві тривав Всесвітній конгрес жінок.*
■ *1991 р. Словенія і Хорватія оголосили про свою незалежність. Одна з причин війни в Югославії.*
■ *1992 р. В Україні прийнято закон про національні меншини.*

■ **КАЗКА**

Убогість духу

Щасливі вбогі духом — їм належить Небесне Царство.

(Ісус Христос)

Убогі духом це ті, чия душа схожа на порожню жебрацьку торбу.

Старці відрізняються від пролетарів тільки назвою і за прикладом останніх теж організовують всесвітні з'їзди. Причому де їм заманеться, бо ж за проїзд усе одно платити нічим.

Тому один з перших у цьому десятилітті своїх з'їздів вирішили вони влаштувати в одному з найбагатших міст світу. Щоб на тлі його багатства відтінити зі ще більшим контрастом свою бідність. Отже, викликати ще більшу жалість. І, відповідно, одержати більшу милостиню.

З'їзд зібрався зовсім не для того, щоб відпочити від старцювання, а щоб обговорити ряд питань, пов'язаних з головною проблемою жебраків: як підтримати вбогість на колишньому рівні, оскільки вона єдине джерело багатства вбогих?

Однак, перш ніж приступили до обговорення питання насущного, заради якого і з'їхалися, довелось обговорити питання академічне, бо серед злиденних теж є свої академіки: чого може жебрак скорше діждатись замість милостині — того, що покладуть камінь у простягнуту руку, чи того, що плюнуть йому в покладений капелюх?

Через те що питання це було поставлено поруч з найбільшою жебрацькою торбою, а значить, нашим представником, правильну відповідь знаємо, зрозуміло, тільки ми.

Так от, дали представникам жебраків, що прикинулися жебраками, гуманітарну допомогу!

Коли хто неправильно розуміє і теж не знає, що це таке, пояснюємо, щоб правильно розуміли і напевне знали: це коли одночасно плюють не в капелюх, а в душу, і камінь не в руку кладуть, а вішають на шию.

Втім, убогі духом, духовно зледенні не варті іншої, кращої, долі! Тому що давно відомо, і це час знати і жебракам: поважають сильних і зневажають слабких!

І тому питається: то якими ж слід нам, нарешті, бути — всіма шанованими чи всіма зневажуваними??!!

*Мирослав **МИЛОРАДОВИЧ.***

■ **З ПОЧУТОГО**

«Геніальні» фрази

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

☞ ***«За даною статтею я міг украсти втричі більше, але суд не врахував це як пом'якшуючу обставину...»***

☞ ***«З ним працювати — це все одно що носити в кишені гранату...»***

☞ ***«Якби він ще й робити вмів так, як балакає, то вже всі туалети в місті були б, як собор Василія Блаженного!»***

☞ ***«Я 19 років електриком і ще ні разу не вбило...»***

Віталій **СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Полтава.

■ **7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Пора!

Якщо ви вже все розерибанили, значить, будемо оголошувати амністію капіталів.

Так треба

Життя треба пережити.

Героїка

Б. Сидорчук знов на передньому краї боротьби за демократію, свободу слова та права людини: коли всі його однопартійці розбіглися хто куди, Б. Сидорчук дещо забарився...

Людинознавство

Людина досконало недосконала.

А ми й не знали

Найдорожче, що в нас є, вже давно належить не нам.

Безвинна жертва

Перефарбування у Березі Рябкової Кістки перетворилось на загальнонаціональну трагедію. Наприклад, якийсь А. Сидорчук не тільки перефарбувався у жовтогарячий колір сам, а й перефарбував уночі свою тещу. За що й поплатився: з переляку теща, змалечку німа, раптом заговорила!

Подискутуємо

А чому б у порядку дискусії не заїхати йому по пиці?!

Трохи статистики

Вегетаріанців у БРК одиниці. Тих же, хто роками не їсть м'яса, — мільйони.

Тост

Пияцтву — бій! За це й вип'ємо!

Диктаторові на замітку

Свобода слова не потрібна лише тому, хто й без неї знає, який він негідник.

Культура плюс

Талант не можна купити, зате можна вигідно продати.

У партіях і рухах

У роботу Кизяківського обкому партії внесено чіткість та організованість. Тепер по понеділках там відстоюють права та свободи знедолених, по вівторках — заграють із владою, по середах — прислуговують олігархам, по четвергах — п'ють горілку з бандитами, по п'ятницях (сандень) — намагаються відмитися від бруду. А по суботах та неділях підраховують бабки і відсотки потенційних голосів на майбутніх виборах.

Знання — сила

Знав би, що буде амністія капіталів, теж накрав би мільйони.

Бережімо носіїв!

Олігархів, як носіїв банківських рахунків, на яких акумульовано кров та піт не одного покоління маразмадорців, треба берегти, як зіницю ока!

Філософське

З кожним прожитим роком людина все ближче до вічності.

Олександр **ПЕРЛЮК.**

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Хто на кого схожий

Леонід Кучма, колишній президент України:

— Сьогодні, з позиції десяти років президентства, я можу сказати: в нас унітарна країна, але скоріше вона схожа на колгосп.

Від чергового:

— Тобто ви визнаєте, що 10 років були просто унітарним головою колгоспу?

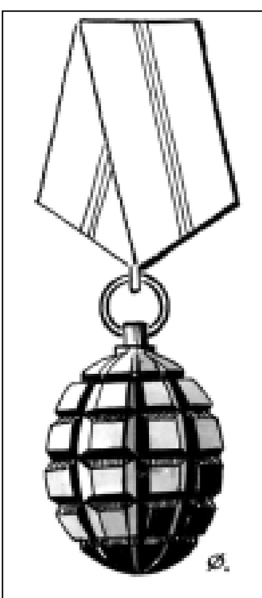
Без образ?

Сергій Корнич, в. о. начальника головного управління боротьби з організованою злочинністю МВС:

— Я глибоко переконаний у тім, що Ахметов — реальний керівник організованого злочинного угруповання. Нехай він на мене не ображається.

Від чергового:

— Ображений Ахметов може тільки приснитися. Приміром, приходить він до вас, Корнича, весь у чорному, в масці, рука в кишені, і заявляє: а я на вас образився...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Щоб пам'ятали

Микола Гапочка, керівник депутатської групи «Союз» (незабутній більшості):

— Нас десятки разів Янукович запрошував у «Регіони» і казав: «Ну, Миколо, коли будем об'єднуватись?» Мене водив кілька разів до Кучми... Але ми, всупереч усьому цьому, не пішли в ті провладні фракції. Я хочу, щоб люди це пам'ятали.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Від чергового:

— Не переживайте за людей — вони все чудово пам'ятають, а от ви забули і хочете рвонути в БЮТ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

(Наступний номер газети «Голос України» вийде 30 червня 2005 року).

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 232

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 343

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2261

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos